

Országgyűlési Napló

*Kövér László, Jakab István,
dr. Latorcai János és Lezsák Sándor*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Hiszékeny Dezső, Hegedűs Lorántné,
Móring József Attila, Szávay István*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	33181
Napirend előtti felszólalók:	
Volner János (Jobbik).....	33181
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	33183
Dr. Tóth Bertalan (MSZP).....	33184
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	33186
Schmuck Erzsébet (LMP).....	33187
Takács Szabolcs Ferenc , a Miniszterelnökség államtitkára.....	33189
Dr. Hoffmann Rózsa (KDNP).....	33191
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	33192
Kósa Lajos (Fidesz).....	33194
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	33196
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:	
Szávay István jegyző.....	33198
Magyarország köztársasági elnökének választása	33198
A köztársaságielnök-jelölt életrajzának ismertetése.....	33199
Köztársaságielnök-jelölt felszólalása:	
Dr. Majtényi László	33199
A köztársaságielnök-jelölt életrajzának ismertetése.....	33203
Köztársaságielnök-jelölt felszólalása:	
Dr. Áder János köztársasági elnök.....	33204
A titkos szavazás menetének és szabályainak ismertetése:	
Móring József Attila jegyző.....	33209
A titkos szavazás elrendelése.....	33209
A titkos szavazás eredményének bejelentése.....	33210
A titkos szavazás elrendelése.....	33210
A titkos szavazás eredményének bejelentése.....	33210
Az országgyűlési határozat ismertetése	33210
Kérdések	
Tukacs István (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért nem tettek meg mindent a kanyarójárvány elkerülése érdekében?” címmel.....	33211
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza.....	33212
Hegedűs Lorántné (Jobbik) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „A közétkeztetés is a hulladék sorsára jut?” címmel.....	33213
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza.....	33213
Sallai R. Benedek és dr. Szél Bernadett (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Ki fizeti Paks II költségtüllépését?” címmel.....	33214
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza.....	33215
Dr. Hörcsik Richárd (Fidesz) - a külgazdasági és külügyminiszterhez - „Közeledik egymáshoz Magyarország és Szlovákia?” címmel.....	33216
Dr. Mikola István külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár válasza.....	33217
Kunhalmi Ágnes (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Ön szerint elfogadható, hogy januárban még nem tudnak készülni az érettségire a végzős diákok?” címmel.....	33218
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	33219

Kulcsár Gergely (Jobbik) - a honvédelmi miniszterhez - „Hivatalos HM-rendezvényen szónokoltak a „felszabadító szovjet hadseregről”” címmel	33220
Vargha Tamás honvédelmi minisztériumi államtitkár válasza	33220
Sallai R. Benedek és dr. Szél Bernadett (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Hány gyermek élete fog még tönkremenni a szemünk láttára, míg a kormány hajlandó lesz lépni?” címmel	33221
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	33222
Dankó Béla (Fidesz) - a földművelésügyi miniszterhez - „Mit tesz a Kormány Békés megye ökoturisztikai fejlesztéséért?” címmel	33223
V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	33224
Horváth Imre (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „A sportból is maguk akarnak hasznot húzni?” címmel	33225
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	33226
Kepli Lajos (Jobbik) - a földművelésügyi miniszterhez - „Miért nézik tétlenül, hogy elpusztítja a madarainkat a madárinfluenza?” címmel	33226
Zsigó Róbert földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	33227
Dr. Szél Bernadett és Ikotity István (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Először döntenek, utána kérdeznek? Hogy lesz így sikeres a 9 évfolyamos általános iskola?” címmel.....	33228
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	33229
Ágh Péter (Fidesz) - a belügyminiszterhez - „Határszemle: Megfelelőek-e a feltételek az esetlegesen növekvő migrációs nyomás kezeléséhez?” címmel	33230
Konráth Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza	33231
Heringes Anita (MSZP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Mikor indítanak vizsgálatot?” címmel... ..	33232
V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	33232
Ander Balázs (Jobbik) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Azért, mert a kormányzati térképekről leradírozták Somogy megye déli részét, ez a térség még igenis élni akar! Avagy milyen infrastrukturális fejlesztéseket szánnak a hazánk egyik legnehezebb helyzetben lévő periferiájának?” címmel... ..	33233
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	33234
Sallai R. Benedek és Ikotity István (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Hogyan védi meg a Fidesz-kormány Magyarországot az élelmiszeriparban érdekelt multiktól?” címmel... ..	33235
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	33235
Gúr Nándor (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Kétszer több munkahely szűnt meg, mint amennyi létrejött!” címmel	33237
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	33237
Szilágyi György (Jobbik) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Lesz valaha következő évtizedben az intézményi működésképtelenségnek?” címmel	33238
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	33239
Schmuck Erzsébet (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Felmerül a kérdés: nem a Kormány kényszeríti a polgármestereket a fakivágásokra?” címmel	33240
V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	33241
Farkas Gergely (Jobbik) - a földművelésügyi miniszterhez - „Számíthatnak-e a bajba került keceli és környékbeli gazdák a kormány segítségére?” címmel	33242
Czerván György földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	33242

Schmuck Erzsébet (LMP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Magyarország elismeri és érvényesíti mindenki jogát az egészséges környezethez?” címmel.....	33243
V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	33244

Azonnali kérdések és válaszok órája

Dr. Bárándy Gergely (MSZP) - a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez - „Hogy gondolta ezt Elnök Úr?!” címmel.....	33245
--	-------

Dr. Matolcsy György , a Magyar Nemzeti Bank elnökének válasza.....	33246
---	-------

Viszonzválasz:

Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	33247
---	-------

Dr. Matolcsy György , a Magyar Nemzeti Bank elnöke	33247
---	-------

Vona Gábor (Jobbik) - a miniszterelnök úrhoz - „Lehet-e más a rendszerváltozás?” címmel.....	33248
---	-------

Orbán Viktor miniszterelnök válasza	33248
--	-------

Viszonzválasz:

Vona Gábor (Jobbik)	33249
----------------------------------	-------

Orbán Viktor miniszterelnök.....	33249
---	-------

Dr. Szél Bernadett (LMP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Miért érinthetetlen Kiss Szilárd Fazekas Sándornak?” címmel	33250
---	-------

Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter válasza	33251
---	-------

Viszonzválasz:

Dr. Szél Bernadett (LMP)	33251
---------------------------------------	-------

Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter	33252
---	-------

Ágh Péter (Fidesz) - a belügyminiszterhez - „Ki védi meg Európát?” címmel	33252
--	-------

Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza.....	33253
--	-------

Viszonzválasz:

Ágh Péter (Fidesz)	33254
---------------------------------	-------

Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	33254
---	-------

Dr. Szakács László (MSZP) - a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez - „Mit gondolt elnök úr?” címmel... ..	33255
---	-------

Dr. Matolcsy György , a Magyar Nemzeti Bank elnökének válasza.....	33256
---	-------

Viszonzválasz:

Dr. Szakács László (MSZP)	33256
--	-------

Dr. Matolcsy György , a Magyar Nemzeti Bank elnöke	33257
---	-------

Gyöngyösi Márton (Jobbik) - a miniszterelnök úrhoz - „Hol áll?” címmel	33257
---	-------

Orbán Viktor miniszterelnök válasza.....	33258
---	-------

Viszonzválasz:

Gyöngyösi Márton (Jobbik)	33259
--	-------

Orbán Viktor miniszterelnök.....	33260
---	-------

Szászfalvi László (KDNP) - az ember erőforrások miniszteréhez - „A családi otthonteremtési program eredményeiről” címmel.....	33261
--	-------

Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	33261
---	-------

Viszonzválasz:

Szászfalvi László (KDNP)	33262
---------------------------------------	-------

Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	33263
---	-------

Schmuck Erzsébet és Sallai R. Benedek (LMP) - a miniszterelnök úrhoz - „Ez már a polgári Magyarország?” címmel.....	33263
---	-------

Orbán Viktor miniszterelnök válasza.....	33264
---	-------

Viszonzválasz:

Sallai R. Benedek (LMP).....	33264
-------------------------------------	-------

Orbán Viktor miniszterelnök.....	33265
---	-------

L. Simon László (Fidesz) - a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszterhez - „A magyar filmgyártás újabb sikeres időszaka” címmel	33266
Rogán Antal , a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter válasza.....	33266
Viszonzválasz:	
L. Simon László , a Miniszterelnökség államtitkára	33267
Rogán Antal , a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter	33268
Harangozó Gábor István (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „A vidék fejlesztése vagy a felsőoktatás statisztikai kozmetikázása fontos Önnek?” címmel	33268
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	33269
Viszonzválasz:	
Harangozó Gábor István (MSZP).....	33270
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	33270
Napirend utáni felszólalók:	
Demeter Márta (független)	33271
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	33273
Burány Sándor (MSZP)	33274
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	33276
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	33276
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	33278
Ikotity István (LMP).....	33279
Magyar Zoltán (Jobbik)	33281
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	33283
Szavay István (Jobbik)	33283
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	33285
Bejelentés az Országgyűlés következő üléséről	33285
Az ülés bezárása	33286

Az ülésen jelen voltak:

ÁDER JÁNOS köztársasági elnök, ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, TAKÁCS SZABOLCS FERENC, a Miniszterelnökség államtitkára, ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter, DÖMÖTÖR CSABA államtitkár, DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ igazságügyi miniszter, DR. VÖLNER PÁL államtitkár, DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter, V. NÉMETH ZSOLT államtitkár, ZSIGÓ RÓBERT államtitkár, DR. SESZTÁK MIKLÓS nemzeti fejlesztési miniszter, DR. FÓNAGY JÁNOS államtitkár, DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter, VARGHA TAMÁS államtitkár, SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter, DR. MIKOLA ISTVÁN államtitkár, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, CSERESNYÉS PÉTER államtitkár, DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter, KONTRÁT KÁROLY államtitkár, BALOG ZOLTÁN emberi erőforrások minisztere, DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 8. ülésnapja
2017. március 13-án, hétfőn
(8.05 óra - Elnök: Lezsák Sándor
Jegyzők: Móring József Attila és Szávay István)

ELNÖK: (A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.) Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 8. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Móring József Attila és Szávay István jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindazokat, akik figyelemmel kísérik munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend előtti felszólalásokkal kezdjük munkánkat; ezt követően szünetet tartunk, majd 9 óra 30 perctől a közársasági elnök választására kerül sor. Várhatóan 13 óra 15 perctől a kérdésekre, utána az azonnali kérdések és válaszok órájára kerül sor, végül a napirend utáni felszólalásokkal fejezzük be az Országgyűlés ülését.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Volner János frakcióvezető úr, a Jobbik-képviselőcsoport frakcióvezetője: „A Jobbik keményen meg fogja adóztatni a politika közeli milliárdosokat: jön a földesúradó!” címmel. Öné a szó, frakcióvezető úr, ötperces időkeretben.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Mielőtt a mai felszólalásom témájába belekezdnék, hadd jelezzem előre, hogy tekintettel arra, hogy a Jobbik által a hétvégén bejelentett földesúradó ötlete a kormánynak nem tetszik, ma reggel már megkaptam az első kormánypárti sajtóérdeklődéseket, amelyekből arra következtetek, hogy a személyem ellen ismét egy lejárató cikksorozat fog készülni. Minden esetben egyébként mostanában ez így történik: hogyha olyan ötletekkel állunk itt elő, vagy kellemetlen kérdéseket teszünk föl Orbán Viktornak, akkor jön a kormánypárti sajtó lejáratása. Jelezni szeretném államtitkár úr részére, mint egyetlen kormánypárti képviselő részére az ülésteremben, hogy ez engem a legkevésbé sem zavar, őszintén szólva.

No, belekezdve a dologba, arról van szó, hogy Magyarországon éves szinten 400 milliárd forint közvetlen kárt okoz a korrupció. Arról van szó, hogy ennek a korrupciónak az üldözésében sem a Legfőbb Ügyészség, sem a rendőrség, sem az Állami Számvevőszék, magyarul egyetlen olyan szerv sem jeleskedik, amelynek a vezetői egyébként a Fidesz által kinevezett személyek.

Azért ne felejtjük el, valóban arról van szó, hogy a legfőbb ügyész például, akiknek dolga lenne ezeket a korrupciós bűncselekményeket üldözni, a Fidesznek a volt tagja, az Állami Számvevőszék élén egy volt fideszes országgyűlési képviselő áll, és valahogy

nem találják a nyomát a közbeszerzések révén megvalósuló korrupciós ügyleteknek. Fontos, hogy végre legyen Magyarországon elszámoltatás. Mi 2018-as kormányra jutásunk esetén elszámoltatásra készülünk, de ezt nem úgy fogjuk végrehajtani, mint ahogy a Fidesz vagy az MSZP tette, ők soha semmilyen nagyhalat nem vontak felelősségre, nem borult meg a rendszer önmagában. Mi valódi és kőkemény elszámoltatásra készülünk.

Fontos azonban azt látni, hogy a kormánypárt nem kis részben a fideszes képviselők szavazataival törvényesítette a korrupciónak egy jelentős részét, gondoskodott arról, hogy ne lehessen törvényileg megfogni ezeket az ügyleteket, noha jól látható, hogy egyébként politikai hátszél repíti előre a kormányfő közvetlen környezetében lévő nagyvállalkozókat, azokat az embereket, akik egymás után szerzik Magyarországon a milliárdjaikat. Fontos ebben az esetben, hogy ezt a vagyontömeget, aminek büntetőjogi eszközökkel nem lehet vagy kétséges a visszaszerzése, ezeket adók formájában vissza kell tenni a magyar költségvetésbe. Mi tehát, jobbikosok arra készülünk, hogy amikor 2018-ban kormányra jutunk, egy olyan mértékű adótömeget vetünk ki kifejezetten a politika közeli vagyonosodásra, amelybe gyakorlatilag az érintettek bele fognak feketedni, magyarul, el fogják veszíteni néhány év alatt a vagyonuk jelentős részét.

Ettől a vagyontól el kell köszönnie azoknak a kormánypárti vállalkozóknak, akik most jelentős vagyontömeget halmoznak föl, egymás után nyernek a közbeszerzéseken, újabb és újabb milliárdok, jachtok, horvátországi villák és hasonlók jellemzik az életüket.

Fontos látni, hogy a becsületes vállalkozókat, akik tisztességes üzletmenetet folytatnak, és rendszeresen versenyeznek úgy, ahogy egyébként a kormánypárti vállalkozók jelentős része nem teszi, a tisztességes vállalkozókat mi mentesíteni fogjuk az ilyen jellegű adófizetési kötelezettségek alól, órájuk nem fog kiterjedni ez, azonban a politika közeli vállalkozásokra minden esetben. 300 millió forintos éves vagyonosodás fölött progresszív adórendszert vezetünk be. Minél nagyobb a vagyonosodás egészen 2002-ig visszamenően, tehát a Medgyessy-kormány elejéig visszamenően, annál nagyobb mértékű lesz az adó mértéke, és gondoskodni fogunk arról, hogy a költségvetés visszaszedje azokat a pénzeket, amelyeket most a közösségi pénzekből az érintettek jelentős politikai háttértámogatással meg tudtak szerezni.

Gondoskodunk majd arról is, hogy ha valaki ezeket megpróbálja eltitkolni, megpróbálja a vagyonát feldarabolni, akkor büntetőjogi eszközökkel felelősségre vonjuk majd az illetőt. És ugyanúgy gondoskodni fogunk arról is, hogy ne lehessen offshore cégek nevében még több pénzt eldugni, a meglévőket pedig akár titkosszolgálati eszközökkel, akár adatsere-egyezmények keretein belül vissza fogjuk szerezni.

Erre készüljenek, ez lesz a Jobbik adórendszere 2018-ban. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. A kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr fog válaszolni.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Frakcióvezető Úr! Ha jól értem a szavait, figyelembe véve a hétvégi nyilatkozataikat is, akkor a Jobbik megadóztatná azt a 30 ezer gazdát, akik az elmúlt időszakban jutottak földhöz.

(8.10)

Ez már csak azért is meglepő, mert ha megnézzük a Jobbik 2014-es választási programját, akkor az 51. oldal 3.6.3. pontjában azt állítják önök, hogy új földosztásra van szükség. És önök azokat megadóztatnák, akik az elmúlt időszakban jutottak földhöz.

Ha jól értem tehát, a Jobbik is csatlakozik azokhoz - a baloldaliakra gondolok -, akiknek semmi másra nem jár az esze, csak az adóemelésem. A baloldali kormányzás idejéből jól ismerjük, hogy ez mit is jelent a gyakorlatban, mert amikor a baloldal a gazdagok megadóztatásáról beszélt, akkor leginkább a bérből és fizetésből élőkön, a gyermeket nevelő családokon csattant az ostor *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Nem igaz!)*, vagy ahogy ön fogalmazott, ők belefekedtek. Hadd kérdezzem már meg öntől, hogy ez azt is jelenti-e, hogy a Jobbik egy másik baloldali javaslat mögé is beáll, ami arról szól, hogy egyes rétegek munka nélkül kapjanak ingyenpénzt, pénzbeli juttatást, amit aztán a munkából élők szépen kifizetnek. Jó lenne, ha erre is választ adna.

Van ennek a jobbikos javaslatnak egyébként előzménye, hiszen az év végén, amikor az Országgyűlés az adócsökkentésekről szavazott, akkor a Jobbik elnöke azt nem szavazta meg. Ez azt is jelenti, hogy ha Vona Gáboron múlna, akkor a vállalkozások most nem tudnák kigazdálkodni a béremeléseket. A Jobbik javaslata egyébként azt is jól mutatja, hogy mi lesz a 2018-as választás egyik fő tétje. Az egyik oldalon állnak majd a kormánypártok, amelyek elkötelezettek az adócsökkentések mellett, míg a másik oldalon a Jobbikkal kiegészült baloldal, amelynek egy mániája van, az pedig az adónövelés.

Az a mostani felszólalásából is jól látszik, hogy az ön pártja, amely korábban nemzeti pártként határozta meg magát, most durva baloldali fordulatot hajtott végre. Naponta írják felül korábbi álláspontjukat. Egyik nap hízelgő levelet küldenek hanuka alkalmából, majd máskor a zsidó olimpia elleni aláírásgyűjtést promózzák, egyik héten uniós zászlót égetnek, majd utána beállnak egy kockázatos brüsszeli javaslat mellé. Egyik hónapban ellenzik a be-

vándorlást, majd a másik hónapban nem szavazzák meg a kvótaellenes alkotmánymódosítást. A pártelnök úgy nyilatkozik, hogy az iszlám az emberiség utolsó reménye, majd az egyik alelnöke egy önkormányzatban meg iszlámellenes rendeletet fogad el a képviselő-testülettel.

Az a helyzet, hogy a Jobbik elnökének egy dologban mindenképpen igaza volt: ennek a pártnak most tényleg nincsen lelke. Talán a jobbikos szavazókat is foglalkoztatja manapság az, hogy miért is alakult ez így. A válasz, azt gondolom, egyszerű. Azért alakult ez így, mert a Jobbiknak van egy vadi új gazdája, egy földbirtokos oligarcha, aki médiavállalkozó is egyben. Azt javaslom önnek, hogy ha valakit szeretnének megadóztatni, akkor mindenképpen őt javaslom alanynak. A Jobbik elnöke ma fogja felavatni az egyik tévéműsorát. Azt javaslom önöknek, hogy mindenképpen vessék fel ezt a dolgot. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Ki tette oligarchává?)* Mindenki láthatja, aki követi a közéletet, hogy a pártelnök kedvenc lelőhelye az említett oligarcha szoknyája környéke, és ha valaki ezt felveti akár itt az Országgyűlésben, akkor magas frekvenciájú hisztibe kezdenek. Ezek után már tényleg csak arra vagyunk kíváncsiak, hogy vajon Kálmán Olga milyen lelkesedéssel tolja majd a Jobbik szekerét.

Tisztelt Frakcióvezető Úr! Ne csodálkozzanak azon, hogy ezt a tempót már a szavazóik sem tudják követni. A Jobbik most már tényleg mindenre képes a hatalomért. Jellemző módon a pártelnökük többször fotózkodott bak macskával, mint ahányszor kiállt a magyar érdekek mellett. Ezzé lett a Jobbik. Most már tudjuk, hogy milyen az, amikor egy pártelnök elviszi a párt lelkét, jó messzire viszi, és egyáltalán nincs kedve visszahozni. Köszönöm, hogy meghallgatott. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Tóth Bertalan frakcióvezető úr, az MSZP frakcióvezetője: „A köztársaságról” címmel. Öné a szó, frakcióvezető úr.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Egy normális köztársaságban a köztársaságielnök-választás egy jeles nap. Ehhez két feltételnek kell érvényesülnie. Az egyik az, hogy legyen egy demokratikus, szabad és szolidáris köztársaság, a másik feltétel pedig, hogy legyen egy alkalmas jelölt.

Nézzük az első feltételt! Van-e Magyarországon demokratikus, szabad és szolidáris köztársaság? A Fidesz 2010-ben megszüntette ezt az intézményt. De hogyan állunk ma a valódi köztársasággal, ami ma Magyarországon nem létezik? Hiszen egy normális köztársaságban működik a törvény előtti egyenlőség. Egy normális köztársaságban függetlenek a bíróságok, független az ügyészség, függetlenül működik az Alkotmánybíróság, szakmai alapon, független a

Nemzeti Bank, működik a fékek és ellensúlyok rendszere.

Egy normális köztársaságban nem zaklatják a civileket. Egy normális köztársaságban a média független, és nem „Pénztáros” Lőrinc és Habony Árpád szemüvegén keresztül kell látni a torzított világot.

És egy normális köztársaságban tiszteletben tartják a magántulajdont, nem hoznak visszamenőleges törvényeket, és nem csak azzal vannak elfoglalva, hogy az urizáló fideszes pártkatonák és az elit a saját magánvagyonát gyarapítsa.

Egy normális köztársaságban a törvény az úr, és nem a politikai befolyással szerzett pénz.

Most nézzük az alkalmas jelöltet! A köztársasági elnök elvileg megtestesíti a magyar nemzet egységét, egy olyan politikai közösség egységét, amelynek része a kormány, része az ellenzék és része a civil társadalom is. Göncz Árpád annak idején azt mondta: „A köztársasági elnök minden döntésénél mindkét fél - kormány és ellenzék - szempontjait figyelembe veszi, akinek nemcsak tiszte, de kötelessége is az egyensúly őrzése, a mérséklet, a politikai jó modor meghatározása”.

Nézzük, hogy milyen valójában egy alkalmas jelölt! Egy alkalmas jelölt nem hagyja szó nélkül, hogy kopaszok gátolják meg egy magyar állampolgár jogait gyakorlásában, amikor népszavazást akar kezdeményezni.

Egy alkalmas jelölt nem hagyja, hogy a miniszterelnök felhatalmazás nélkül, titokban évtizedekre eladósítsa a hazáját, és kiszolgáltatassa Oroszország érdekeinek.

Egy normális köztársasági elnök fellép a titkosítás feloldása ellen, és azért küzd, hogy transzparens legyen a közpénzek felhasználása, és nyilvános legyen az állam működése.

(8.20)

És egy alkalmas köztársasági elnök fellép a jogalkotási korrupció ellen, és nem hagyja, hogy ilyen szintre lépjen.

Ezek miatt az ismérvek és ezek miatt a feltételek miatt a Magyar Szocialista Párt képviselői Majtényi Lászlót támogatják és ajánlják az Országgyűlésnek és ajánlják a magyar nemzetnek köztársasági elnök-ként. Majtényi László egy olyan programot hirdetett meg négy pontban, amivel a szocialisták azonosulni tudnak. Fontos számunkra a demokrácia, fontos számunkra az alkotmány és az alkotmányos keretek, fontos a törvény uralma, ahogy fontos az állam nyilvánossága és a hatalom transzparenciája, de kiemelten fontos, amit ő megfogalmazott, a szegénység elleni küzdelem.

Hogy fel kell rúgni azt a társadalomfilozófiát, amit önök alkalmaznak ebben az országban, ahol akinek már van, annak még többet adnak, 4 millió embernek pedig elengedik a kezét. S természetesen

fontos számunkra, amit megfogalmazott, hogy az állami szintre emelt korrupciós rendszert le kell bontani és meg kell szüntetni.

Éppen ezért fogjuk a mai napon, mind a 28 szocialista parlamenti képviselő szavazatunkkal is támogatni Majtényi Lászlót. Közös jövőnként, Magyarországért! Köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. A kormány nevében az elhangzottakra Dömötör Csaba államtitkár úr fog válaszolni.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Elnök Úr! Ma valóban köztársasági elnököt választ a Magyar Országgyűlés, és ha már így van, akkor érdemes megvizsgálni két dolgot. Egyrészt érdemes megvizsgálni, hogy milyen jelöltet javasol az ország figyelmébe a baloldal, és ezen keresztül azt is érdemes megvizsgálni, hogy a baloldal maga mit kínál a választóknak.

Ami Majtényi László jelöltségét illeti: azért a jelölés körülményei sok mindent elárulnak. Amikor a jelöltség nyilvánosságra került, azt állították, hogy civil jelöltre van szó. Aztán Gyurcsány Ferenc borította a bilit, és egy interjúban elkotyogta, hogy a pártok egyeztetésének eredménye a jelöltség. Jó tudni, hogy amikor a baloldal civilt mond, akkor az valójában egy párt döntést jelent.

Nem ez az egyetlen zavaros körülmény. A baloldal jelöltje mind a mai napig nem tisztázta, hogy pontosan mekkora összeget kapott a Soros-féle hálózattól *(Gógös Zoltán: Orbán sokkal többet kapott!)*, de az már biztosnak látszik, hogy jelentős nagyságról van szó. Ilyen körülmények között aztán nem is a baloldali jelölt a helyes kifejezés, hanem az, hogy Soros György jelöltje.

Egy érdekes mellékszöveg az, hogy az MSZP által támogatott jelölt egyébként rendkívül lesújtó véleménnyel van magáról az MSZP-ről, interjúkban kárhoztatta a szocialistákat a korrupciós ügyek miatt, egy másik interjúban pedig azt mondta, hogy ha egy forgószél az MSZP-t ma visszaröpítené a hatalomba, az abszolút látszik, hogy ugyanott folytatná, ahol abbahagyta *(Gógös Zoltán: És a Fideszről mit mondott? Az fontosabb!)*, ami azt jelenti, hogy csöbörből vödörbe kerülne a magyar társadalom. Így nyilatkozott az a Majtényi László, akit önök ma itt támogatni fognak, aki önök szerint az alkalmas jelölt a baloldal számára.

Tisztelt Frakcióvezető Úr! A dolog úgy áll, hogy nemcsak Majtényi László van lesújtó véleménnyel az MSZP-ről, ha már itt tartunk, hanem az MSZP elnöke is, aki most nem lehet itt velünk. Molnár Gyula egy vaskos rádióinterjúban arról beszélt, hogy a párt kicsit izzadságszagú, kicsit bűdös, de azért nem megy 15 százalék alá. Nem én mondom ezt, hanem az önök pártelnöke. Önöknek is javaslom, hogy hallgassák

meg a vonatkozó rádióinterjút. *(Gógös Zoltán: Jön még kutyára dér, öreg!)*

Nem sokkal derűlátóbb a szocialista miniszterelnök-jelölt sem. Botka László székfoglaló beszédében azt mondta - vagy egy interjúról volt szó -, hogy rohadtul nem érdekli, hogy 36 vagy 22 szocialista képviselő jut majd be a parlamentbe. *(Gógös Zoltán: Folytasd az idézetet, mert úgy pontos!)* Na, ilyen véleménnyel van az önök miniszterelnök-jelöltje az önök munkájáról!

Tisztelt Frakcióvezető Úr! Mindez, amit elmondtam, egyébként az MSZP belügye. Az azonban nem, hogy mit remélhetnek a választók a Szocialista Párttól. Egyrészt sok-sok korrupciót. *(Dr. Tóth Bertalan: És téled mit remélhetünk?)* Már jó ideje nem kormányoznak, de még mindig sok-sok piszkos csontváz esik ki a szekrényből. Kiderült, hogy a metrópénzeknek vagy a harmadát ellopták, a felelősök meg lapulnak, és még csak meg sem jelennek a vizsgálóbizottsági üléseken. Súlyos botrány körvonalazódik Szegeden is, egy Szeviép nevű cég 11 milliárd forintot tartozást halmozott fel *(Dr. Varga László: Ez Fidesz-botrány, öreg! Szétraboljátok az országot! Szégyelljétek magatokat!)*, nem fizette ki az alvállalkozókat, és joggal gondolhatjuk azt, hogy ez a pénz eltűnt. A szálak Botka Lászlóig és Ujhelyi Istvánig vezethetnek.

Ami a jövőbeni szocialista intézkedéseket illeti, ott sem szebb a kép. Keveset tudunk a terveikről, de amit tudunk, az eléggé borzasztó. Nyilatkozataik alapján eltörölnék az otthonteremtési programot, a családi adókedvezményt, miközben drasztikusan növelnék az adókat. Újra többkulcsos jövedelemadó vezetnék be, miközben flörtölnék az ingatlanadó gondolatával. De ami talán a legsúlyosabb, az az, hogy újra segélyalapú gazdaságban gondolkodnak, ingyenpénzt adnának egyes rétegeknek, munka nélkül, és ezt a dolgozó családokkal fizettetnék ki. Ha tehát a szocialisták újra hatalomra kerülnének, nem várhatnánk mást, csak egy újabb rakás korrupciós ügyet, adóemeléseket, a munkából élő, gyermeket nevelő családok kárára. *(Dr. Legény Zsolt: Nem igaz!)* Épp elég riasztó ez ahhoz, hogy egy nagy, határozott nemet mondjunk rá, mondjuk, a 2018-as parlamenti választáson. Köszönöm, hogy meghallgattott. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP képviselőcsoportjából: „Miért szorul állami támogatásra az évszázad üzlete?” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Amióta az Európai Bizottság meghozta a döntést a Pakson tervezett atomerőmű-beruházás állami támogatásáról, azóta a kormány érvrendszere jelentősen megváltozott a

Paks II.-vel kapcsolatban. Mostanság elsősorban az orosz reaktorok biztonságáról, magas műszaki színvonaláról és a hatvan évre megoldott áramellátásról beszélnek. Ugyanakkor mindannyian emlékszünk rá, hogy az Orbán-Putyin atompaktum aláírása óta folyamatosan azt erősítették, hogy a bővítés lesz az évszázad üzlete, a piaci bevételekből megtérül, és nem szorul állami támogatásra.

A brüsszeli döntés azonban ennek pontosan az ellenkezőjéről szól. Mi azt gondoljuk, hogy véget kell vetni a hazudozásnak, tisztázzuk az ország és a parlament nyilvánossága előtt, hogy miről döntött az Európai Bizottság. Először is a brüsszeli eljárás tárgya nem az volt, hogy megfelelő lesz-e nekünk az egyébként eddig mindenütt műszaki hibák sorozatát produkáló kísérleti orosz reaktortípus, hanem az, hogy a bővítési beruházás megtérül-e a Paks II.-ben termelt áram piaci áron történő eladásából. Ezt a magyar kormány az elmúlt két évben képtelen volt bebizonyítani. A Bizottság megállapította, hogy a projekttel a magyar állam olyan pénzügyi kockázatot vállal, amelyre egy magánbefektető nem lenne hajlandó, mivel a beruházás piaci alapon nem térül meg, ezért a csőd elkerüléséhez az áramárbevételeken túl állami támogatásra is szükség van.

A brüsszeli testület ugyanakkor nemcsak az állami támogatás tényét rögzítette, hanem azt is, hogy a tagállamoknak a rossz, soha meg nem térülő üzletekhez is joguk van, azaz ha akarnak, akár olyan atomerőművet is építhetnek, amelyik több pénzt fog elégetni, mint amennyit az eladott áramból valaha viszontlát. Ezt a döntést csak annak van oka ünnepelni, akinek a valódi célja nem az ország áramellátásának biztosítása, hanem 4 ezer milliárd forintnyi közpénz kontrollmentes, átláthatatlan elköltése.

Ha a magyar polgárok meghallják azt a mondatot, hogy a paksi bővítésre az olcsó áram miatt van szükség, tudniuk kell, hogy Orbán Viktor kormánya megint a szemükbe hazudik. Az egyetlen, a kormányzat által hivatalosnak elfogadott számítás, a Rothschild-tanulmány szerint az új paksi blokkok csak jelentős áramár-emelkedés és kiemelkedően magas kihasználtság mellett térülhetnének meg. Mindezt az említett tanulmány megjelenésekor Aszódi Attila bővítési kormánybiztos is megerősítette. Szerinte 50-55 eurós megawatt óránkénti áramár esetén térülhetne meg. Ez azt jelenti, hogy minimum a duplájára kellene emelni a jelenlegi árat. Ennyit arról, hogy mi köze van a bővítésnek az olcsó áramhoz. Az Oroszországtól orosz devizahitelből megvásárolni tervezett veszteséges atomerőműnek egészen máshoz van köze: Magyarország újbóli eladósodásához, aminek a veszélyére szintén az Európai Bizottság felhívta a figyelmet.

De van más is, ami miatt a bővítés kapcsán aggodnunk kell. A XXI. században Európában még nem épült atomerőmű a tervezett költségkereteken belül. Nekünk most pedig azt kellene elhinnünk, hogy ez elsőként az orbáni Magyarországon fog sike-

rülni, ahol a Dagály uszoda a kezdettől az átadásig az ötszörösére drágult, és hetente tovább nő az ára 300-400 millió forinttal.

(8.30)

Maga a paksi bővítés alaphangon 4000 milliárd forintba kerül majd. Csakhogy ebben az árban biztosan nincs benne az atomhulladék tárolásának 1600 milliárdos vagy az áram elszállításához szükséges új vezetékrendszer 400 milliárdos költsége. Nincsenek benne a kamatok, amelyek miatt majdnem kétszer annyit kell visszafizetnünk az oroszoknak, mint amennyit hitelként felvesszünk tőlük, és nincsenek benne azok a többletkiadások sem, amit az államadósság megugrása miatt kell majd Magyarország hitelezőinek kifizetnie.

Vagyis már régóta nem az a kérdés, hogy mennyit profitálunk az évszázad beruházásából, hanem az, hogy túléli-e az ország gazdasági csőd nélkül ezt a felelőtlen hazardírozást. Az állami támogatás, amire a bővítés ügyében Brüsszel rábólintott, azt jelenti: megengedik nekünk, hogy az adóssághegyet az adófizetőkkel fizettesse ki a kormány. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. A kormány nevében az elhangzottakra Takács Szabolcs államtitkár úr fog válaszolni.

TAKÁCS SZABOLCS FERENC, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Asszony! Az ön felszólalásával kapcsolatban az alábbiakat szeretném elmondani. A kormány természetesen folyamatosan kommunikálta azt, hogy az orosz reaktorok megbízhatósága magas, és valóban egy magas minőségben tudnak dolgozni. Azt gondolom, az elmúlt 60 év ezt bebizonyította mindannyiunk számára. Tehát efelől nincsen kétségünk.

A magyar kormány nemcsak ezt kommunikálja, hanem azt is, hogy célja az egész projekt kitérítésének első napjától kezdve az volt, hogy a lakosság számára olcsó energiát tudjunk előállítani. Azt gondolom, mindannyiunknak ez a stratégiai érdeke.

Önök pontosan tisztában vannak azzal a folyamattal, amit az Európai Bizottsággal folytattunk a tárgyalások során, hiszen végig nagyon transzparens volt a magyar kormány, az Országgyűlés, illetve minden képviselő számára folyamatosan lehetővé tette, hogy a dokumentumokat megismerje a törvényességi kereteken belül.

Arról szeretnék önnek beszámolni, hogy 2013 novembere óta öt különböző eljárást folytattunk le az Európai Bizottsággal. Azzal az Európai Bizottsággal, amelynek a szavára oly sokat adnak, és amely iránymutatását hitelességi kérdésnek tekintik. Azt gondolom, ebben az esetben is érdemes követni ezt a han-

goztatott megközelítést. A múlt héten, március 6-án zöld utat kapott Brüsszeltől a paksi kapacitásfenn tartási beruházás, így a versenyjogi vizsgálat lezárultával az utolsó akadály is elhárult az elől, hogy ezt a nagyberuházást meg tudjuk valósítani.

(Szávay Istvánt a jegyzői székben
Hegedűs Lorántné váltja fel.)

Szeretném azt is elmondani, hogy az Európai Bizottság azt is kimondta az állásfoglalásában, hogy ez a beruházás nagymértékben hozzájárul a klímavédelmi célkitűzések megvalósításához is. Ugyanis a következő évtizedek villamosenergia-piaci strukturális kihívásainak kezelését is jelenti, s egyben az Unió villamosenergia-ellátásának biztonságához is hozzájárul.

A magyar kormány az utóbbi három évben rendkívül intenzív, nagyon korrekt, nem politikai, hanem gazdasági tartalmú tárgyalásokat folytatott az Európai Bizottság különböző illetékeseivel. Sok esetben akár napi szinten is egyeztetünk annak érdekében, hogy a magyar nemzeti érdekeket érvényesítve, a brüsszeli elvárásoknak és eljárásrendnek megfelelően megvalósulhasson az energetikai nagyberuházás.

A Bizottság államtámogatás-vizsgálata azt állapította meg, hogy a magyar állam a beruházás vonatkozásában a magánbefektetők számára elfogadható mértéktől alacsonyabb megtérülési rátát fogad el. Azt gondolom, ez egy nagyon fontos mondat, erre kellene figyelniünk és fókuszálnunk.

Nagyon fontosnak tartottuk, hogy a Paks II. projekt egy megtérülő beruházás legyen, az új blokkok megépítése megérje Magyarországnak, és az atomerőmű 60 éven keresztül tudja majd biztosítani az olcsó villamosenergia-ellátást Magyarországon.

Komolyan vettük a kapacitásfenn tartási beruházás megtérülésével kapcsolatos kérdéseket is. Ezért a kérdésben egy több száz éves pénzügyi gyakorlattal rendelkező szakértő csoport, a Rothschild véleményére hagyatkoztunk. A Rothschild elemzőház szerint a paksi beruházás jó üzlet Magyarországnak, amit a 2015 végén egyébként publikussá tett jelentésében is alátámasztott. *(Kunhalmi Ágnes: Nem ezt mondja a Rothschild.)* De. Az elemzés azt állapítja meg, hogy a beruházás várható megtérülése 9-9,6 százalék, ami magasabb a 6,2-7 százalékos tőkeköltségnél. Azaz a beruházás megtérül a magyar állam számára, és az erőmű már az üzemeltetéstől kezdődően osztalékot tud fizetni.

Az Európai Bizottság döntése is azt erősíti meg, hogy a beruházás ki fogja termelni a beruházás, a működés és a hitel költségét is. A Bizottság meglátása szerint azonban egy piaci befektetőnek mintegy 1 százaléknál kevesebb haszonkülönbség miatt nem érné meg a beruházást megvalósítani. Szeretném a tisztelt képviselő asszony, illetve minden jelenlévő figyelmét arra is felhívni, hogy Magyarország nem

egy részvénytársaság, nem egy magánbefektető, ezért mi elsősorban nem az extraprofita törekszünk, hanem (*Kunhalmi Ágnes: A lopásra.*) arra, hogy hosszú távon olcsó energiához jusson a lakosság.

A rezsi-csökkentés vívmányainak megőrzése és ezzel párhuzamosan ugyanilyen fontos, a magyar gazdaság hosszú távú versenyképessége szempontjából kulcsfontosságú, hogy a magyar emberek és a hazai vállalkozások olcsó energiához jussanak hozzá oly módon, hogy eközben az ország szuverenitása nem csorbul. Ennek letéteményese a Paksi Atomerőmű kapacitásának fenntartása, vagyis a 2030-as években leálló atomerőműblokkok pótlása és kapacitásfenntartása. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Hoffmann Rózsa képviselő asszony, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportjából: „Nemzeti ünnepünkről és kultúránkról” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Március 13-át írunk. Középleteink és magánházaink sokasága ünnepi díszbe öltözött, nemzeti lobogónk és a szívünk fölé tűzött kokárdák hirdetik, hogy magyar közösségi létünk legszeretettebb napjára készülünk.

Itt, az ország házában is, különösen a kormánypárti sorokban tapintani lehet a nem hétköznapi hangulatot, hiszen két nappal március 15-e előtt szabadon, idegen hatalmak diktátumától mentesen államfőt választunk, aki az alkotmányunk, Alaptörvényünk szellemében a magyarságot, az összes magyar embert, Magyarországot képviseli a nagyvilágban. Nekünk, országgyűlési képviselőknél ez a választás az egyik legmagasztosabb feladatunk és küldetésünk.

Sajnos nem volt ez mindig így a történelmünk során. 169 évvel ezelőtt a márciusi ifjak és a hős honvédek éppen a szabadságunkért küzdöttek és áldozták nagyon sokan életüket az áradattal szemben vívott csatákban. Tisztelet és köszönet az akkori hőseknek, a bátraknak és mai kortárs utódaiknak, akik beteljesítették a költő szavait, amelyek szerint: „A magyar név megint szép lesz, / Méltó régi nagy híréhez”. Egy emberöltővel ezelőtt végre megszületett a szabadságunk, ám újra és újra meg kell küzdenünk érte. Ma is. Joggal idézhetjük Vörösmarty Mihálynak „A vén cigány”-ból ismert sorait: „Háború van most a nagy világban, / Isten sírja reszket a szent honban”.

A XXI. század Európájában is meg kell vívunk itthon és nemzetközi porondon függetlenségi harcainkat azért, hogy Magyarország önállóan dönthesse sorskérdéseiben. Hogyan? - kérdezzük joggal. Természetesen nem fegyverrel, csatákban, hanem tiszta szívvel, őszinte szóval, egyenes tartással,

kitartó alkotómunkával, tehetséggel, szorgalommal és a magyar kultúra értékeinek ápolásával, gyarapításával. A kilátásaink jók, mert ebben erősek vagyunk. Egy emberként ünnepeltük nemrég a magyar kultúra napját. Egész évet szentelünk a magyar nyelv óriásának, apostolának emlékezetére, ébrentartására és gazdagítására; természetesen Arany Jánosra gondoltam.

Együtt örvendezünk a magyar filmek sikerének, a negyedik Oscarnak és az Arany Medve-díjnak. Izgulunk értük, és joggal dicsekszünk fiatal virtuózaink és a Röpülj, pávások sikerének. Boldogan és büszkén hallgatjuk iskolásaink szép versmondását, énekét, zenélését, és gyönyörködünk magával ragadó, ferge-tes néptáncukban, a legkisebb falvakban is.

(8.40)

Igen, „Magyarból jeles” - választotta találóan címét az az elmúlt napokban bemutatott kiadvány, amelyben minden magyar iskolába eljut Kossuth Lajos üzenete szerte a Kárpát-medencében. Vagy egyre többen dolgozunk és munkánkkal hozzájárulunk Magyarország erősödéséhez. És új honfitársainkként üdvözölhetjük azokat az embereket, köztük népszerű sportolókat, akik állampolgári esküjükkel együtt ezt a hazát választották. Mintha Petőfi Sándor üzenetét tették volna magukévá: „Ha nem születtem volna is magyarnak, / E néphez állanék ezennel én.”

Tisztelt Országgyűlés! Ünnepre készülődvén bizonyára érthetőek a megszokottnál emelkedettebb gondolatok. Adjuk át bátran magunkat az örömnél, és egyetlen órára se feledkezzünk meg közös dolgunkról, a Himnusz költőjének szavait idézve: „Hass, alkoss, gyarapíts: s a haza fényre derül!” Éljen a magyar szabadság, éljen a haza! (*Taps a kormánypártok és a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Az elhangzottakra a kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Nagyon köszönöm az ünnepi és emelkedett gondolatokat. Valóban, március 15-én és majd április 11-én és sok más alkalomkor is azokra a magyarokra emlékszünk, akik nagyon bátrak voltak, bátrak voltak a saját korszakukban, a saját bátorságukról tettek tanúbizonyságot, akár akkor, amikor kirobbantották a forradalmat, akár akkor, amikor meghozták az áprilisi törvényeket, akár akkor, amikor a tavaszi hadjáratban eredményesen szálltak szembe a császári csapatokkal.

Bizony, ez a fajta bátorság az, ami példaképet jelent számunkra, amire emlékezünk, amelyek olyan pillanatok a magyar történelemben, amelyeket ér-

demés piros betűvel is beleírni a naptárba, és évről évre emlékezni rá.

A szabadságot azonban nekünk, magyaroknak sem adták sohase ingyen. Ronald Reagannek van az a mondása, hogy minden generáció csak egy nemzedékre van a szabadság kihalásától, mert ha van egyetlenegy olyan nemzedék is, amelyik úgy gondolja, hogy a szabadság, amit megkapott, már az övé, az már a sajátja, azért tennie nem kell, hanem azt elég, ha csak birtokolja, nem kell hogy gondolja, nem kell hogy küzdjön érte, akkor bizony egy nemzedéken belül el fogják veszíteni az emberek a szabadságukat abban a közösségben.

Ezért fontos, hogy minden generációnak küzdeni kell, hiszen olyan helyzetek adódnak, akár napjainkban is, amelyeket még tíz évvel ezelőtt elképzelhetetlennek tartottunk volna, hogy Európába hogyan telepszik be a félelem, vagy miként válik egyre általánosabbá az identitásválság. Ez bizony egy olyan időszak, amikor nekünk, magyaroknak is bele kell szólnunk a jövőnkéről szóló vitákba. 1848-49-ben elég határozottan és akkor még fegyverrel is, ma már más módon, de igenis a saját jövőnknek nekünk kell alakítanunk.

Akkor sem azt mondták a '48-as magyarok, hogy majd a helytartótanács eldönti helyettünk, ma sem kell azt mondanunk, hogy bárki döntsön helyettünk a mi saját ügyünkről; ne legyen ez a kishitűség a magyarok jellemzője, '48-ban sem volt ez, ma se legyen az, hanem ugyanolyan határozottsággal álljunk ki, mint 1848-ban, csak szerencsére békésebb körülmények között. Nem mintha Európa hangulata ne lenne forrongó, nem úgy, mint '48-ban, de más módon mindenképpen forrongó, és ahogy a híradásokat is nézzük, egyre több helyen akár erőszakba is torkolló.

Nagyon fontos a saját kultúránk, saját közösségeink megvédése, hogy Európa nemzetek és ne nemzetiségek Európája legyen, ezért is fontos a képviselő asszony által említett Arany János-émlékév, amelyet Arany János születésének 200. évfordulója alkalmából hirdetett meg Magyarország. Március 2-án kezdődött Nagyszalontán, és május elején az Akadémia ünnepi közgyűlésével folytatódik. Országszerte, nemcsak Nagykőrösön és Debrecenben, nemcsak Budapesten, hanem mindenhol máshol is ünnepségek, kiállítások fognak zajlani, újabb Arany-kötetek jelennek meg, tudományos programok, szavalóversenyek fognak sorakozni az Arany-émlékévben egymás után.

Nagy példakép sokak számára Arany János, hiszen szegénysorból küzdötte fel magát egészen a Magyar Tudományos Akadémia főtitkári posztjáig, és azóta is mint a nemzeti kultúrának egy emblematikus alakjára emlékszünk rá.

Négymilliárd forintos keretet határozott meg a kormányzat az emlékév programjaira, egyrésztől Nagykőrösön mint az Arany-kultusz fővárosában valósulnak meg központi megemlékezések, de ter-

mészetesen Nagyszalontán, Arany János szülőhelyén is kiemelt programok lesznek, de Nagykőrösön egy teljes műemléki rekonstrukcióra készülünk. Áder János köztársasági elnök úr a fővédnöke az emlékévnek, de bekapcsolódott a védnöki munkába a Tudományos Akadémia és a Művészeti Akadémia elnöke is.

Az Arany-émlékév az élő magyar nyelvnek az ünnepe, ezért többféle különleges programmal is készülnek az emlékév szervezői: olvasás éjszakájával, köztereken történő könyves megjelenésekkel, írók vezette irodalomórákkal, és sok minden más eszközzel is próbálják felhívni a figyelmet Arany Jánosra és a magyar nyelvre. A művészeti produkcióknak is vannak formabontóbb megnyilvánulásai, nemcsak színpadi produkciók, de Arany-busz és hasonlók is indulnak országszerte. Határon túli rendezvények, diaszpórarendezvények egyaránt fogják színesíteni az Arany-émlékévet; illetőleg az is fontos, hogy a beépülő és maradandó értékek között sok-sok Arany-kincsnek a digitalizálására, online hozzáférhetővé tételére is sor kerülhet a következő esztendőben.

És ahogy a képviselő asszony is elmondta, mindemellett a magyar kultúrának, a magyar filmes kultúrának is egy arany korszaka van, ha ezzel az átkötéssel élhetek, hiszen Oscar-díjtól Arany Medvédíjig rengeteg magyar filmes siker született az elmúlt időszakban. Ha megnézzük, hogy az új filmtámogatási rendszer óta mennyi nemzetközi elismerést kapott a magyar film: 130 fölött van már azoknak a száma, akik Karlovy Varytól Cannes-ig vagy az Arany Glóbusz-díjig nemzetközi elismerésben részesültek. És valljuk meg, hogy ez a magyar gazdaságnak is jót tett, hiszen GDP-arányosan megháromszorozódott (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) mind a nemzeti össztermékben vett része a filmiparnak, mind pedig a foglalkoztatottaknak a száma.

Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Kósa Lajos frakcióvezető úr, a Fidesz képviselőcsoportjából: „A nagy ellenzéki versenyfutás a második helyért: Soros kontra Simicska” címmel. Öné a szó, frakcióvezető úr.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Miközben a magyar parlament a mai napon megválasztja a köztársaság új elnökét, nagyon fontos kijelentenünk (*Közbeszólás a Jobbik soraiból.*), hogy végre tiszta víz van a pohárban. Nagyon sokáig nem volt világos, hogy ki milyen érdekek szerint politizál. Végre kiderült az, hogy a teljes balliberális ellenzék Majtényi László mögött sorakozott fel, mindenki, a függetlenek is, ami napnál világosabban mutatja, amit már régóta mondunk, hogy az ellenzék a Soros György által képviselt politikát igyekszik megvalósí-

tani a parlamentben és Magyarországon (*Gógös Zoltán közbeszól.*); a migrációpártiságot, azt, hogy Magyarországot szeretnék kiszolgáltatni a nemzetközi befektetőknek, kellően legyengíteni a nemzet immunrendszerét ahhoz, hogy ne tudjon a saját érdekei szerint politizálni és a saját érdekeit képviselni.

A másik oldalon már nagyon régóta világos az, hogy a Jobbik Simicska Lajos által döntően befolyásolt párt, de a hétvégén a zsurpubi.hu oldalon - kicsit szokatlan, de majd hozzászokunk, hogy a Jobbikkal kapcsolatos hírekben a zsurpubi.hu-t nézegetjük, esetleg a cicafiuk.com-ot vagy a partiarc.government-et, merthogy (*Dr. Staudt Gábor: Nem ismerjük azt a honlapot, Lajos!*) majd akkor esetleg ez lesz a kormányportál, ha véletlenül úgy hozza a sors - reméljük, nem. De mindenesetre az ismert oligarcha fia, aki maga egyébként a birtokukban lévő sajtóbirtokalmat irányítja (*Gógös Zoltán: És az neked nem volt barátod, Lajos? - Közbeszólás a Jobbik soraiból: Simicskához neked semmi közöd!?*), közölte azt, hogy márpedig ők a Jobbikra tesznek, sőt szerintük, mármint a Simicska család szerint az egyetlen kérdés az, hogy lesz-e kétharmada a Jobbiknak. Ne kommentáljuk azt, hogy ez vajon éleslátásra vall-e vagy valami másra, egynek viszont örülhetünk őszintén: hogy végre tiszta víz van a pohárban. (*Gógös Zoltán közbeszól.*) A magyar választók végre világosan láthatják azt, hogy a parlamentben milyen erőviszonyok, milyen erőcsoportok próbálják Magyarország sorsát befolyásolni, irányítani. (*Közbeszólás az MSZP soraiból: Mészáros Lőrinc!*)

A baloldali és a liberális ellenzékiek egyértelműen Soros György hálójában vannak, és teljesen nyilvánvaló, nem véletlen, hogy ugyanazokat a politikai lépéseket hangsúlyozzák, ugyanazokat a politikai értékeket hangsúlyozzák, amiket egyébként Soros György számtalan alkalommal kifejtett. Szerintünk ez Magyarország számára életveszélyes, sőt nem csak Magyarország számára, Soros Györgyöt már a világ számos országából kitiltották, egyébként Angliából is, tehát azért azt nem lehet mégsem egy közép-ázsiai köztársaságnak titulálni, egész egyszerűen azért, mert addig-meddig körözött az angliai politikai égen, míg aztán kiderült, hogy igazából arra játszik, hogy a fontot tegye tönkre, és ezen gazdagodjon tovább.

(8.50)

Magyarország már megtanulta azt, hogy az ilyen politika hálójába bekerülve az országot a csőd várja, mint ahogy 2010-ben mindnyájan megélhettük azt, amikor az ország lényegében Görögország sorsára jutva, teljesen kilátástalan helyzetbe került a szociál-liberális kormány kormányzásának jóvoltából.

Az új elem az, hogy a Jobbik is megtalálta a maga mecénását. (*Felzúdulás a Jobbik padsoraiban.*) Nagyon sokszor próbálták ezt eltagadni. Akkor, ami-

kor a parlamentben különböző utalásokat tettünk arra, hogy azért mindenkinek van gazdája, a Jobbik is hiába próbálja azt tenni, mint hogyha véletlen lenne az, hogy például egy váratlan fordulattal a földvitában egyszer csak a gazdák pártjáról hirtelen a nagybirtokosok pártjára álltak. Akkor mondtuk, hogy azért mégiscsak meg lehet találni az összefüggést. Ha egy nagybirtokos az embernek a finanszírozója, mint a Jobbiknak Simicska Lajos, akkor bizony könnyen meglehet, hogy hirtelen a gazdák meg a földosztás kevésbé válnak fontossá, hanem a nagybirtok érdekeit kell képviselni. (*Szilágyi György: Csak a demokráciáról ne mondj semmit! - Gyöngyösi Márton: A Liberális Internacionáléről is! - Zaj.*)

Több más olyan fordulat volt a politikájukban, ami meghökkentett mindenkit, aki nem látta egyébként a mögöttes összefüggéseket. Még akkor, amikor Simicska-mentes volt a Jobbik, akkor a Jobbik vezetője azt mondta a magyar parlamentben (*Zaj a Jobbik padsoraiban. - Az elnök többször csenget.*), hogy hazaáruló az, aki nem szavazza meg a kvótaellenes alkotmánymódosítást, majd egyébként a Jobbik kompletten nem szavazta meg, meghökkentve ezzel az ő támogatói csoportját, a választókat. És az egész ország érezte magát becsapva, leszámítva nyilván a Simicska családot, akik dörzsölték a kezüket, hogy végre sikerült ebben a kérdésben is a Jobbikot úgymond jobb belátásra téríteni, és kihátrált a Jobbik a korábbi álláspontjából, és egyszerűen nem védte meg az országot. Az alkotmánymódosítást megtagadta, noha korábban ők ezt hazaárulásnak minősítették. (*Közbeszólások a Jobbik padsoraiban.*)

Uraim! Kedves Magyarország! Tiszta víz van a pohárban! Balliberális ellenzék - Soros György; Jobbik - Simicska család; mi a magunk szerény módján megpróbáljuk a magyar népet képviselni. Köszönöm szépen. (*Szilágyi György: Éljen a biznisz! Éljen a biznisz! - Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. A kormány nevében Dömötör Csaba válaszol az elhangzottakra.

(A jegyzői székben Hegedűs Lorántné Szávay István váltja fel.)

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Az elmúlt hónapok mozgásai alapján valóban úgy tűnik, hogy külföldi spekulánsok és a belföldi szánkós oligarchák mindent megtesznek azért, hogy gáncsolják a kormányt. Felsorakoznak az egyes ellenzéki pártok mögött és egyébként az egyes médiumok mögött is. Tényleg tisztul a kép bő egy évvel a választások előtt.

De nem ez az egyetlen támadási mód, amellyel a kormánynak szembe kell néznie. Rengeteg nyílvessz-

szó érkezik Brüsszel irányából is. Ezek a támadások több területet érintenek: az energiaáraktól kezdve az adópolitikán át a bevándorlás kérdéséig. A bevándorlás kérdését nem véletlenül mondtam utoljára, mert elsősorban mindenekelőtt ebben az ügyben kell állnia a kormánynak a sarat.

Csak hogy egy példát mondjak: egyre több uniós vezető fenyegeti Magyarországot azzal, hogy majd csökkentik az ideérkező uniós forrásokat, mondván, hogy Magyarország nem eléggé szolidáris. Ezzel kapcsolatban két dolgot szeretnék elmondani. Magyarország éppen azzal szolidáris, hogy minden erejével megvédi a schengeni határokat, és egyébként több uniós vezető is a tárgyalásokon ezt elvárja tőlünk, ezt kéri tőlünk.

Másfelől az uniós forrásokat nem valamiféle humanitárius segélynek tekintjük, hanem kompenzációnak azért, mert Magyarország megnyitotta a piacait egy olyan időszakban, amikor a magyar vállalkozások még versenyhátrányban voltak. A német uniós biztos szavai is jól mutatják, hogy a megrendeléseken keresztül a nagy nemzetközi cégek nagyon is jól járnak a Magyarországra érkező uniós forrásokkal, tehát kvittek vagyunk.

Másodsorban az Európai Parlament baloldali többsége is feni a fogát a kormánynak. Nemrég az egyik szaktanácsadói ülésen támadták Magyarországot. A liberális és baloldali frakciók eljárást követelnek. Nagyon sajnáljuk, hogy egyes itteni baloldali pártok is csatlakoznak ehhez a hadművelethez, és a hírek szerint az egyik következő plenáris ülésen is támadhatják az országot az Európai Parlamentben azok, akik az elmúlt években is megtették ezt.

A támadások harmadik csoportja a főleg külföldről pénzelt politikai aktivista csoportoktól érkezik. Ezek a csoportok alaptalan rágalmatokat terjesztenek a magyar rendőrökről. Képtelenségekkel kürtölik tele a nemzetközi sajtót, eközben egy szót sem szólnak akkor, amikor több tucat rendőr sérült meg Röszkénél azért, mert feldühödött bevándorlók kövekkel és betondarabokkal dobálták meg őket.

Hol voltak akkor a jogvédők? Jó lenne, ha a jogvédők csoportjai a jogvédelem széles, nagy ernyőjé néha a magyar családokra is kiterjesztenék.

Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Ház! Hiába mocoognak a külföldi spekulánsok, hiába bábozik a Jobbikkal egy oligarcha, hiába zsarolnak Brüsszelből az uniós forrásokkal, és hiába folytatnak lejárató kampányt külföldről pénzelt aktivisták, ezek a támadások csak azt eredményezik, hogy a kormány kettőzött erővel fog kiállni a nemzeti ügyek mellett.

Ennek megfelelően szeretnénk saját kezben tartani az energiaárak meghatározását, az adó- és foglalkoztatáspolitikát, miközben minden erőnkkel meg kell védenünk a határokat, és nagyobb átláthatóságot kell biztosítanunk a külföldi befolyásszerzési kísérletek miatt.

Azt várjuk, hogy a rövidesen induló nemzeti konzultáció során ezen keresztül a magyar állampol-

gárok is megerősítik a kormány és a miniszterelnök álláspontját. Ki kell állnunk a nemzeti függetlenség mellett, akár tetszik ez az ellenzéki pártoknak, akár nem!

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk. Felkérem Szávay István jegyző urat, ismertesse a **napirend utáni felszólalók** névsorát.

SZÁVAY ISTVÁN jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Demeter Márta, független képviselő; Burány Sándor, MSZP; Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Iktóty István, LMP; Magyar Zoltán, Jobbik; Szávay István, Jobbik.

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! 9 óra 30 perctől a köztársasági elnök választására kerül sor. Addig szünetet rendelkelek el.

(Szünet: 8.56-9.38)

Elnök: Kövér László

Jegyzők: Moring József Attila és Szávay István)

ELNÖK: *(A teremben lévő felállnak.)* Tisztelt Országgyűlés! Kérem önöket, hogy felállva köszöntsük dr. Áder János köztársasági elnök urat. *(Dr. Áder János belép a köztársasági elnöki páholyba. - A teremben lévő leülnek.)*

Tisztelettel köszöntöm továbbá dr. Majtényi László köztársaságielnök-jelölt urat és vendégeit *(Általános taps. - A független képviselők felállva tapsolnak, valamint az MSZP soraiból néhány képviselő felállva tapsol.)*, Orbán Viktor miniszterelnök urat *(Taps a kormánypártok soraiban.)*, Mádl Dalma asszonyt *(Általános taps.)*, Schmitt Pál volt köztársasági elnök urat *(Taps a kormánypártok soraiban.)*, valamennyi volt és jelenlegi közjogi tisztségviselőt, a magyarországi és a határon túli történelmi egyházak vezetőit, a külföldi magyar közösségek képviselőit, a diplomáciai testület tagjait, az Európai Parlament magyar képviselőit, az országgyűlési képviselőket, a nemzetiségi szószólókat, valamennyi kedves vendégünket, a hazai és a külföldi sajtó képviselőit és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **Magyarország köztársasági elnökének titkos szavazással történő választása.**

A Házbizottság március 10-ei ülésén tájékoztatást kaptak a frakciók, hogy az MSZP és az LMP frakciója, valamint 10 független képviselő 43 támogató aláírás benyújtásával dr. Majtényi László urat jelölte köztársasági elnöknek.

A Fidesz-Magyar Polgári Szövetség és a Kereszténydemokrata Néppárt 131 országgyűlési képviselője dr. Áder János urat jelölte köztársasági elnöknek.

Tájékoztatom önöket, hogy érvénytelen ajánlás nem érkezett. Az aláírásokat tartalmazó ajánlóívek S/14348. és S/14361. számokon a honlapon megtekinthetők.

Tisztelt Országgyűlés! A Házbizottság döntése alapján a jelöltek 15-15 perces időtartamban szólalhatnak fel. Ezt megelőzően, kérem, engedjék meg, hogy ismertessem a **jelöltek életrajzát**.

Dr. Majtényi László 1950. november 30-án született Budapesten. Jogi egyetemi diplomáját az Eötvös Loránd Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karán szerezte 1975-ben. Majtényi László pályáját a Mahartnál kezdte, ezt követően a Budapesti Műszaki Egyetemen oktatott. A kilencvenes évek elején az Alkotmánybíróság munkáját segítette, először tanácsadóként, később főtanácsadóként. 1992-ben védte meg kandidátusi értekezését. Pályafutása során folyamatosan több egyetemen is oktatott. 1995-ben az Országgyűlés adatvédelmi biztossá választotta, amely tisztséget hat éven át látta el. 2003-as alapításától az Eötvös Károly Közpolitikai Intézet elnöke. 2008-tól másfél éven át volt az Országos Rádió és Televízió Testület elnöke. 2010-től a Magyar Tudományos Akadémia doktora. Majtényi László 2010-től a Miskolci Egyetem tanszékvezető docense, 2012 óta egyetemi tanár. Számos publikáció szerzője, területének nemzetközileg elismert szakértője. Tudományos, szakmai, közéleti tevékenysége 1988-tól napjainkig számos országon ívelt át, Norvégiától az Egyesült Államokig. Az Európa Tanács megbízásából is számos országban adott tanácsot az információs jogok szakértőjeként. Munkásságát számos díjjal és kitüntetéssel ismerték el, 2010-ben megkapta a Magyar Köztársasági Érdemrend középkeresztje a csillaggal kitüntetését.

Tisztelt Ház! Most dr. Majtényi László **köztársaságielnök-jelölt úr felszólalására** kerül sor, 15 perces időkeretben. Felkérem dr. Majtényi Lászlót, fáradjon az előadói emelvényre, és mondja el beszédét. *(Dr. Majtényi Lászlót a Terembiztos Szolgálat munkatársa a páholyból a pulpitushoz kíséri.)*

DR. MAJTÉNYI LÁSZLÓ köztársaságielnök-jelölt: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Diplomáciai Testület Tagjai! Kedves Vendégek! Tisztelt Újságírók! - ideértve az Országgyűlésből kitiltottakat is. *(Taps az MSZP soraiban. - Dr. Szél Bernadett tapsol.)*

Elnöki programom egyetlen mondatban is összegeezhető: legyünk bármilyen meggyőződésen, legyünk bármelyik párt szavazói, mindannyiunknak jobb intézmények, mint emberek uralma alatt élni. Az emberek szeszélyesek, ezért az emberek uralma alatt kiszámíthatatlanabb az életünk annál, mint amikor intézmények kormányoznak.

(9.40)

Amikor megköszönöm az engem jelölő pártok és képviselők támogatását, köszönöm azt is, hogy támogatásuk tényével a meghirdetett elnöki programot is támogathatónak találták. Mivel a programom rendszerkritikus program, ugyancsak megköszönöm, hogy támogatásukkal hitet tettek a tartalma mellett.

Köszönetet mondok továbbá az elmúlt hónapokban mellettem állt segítőknek, családomnak, feleségemnek, Székely Sándornak, Gulyás Baláznak, Krasztes Péternek és Mellár Tamásnak. Lássuk tehát... *(Kósa Lajos: Soros György?)* Soros Györgynek nem köszöntem most meg, de majd legközelebb! *(Moraj és közbeszólások a kormányzó pártok padsoraiból, többek között Balog Zoltán: A hálátlan-ság...)*

Lássuk tehát az elnöki programot! A demokratikus nyilvánosság intézményrendszerének teljes érvényesülésével, az emberi jog garantálásával, a szabad és tisztességes választásokkal biztosítani kell, hogy a választópolgároknak valódi lehetőségük legyen időről időre leváltani a kormányzati hatalom gyakorlóit. *(Folyamatos zaj a kormányzó pártok padsoraiból.)*

A szegénység elviselhetetlen. A Magyar Köztársaságnak gondoskodnia kell arról, hogy minden tagja emberhez méltó életet élhessen.

A korrupció maga alá gyűrte az államot. A polgárai által ellenőrzött állam a rendelkezésére álló legszigorúbb eszközökkel küzdjön a korrupció, különösen annak az állami intézményeket használó formái ellen! Ehhez hozzáteszem, hogy a fenntartható fejlődés, a jövő nemzedékek védelme is fontos része ezeknek az állam működését meghatározó alapvető elveknek.

Sokan gondolják, hogy a jogállamiság kérdései távol állnak az emberek mindennapos gondjaitól - én ezt másként látom. Akár a harmadik világbeli viszonyokat idéző szegénységre, akár az ellopott magánnyugdíjpénztári vagyonna, a trafikokra, akár Kishantásra és bármely más törvényesen elrabolt földre, az elcsent tan- és sajtószabadságra, a kultúra szabadságára vagy más konfiskált fizikai és szellemi tulajdonunkra, jószágunkra gondolok, be kell látnunk, hogy a hatalmasok személyes önzésével szemben csakis a független intézmények védelmében bízhatunk.

Korrekciónkkal, bűneit magunk mögött hagyva persze, a Harmadik Köztársaság hibáit kijavítva mielőbb vissza kellene térnünk a '89-90-es alkotmányos mozgalmunk értékeihez, egészen röviden szólva: a parlamenti demokráciához. Ugyanakkor régen itt van az ideje, hogy korlátozzuk a hatalommal rendelkezőknek a hatalom nélküliek iránti, a gazdagoknak a szegényekkel szembeni, valamint az egészségeseknek a nem egészségeseket elutasító, a férfiaknak a nők iránt, a nemzeti többségnek a kisebbségekkel szemben megnyilvánuló, továbbá a jelenleg itt élő

nemzedékeknek az elkövetkező nemzedékekkel szembeni önzését. Szabad és szolidáris Magyarországot szeretnénk. Az én eszményem a lehető legkevesebb állam, a minél több szolidaritás.

Jogainkat nem az államtól kaptuk. Azért illetnek meg minket, mert embernek születünk. Olyan országot szeretnénk, amelynek minden polgára egyformán kedves gyermeke, legyen bár politikailag közepén vagy álljon valahol szélén, akár a legszélén, az állam tehát minden polgárát minden ügyben ugyanolyan méltányos és egyenlő bánásmódban részesítse.

Az egyenlő méltóságról beszélek. Ebből az is következik, hogy a menekültügy tekintetében pedig morálisan és alkotmányosan csak az a politika igazolható, amely a szülőföldjükről elűzöttekre úgy tekint, mint a miénkkel azonos méltóság hordozóira. Csak az jó menekültpolitika, amely az emberiség erkölcsi és jogi követelményeinek megfelel. Ugyanakkor nem minden emberséges menekültpolitika egyúttal jó politika is, hiszen a politika művészete sokféle szempontot érvényesít.

Minden közviszály a zsarnokság előszobája. Mintha mostanában másoknak is eszükbe jutna Machiavelli híres tanácsa: a bölcs Fejedelemnek, ha erre alkalma nyílik, ravaszul valamilyen ellenséget kell szereznie, úgy, hogy azzal végezvén, hatalma növekedjék.

Ha a Fejedelem ellenséget keres, akkor tegnap a migráns, ma a rossz oligarcha, holnap a Soros, holnapután pedig te magad leszel az ellenség.

Az országok csak békében fejlődnek. A belviszály háborús pszichózist állandósít, ez pedig minden fejlődés legfőbb gátja. A magyar történelemben példátlan fejlődést és kulturális pezsgést eredményező kiegyezés évfordulójának évében erre feltétlenül gondolnunk kell. Le kell végre zárunk a történelmi és a modern Magyarország hívei között dúló több mint százéves viszályt, melynek száz éve még súlyos tétje volt, de a konfliktus alapja mára teljesen megszűnt, a vita kihűlt, és ezt az újabb kiegyezést lélekben elő is segíti, hogy a nemzeti együttműködés rendszere mindkét felet megcsalta.

(9.50)

Én, ha a társadalmi békére gondolok, rendszerint egyetértve, mindig Babits Mihály szép márciusi verse jár a fejemben: „Ó, béke! béke! / legyen béke már! / Legyen vége már!” Azonban a békességnek vannak kulturális előfeltételei. A nyomorral, a korrupcióval, a megfélemlítéssel, az elnyomással, a környezet pusztításával például soha nem lehet békét kötni. A béke továbbá nem csend. Ellenkezőleg: a békében folyamatos a vita, a párbeszéd. Amíg viszont az óriásplakátról és a heccmédiából egyetlen vélemény harsog, addig soha nem lesz béke.

A jogállami alkotmány és az Alaptörvény szerint is a köztársasági elnök kifejezi a nemzet egységét.

Nézetem szerint ez nem elég pontos megfogalmazás. Nem annyira kifejezni, mint inkább szolgálni kellene a nemzet egységét. Az elnök szavai, cselekedetei, gesztusai elősegíthetik a nemzeti egységet, de éppen kárt is okozhatnak. Mindenesetre nem jó, ha két Magyarországon gondolkodunk. Azt javasolom, hogy mindig az egyetlen Magyarország lebegjen a szemünk előtt.

Kétszáz éve született Arany János, aki nélkül, mondhatom, ha lennénk is, de biztosan nem azok lennénk, akik vagyunk. Kérdem most, noha Berzsenyitől Radnótiig, Pilinszkyig, Bartókig és tovább folytathatnám: nem éppen általa is lettünk és vagyunk magyarok? És teszem hozzá Márai szavaival: vajon nem ez a szép és különös, keleti nyelv köt minket össze? S amikor a mai rosszízű vitákra figyelmeztet szigorúan Arany: „Sokan szeretnék a hazát: / De gyűlölik minden fiát, / Ha népszerű alkalmon / Oly nagyot, mint ők, nem kiált.”

Ezzel a kívánatos elnöki szerep kérdéséhez érkeztem el. Két felmutatott köztársasági elnöki minta van a szemem előtt: Göncz Árpád és Sólyom László. Személyes autonómiából mindketten példát mutattak. Göncz Árpád kíváncsiságát kedveltem; kíváncsiságát mindenki iránt, akit anya szült. Sólyom László alkotmányos szigora számomra vonzó példa. Az ideális, nem létező elnök ezeket követné.

Két idézet, mely szavaimat illusztrálja, az első Göncztől: ha szolgálni kívánok valakit, azokat kívánom szolgálni, akiknek szolgáljuk nincsen: a védteletet. Sólyom pedig így folytatja: „mind az ellenzéknek, mind a kormánynak, mind pedig a népfellegnek is alapvető kötelessége betartani bizonyos normákat. És ha ezek a normák bizonytalanná válnak, ha a normák átlépését igazolni akarják, akkor az elnöknek kötelessége megszólalni.”

Nem árulok zsákbamacskát. Újjonnan megválasztott köztársasági elnökként nem lennék fél óránál tovább hálás az engem megválasztó pártoknak, hiszen a köztársasági elnök az alkotmány felett őrködik. A hála pedig bizonyosan nem alkotmányossági kategória.

Beszéljünk még egyszer a személyekről! Aki minden hatalmat megszerez, törvényszerűen mindent el is veszít. Útja ezért politikai értelemben a semmibe vezet. Ebben az értelemben tehát minden független intézmény fölbecsülhetetlen szolgálatot tesz annak a személynek, akinek a hatalmát korlátozza. Köztársasági elnökként bizonyosan nem lennék odafagyott mosolyú köszönőember, sem pedig néma és komor szfinx.

Olyan helyzetben, amelyben az alkotmányosság helyreállítása a tét, a köztársasági elnök felelőssége különösen nagy. Ez azzal a felelősséggel jár, hogy az Alaptörvényben számára biztosított eszközöket az alkotmányosság védelmében maradéktalanul használja ki. Elnökként természetesen mindazzal az eszköztárral élnek, amelyet a kiváló elődök bejáratott módon eddig is használtak. Tekintettel azonban arra,

hogy az alkotmányosság 2013 tavaszán Magyarországon megroppant, helye van az alkotmányosság védelmében némileg unortodox eszközök alkalmazásának is. Két ilyen eszközhöz fordulnék. Az egyik az elnök szinte korlátlan beszédjoga, amelyre valószínűleg sokan csak rálegyintenek. Ne tegyék! Hat év ombudsmani szolgálattal a hátam mögött jól tudom, mit beszélek. Tudom, hogy a meggyőző és helyes érvelés előtt sokszor az államhatalom vaspántos, nehéz kapui is megnyílnak. Az igazságról szóló beszéd soha nem erőtlen, legalábbis a XVII. században Angliában még úgy tartották, hogy az igazság nyílt vitában nem szenvedhet vereséget a hamisságtól.

A másik, eddig ki nem használt lehetőség az, hogy az elnöknek korlátlanul joga van az Országgyűléshez törvénytervezeteket benyújtani. Ezt a lehetőséget is ki kívánom használni, sőt akár rendszeres is tenném. Az Országgyűlés nem köteles a javaslatokat elfogadni, megtárgyalni viszont köteles. Tekintettel az előttünk álló márciusi ünnepre, az első szimbolikus jelentőségű, benyújtandó törvény szólhatna a sajtószabadságról is, hiszen egyre-másra szűnnek meg a sajtószabadság utolsó közlönyei, és talán nem is állunk olyan távol Ady Endre 1901-es jóslatának megvalósulásától: „Már nemsokára gyanús lesz minden kinyomtatott sor: nem lehet őszinte, mert le merték írni.” - mondta Ady Endre, illetve írta. Közel állna a szívemhez az új alkotmánybírói törvény, a szociális törvény, a felsőoktatási és a közoktatási törvény, illetve a korrupció megfékezését célzó törvény kidolgozása is.

Szeretném megjegyezni, hogy kevesebb gyalázkodás, hazugozás, sorosozás, idegenügynöközés talán több lett volna. Az elmúlt hetek fényében akár azt is kérhetném, hogy ha vannak itt olyan pártok, amelyek vezetői élvezték Soros támogatását, a mai szavazás során szavazzanak rám. *(Taps és derűltég az MSZP, az LMP és a független képviselők sorában.)* Persze hogy nem kérem! Én, ha egy lócsiszár bevert sárral, inkább pöröltem, mint letöröltem, és ahogy Arany nagyszerű utóda is, nemcsak hogy nem fogom be pörös számát, de a tudásnál teszek panaszt.

Összefoglalva: alkotmányos hagyományainkhoz visszatérve helyre kell állítani a köztársaságot; a köztársaságot, amelyben független intézmények biztosítják a közhatalom gyakorlásának alkotmányos korlátait és alapvető jogainkat. Olyan alkotmányra van szükség, amelyet népszavazás erősít meg, kifejezi a társadalom vitában álló csoportjainak közös értékeit, és békét teremt. Köszönöm szépen. *(Hosszan tartó taps az MSZP és az LMP soraiban. - A független képviselők felállva tapsolnak.)*

ELNÖK: Megköszönöm a köztársaságielnök-jelölt úr beszédét.

Tisztelt Országgyűlés! Dr. Áder János köztársasági elnök úr jelölti felszólalása előtt kérem, engedjék meg, hogy ismertessem **életrajzát**.

Dr. Áder János 1959. május 9-én született Csornán, a család első gyermekeként. A győri Révai Miklós Gimnáziumban szerzett érettségi bizonyítványt, majd sikeresen felvételizett az Eötvös Loránd Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karára, ahol 1983-ban cum laude minősítéssel szerzett diplomát.

Áder János rendszerváltoztató politikusaink egyike. Részt vett a történelmi jelentőségű 1987-es lakiteleki találkozón, majd az 1989-es Ellenzéki és Nemzeti Kerekasztal-tárgyalásokon is, ahol fontos szerepe volt a demokratikus választási rendszer kidolgozásában. Az első szabad országgyűlési választáson 1990-ben a Fiatalkorú Demokraták Szövetségének jelöltjeként országgyűlési képviselővé választották. Szülővárosában, Csornán háromszor lett egymás után egyéni országgyűlési képviselő. Részt vett az Országgyűlés Alkotmányügyi, törvény-előkészítő és igazságügyi bizottsága munkájában. 1998-ban a Magyar Országgyűlés elnökévé választották, amely tisztséget 2002-ig látta el. 2009-ben dr. Áder Jánost az Európai Parlament tagjává választották. Uniós képviselőként ellátta az Európai Parlament Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottságának alelnöki feladatait is.

2012. május 2-án Áder Jánost az Országgyűlés Magyarország ötödik köztársasági elnökévé választotta. Áder János felesége dr. Herczegh Anita, akivel 32 éve tartó házasságuk alatt négy gyermekük született.

(10.00)

Tisztelt Országgyűlés! Most dr. Áder János **köztársasági elnök úr jelölti felszólalására** kerül sor, szintén 15 perces időkeretben.

Felkérem dr. Áder Jánost, fáradjon az előadói emelvényre, és mondja el beszédét. *(Dr. Áder Jánost a Terembiztos Szolgálat munkatársa a páholyból a pulpitushoz kíséri. - Taps a kormánypártok sorában.)*

DR. ÁDER JÁNOS köztársaságielnök-jelölt: Házelnök Úr! Miniszterelnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Köztársaságielnök-jelöltként másodszor állhatok önök előtt, másodszor ért az a megtiszteltetés, hogy erre a tisztségre jelöltek, ezért első szavam a köszöneté. Köszönettel tartozom munkatársaimnak, akik az elmúlt öt évben segítettek munkámat. Köszönöm mindenkinek a biztatást, aki a munka folytatására sarkallt. Köszönöm mindazok megelőlegezett bizalmát, akik másodszor is támogatták jelölésemet. Végül köszönöm Majtényi Lászlónak, hogy vállalta a megmérettetést, és megosztotta velünk gondolatait.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Önök hamarosan arról döntenek, hogy a következő öt évben ki legyen Magyarország államfője. Öt évvel ezelőtt, amikor ugyanígy itt álltam önök előtt, világossá tet-

tem, hogy milyen elvek, értékek, meggyőződés révén szeretném e tisztséget gyakorolni. Önök most joggal formálnak igényt arra, én pedig kötelességemnek tartom, hogy beszámoljak, mit sikerült megvalósítani abból, amit akkor ígértem. A rendelkezésekre álló 15 perc nem elég egy teljes körű számvetésre, inkább csak néhány példát szeretnék az önök figyelmébe ajánlani, segítő annak eldöntését, van-e fedezete annak az ígéretnek, hogy az öt éve is vallott értékek, elvek alapján kívánom a munkát folytatni.

Öt évvel ezelőtt itt a parlamentben azt mondtam: „Köztársasági elnökként itthon és a nagyvilágban mindig a magyar érdekek és értékek szószólója leszek.” Magyarország Alaptörvényéből világosan következik a mindenkori köztársasági elnök külpolitikai mozgástere. Hogy ez a mozgástér a kötelező protokolláris feladatokon túl lehetőséget ad az államfőnek régóta húzódozó vitás kérdések megoldására, lezárására is, hadd említsek egy példát. 2012-ben Tomislav Nikolics, Szerbia elnöke volt első hivatalos államfővendégem. A tárgyalások során felvettem az 1944-45-ös bácskai vérengzéseket és a magyarok kollektív bűnösségéről szóló 1945-ös döntést. Nikolics elnök úr válasza - „elérkezett a megbocsátás és a megbékélés ideje” - a megállapodást reménytelen közelségbe hozó volt.

A történelemben kevésbé jártas honfitársaink kedvéért tegyünk egy kis kitérőt. 1942-ben magyar katonák és csendőrök ártatlan szerbeket gyilkoltak meg Újvidéken. 1944-45 telén Tito partizánjai ártatlan magyarokon álltak sokszorososan bosszút: három településen, Csúrog, Mozsor, Zsablya, különösen brutális volt a vérontás. 1945-ben a jugoszláv hatóságok határozatban mondták ki a magyarok kollektív bűnösségét. Majd hosszú, több évtizedes csend következett. Nemhogy az ártatlan áldozatoknak nem sikerült a végtisztséget megadni, de a jugoszláv hatóságok még a vérengzés megtörténtét sem voltak hajlandók elismerni. Hiába vezekelt Cseres Tibor Hideg napok című regényével 1964-ben, majd Kovács András - aki két nappal ezelőtt távozott közülünk; Isten nyugosztalja - ugyanilyen című filmjével 1966-ban, a megbékélés gesztusának viszonzása elmaradt. Egy történész vegyes bizottság 2011-ben megkezdte ugyan a munkát, de a politikai szándék a múlt lezárására még váratott magára.

A Nikolics elnök úrral kötött budapesti elvi megállapodás után 2013-ban született meg a szerb parlament döntése, amely elítélte a második világháború végén elkövetett atrocitásokat. Mindez előfeltétele volt annak, hogy a magyar köztársasági elnök részéről a szerb parlamentben 2013 júniusában elhangozzanak a következő mondatok: „A szabad és demokratikus Magyarország elítéli azokat, akik a második világháború szenvedéseit fokozva magyarként vétettek ártatlan szerb emberek ellen. Magyarország köztársasági elnökeként bocsánatot kérek azokért a bűnökért, amelyeket a második világháború során magyarok követtek el ártatlan szer-

bek ellen. S habár a bűnököt senki sem teheti meg nem törtéنتté, mégis hiszünk abban, hogy a kölcsönös bocsánatkérést követő megbocsátás a megbékélésen is képes túlmutatni.”

Másnap Szerbia elnökével közösen hajtottunk fejet az ártatlan szerb és magyar áldozatok emlékművei előtt. Nikolics elnök úr pedig a következőkkel vizonozta a szerb parlamentben elmondott szavaimat: „Alapvető emberi kötelesség, hogy emlékezzünk, és megbocsássunk egymásnak. Ezt őszintén tesszük, közösen és azonos odaadással.” Néhány hónap múlva a szerb kormány hatályon kívül helyezte a magyarok kollektív bűnösségéről szóló 1945-ös határozatot.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Azt, hogy a múlt e tragikus, fájdalmas fejezetét 70 év elteltével, más európai országoknak is példát mutatva, sikerült lezárni, azoknak köszönhetjük, akik évtizedekig keresték az emlékeket és az emlékezőket; azoknak, akik újra és újra megpróbáltak, nem kevés személyes kockázatot vállalva, minden évben méltó módon megemlékezni az ártatlan magyar áldozatokról. Bár többen voltak, de kettőjük nevét szeretném megemlíteni: Matuska Mártonét és Teleki Júliát (*Taps a kormánypartok soraiban.*), akik évtizedekig nem adták fel a reményt, segítettek nekünk abban, hogy a világ XX. században kibillent erkölcsi rendjéből helyreállítsunk valamit. Köszönet érte.

Tisztelt Ház! Megválasztásomkor elmondott beszédemben azt javasoltam, hogy tegyünk közös életünk központi kérdésévé a teljesítményt, a tenni tudó és tenni akaró emberek megbecsülését; nemcsak tudósainkét, feltalálóinkét, kiváló művészeinkét, sikeres sportolóinkét, de a mindennapi élet legkülönbözőbb területein becsülettel helytálló honfitársainkét. Mindezt megtoldottam egy Deák Ferenc-idézzel, aki azt mondta: „Magyarországot nem uszító gondolatokkal nyugtalanítva, hanem köznapi, hasznos, jólétet gyarapító tettek sorával kell szeretni.”

Abban a szándékomban, hogy életünk központi kérdésévé tegyünk a teljesítményt, az elmúlt öt évben csak megerősödtem, hiszen rengeteg bizonyosságra leltem. Csak néhány példa rá. Egy Tolna megyei kis faluban, Belecskán láthattam, hogy egy szorgalmas, igyekvő polgármester révén felszámolták a 40 százalékos munkanélküliséget. Egy másik, Borsod megyei kis faluban, Gömörszőlősen arra mutattak példát, hogyan lehet egyidejűleg őseink hagyományát őrizni és a XXI. század kihívásainak is megfelelni.

(10.10)

Békéscsabán megtapasztaltam, hogy egy hazai vállalkozás nemzetközi mércével mérve is lehet sikeres: a legismertebb személy- és teherautókhoz gyártott öntvényeikkel több mint ezer embernek biztosítanak kenyérkereseti lehetőséget.

New Jersey-ben, a Rubik-kockát bemutató vándorkiállítás megnyitóján azzal büszkélkedhettem,

hogyan se szeri, se száma azoknak a magyar találmányoknak, felfedezéseknek, innovációknak, amelyek olyannyira a mindennapjaink részévé váltak, hogy nélkülük már el sem tudnánk képzelni életünket.

Kétévenként a Magyar Tudományos Akadémián a Bolyai-díj átadásakor - elődeim hagyományát folytatva - a magyar nemzet nevében süvegelhettem meg legkiválóbb tudósaink teljesítményét.

És bizony arra is volt példa, hogy honfitársaim nevében a Debreceni Egyetem orvosainak, szakpolóinak mondhattam köszönetet azért a világraszóló teljesítményért, amit egy agyhalott várandós kismama mesterséges életben tartása jelentett. Mindannyian tudták, hogy az édesanyját nem tudják megmenteni, de 92 napos hősies erőfeszítésüknek hála a magzatból egészséges csecsemő lett. Ezt soha sehol senkinek nem sikerült idáig elérnie, magyar orvosoknak, magyar ápolóknak viszont igen. Köszönet érte. *(Taps.)*

Tisztelt Országgyűlés! Elnöki munkámban az elmúlt öt év során kiemelt helyen szerepelt a jövő generációk iránti felelősség, az őket leginkább érintő kérdések taglalása. Nem véletlennek, inkább sorsszerűnek tartom, hogy az első nemzetközi fórumon, Rio de Janeiróban, ahol 2012 júniusában Magyarországot képviseltem, már a klímaváltozás, a környezeti fenntarthatóság, a fenyegető vízváltás kérdéseiről kellett véleményt mondanom. Az elmúlt években tudományos fórumokon - a World Science Forumtól a Magyar Tudományos Akadémiáig -, politikai tanácskozásokon - New Yorktól Párizsig -, nemzetközi rendezvényeken - Daegutól a budapesti víz világtalálkozóig - mondhattam el véleményemet.

Minél több helyre mentem, minél több fellépésre készültem, minél több elemzést olvastam, annál riasztóbb kép bontakozott ki előttem. Szomorú volt szembesülni a Föld szinte minden országára jellemző politikai nemtörődomség, kormányzati felelőtlenység, a rövid távú és rövidlátó kalmár szellem helyi és globális következményeivel, azzal, hogy az elmúlt ötven évben az emberiség több erőforrást fogyasztott el, mint korábban a történelem során; azzal, hogy nem egészen fél évszázad alatt megállíthatatlanul nőtt a légkörben az üvegházhatású gázok mennyisége, minden politikai fogadkozás ellenére; azzal, hogy ugyanezen idő alatt egy Európa területét meghaladó nagyságú erdő tűnt el a Földön; azzal, hogy a Kárpát-medencének a klímaváltozás szempontjából egyedülálló a sérülékenysége.

Megtisztelő volt ezekről a kérdésekről beszélni Ferenc pápával és bekapcsolódni a világméretű kampányba, amit Al Gore korábbi amerikai alelnök indított el, és aminek célja egy ambiciózusabb párizsi megállapodás kikényszerítése volt. Ezúton is szeretnék köszönetet mondani Magyarországnak minden polgárának, aki részt vett ebben a kampányban, és aktivitásával Magyarországot - az elektronikus aláírások gyűjtésének képzeletbeli versenyében - az első helyre repítette.

A mai napon ismét szeretnék köszönetet mondani önöknek, tisztelt képviselő hölgyek és urak, hogy a párizsi klímamegállapodást követően a Magyar Országgyűlés - elfogadva a javaslatomat - az Európai Unióban elsőként ratifikálta az egyezményt. Az önök egyhangú szavazatában megjelenő eltökéltség nagymértékben erősíti Magyarország tárgyalási pozícióit a párizsi megállapodás végrehajtását szolgáló további eszmecseréken. Épített és természeti környezetünkért viselt felelősségünk közös, parlamenti, kormányzati ciklusokon átnyúló.

A további közös munkához Albert Einstein és Ferenc pápa szavait ajánlom figyelmükbe. Albert Einsteinét, aki azt mondta, hogy: „Egyetlen probléma sem oldható meg ugyanazzal a gondolkodással, amellyel előidéztük őket.” Ferenc pápa pedig enciklikájában erkölcsi felelősségünkre figyelmeztetett, amikor azt írta: „A természeti környezet közjő, az egész emberiség öröksége, és mindenki felelősséggel tartozik érte.”

Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt öt évben számos beszédemet Kölcsey mondatával fejeztem be: „A haza minden előtt!” Bár ma sem tudnám ennél tömörebb megfogalmazását adni a politikusi, közjogi felelősségnek, ezúttal a kétszáz éve született Arany János gondolatait szeretném az önök figyelmébe ajánlani. Bő egy esztendő múlva önök mindannyian megméretetésre készülnek.

A politikai viták zaja a következő hónapokban erősödni fog. Amikor újra és újra összemérik érveiket a vita során, gondoljanak Arany Jánosra, aki a következőket mondta: „Aki azt mondja: én nem adok a hazának, amennyi tőlem telik, olyba veszem, mint ha azt mondaná: én nem akarom, hogy legyen Magyarország. (...) Nem gondoltuk meg, hogy ha a haza nem lesz, akkor mi sem leszünk; nem lesznek ökreink, juhaink, nem lesznek házaink, földeink (...), nem leszünk mi magunk. Mert a haza ezekből áll. Most ez a kérdés: akarjuk-e, hogy éljen a haza, vagy sem?” *(Hosszan tartó taps a kormányparti padosorokban. - Áder Jánost a Terembiztos Szolgálat munkatársa a pulpitustól a páholyba kíséri.)*

ELNÖK: Megköszönöm köztársasági elnök úr jelölti beszédét.

Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy ismertessem a **köztársaságielnök-választás szabályait**. Az Alaptörvény 11. cikke szerint az első szavazás alapján megválasztott köztársasági elnök az, aki az országgyűlési képviselők kétharmadának szavazatát megkapta. Ha az első szavazás eredménytelen volt, második szavazást kell tartani. A második szavazás alapján megválasztott köztársasági elnök az, aki - tekintet nélkül a szavazásban részt vevők számára - a legtöbb érvényes szavazatot kapta. Ha a második szavazás is eredménytelen, ismételt jelölés alapján új választást kell tartani.

Az Országgyűlés a köztársasági elnököt titkos szavazással, öt évre választja.

A titkos szavazás menete a következő: a képviselők a Duna-parti folyosón vehetik át a szavazólapot a képviselők neve szerinti ábécésorrendben, négy csoportban. Tájékoztatom önöket, hogy a szektoroknál egy darab szavazólapot, továbbá egy borítékot vehetnek át.

Kérem, hogy az átvétel tényét az asztaloknál elhelyezett íveken aláírásukkal igazolni szíveskedjenek. Kérem, hogy a szavazás során vegyék igénybe a folyosó végén elhelyezett szavazófülkéket. Kérem önöket, hogy a szavazólapon a jelölt neve melletti négyzetbe helyezték el jelölésüket.

Felkérem Móring József Attila jegyző urat, hogy röviden ismertesse a **szavazás szabályait**, képviselőtársaimat pedig tisztelettel kérem, hogy ezt a helyükön hallgassák végig.

MÓRING JÓZSEF ATTILA jegyző: Tisztelt Országgyűlés! Szavazni csak a hivatalos szavazólapokkal lehet.

Érvényes szavazatnak csak az minősül, amit a szavazólapon szereplő jelöltre adtak le, a neve melletti négyzetbe elhelyezett két egymást metsző vonallal. Érvénytelen az a szavazat, amelyről nem lehet kétséget kizáró módon megállapítani, hogy a képviselő kire, illetve hogyan szavazott. Semmis az a szavazat, amit nem a hivatalos szavazólapon adtak le; amelyikről hiányzik a bélyegzőlenyomat; illetve, ha a szavazólapot a képviselő átveszi, de nem dobja be az urnába.

Tájékoztatom önöket, hogy amennyiben a szavazólap kitöltését bárki elrontja, a szavazatszámoló bizottság urnánál tartózkodó tagjai azt bevonják, és helyébe új lapot adnak ki.

ELNÖK: Tisztelt Ház! A szavazási idő alatt az ülésterem Duna-parti folyosóján csak képviselők, illetőleg a szavazásban közreműködő munkacsoport tagjai tartózkodhatnak. Bejelentem, hogy a szavazatok leadására 40 perc áll rendelkezésre, tehát erre 11 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Most - a titkos szavazás és az értékelés időtartamára - 1 óra 20 perces **szünetet rendelék el**.

Szünet: 10.20 - 11.46

(Elnök: Kövér László)

Jegyzők: Móring József Attila és Szávay István)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Ismételtlen köszöntöm vendégeinket.

Bejelentem, hogy a szavazatszámoló bizottság befejezte munkáját, és megállapította, hogy a szavazás érvényességét befolyásoló esemény nem történt. A titkos szavazásban 175 képviselő vett részt.

Az urnában megtalálható szavazólapok száma alapján 175 képviselő adta le szavazatát. Ezek megoszlása a következő: érvénytelen szavazat nem volt,

az érvényes szavazatok száma 175. Az érvényes szavazatok számbavétele alapján dr. Áder János személyére 131 képviselő, dr. Majtényi László személyére pedig 44 képviselő adta le szavazatát.

Tisztelt Országgyűlés! Az Alaptörvény 11. cikk (3) bekezdése kimondja, hogy az első szavazás alapján megválasztott köztársasági elnök az, aki az országgyűlési képviselők kétharmadának, azaz 133 képviselőnek a szavazatát megkapta. Erre figyelemmel a jegyzők megállapították, hogy a **titkos szavazás érvényes, de eredménytelen** volt.

Az Alaptörvény 11. cikk (4) bekezdésének megfelelően második szavazást kell tartani, amely alapján megválasztott köztársasági elnök az, aki - tekintet nélkül a szavazásban részt vevők számára - a legtöbb érvényes szavazatot kapja. A második szavazást új jelölés nem előzi meg.

Emlékeztetem önöket, hogy a titkos szavazás szabályai változatlanok. A szavazási idő alatt az ülésterem Duna-parti folyosóján csak képviselő, illetve a szavazásban közreműködő munkacsoport tagjai tartózkodhatnak.

Bejelentem, hogy a szavazatok leadására 40 perc áll rendelkezésre, tehát erre 12 óra 28 percig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Most a titkos szavazás és az értékelés időtartamára ismét 1 óra 20 perces **szünetet rendelék el**.

(Szünet: 11.48 - 13.15)

Elnök: Kövér László

Jegyzők: Móring József Attila és Szávay István)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Ismételtlen köszöntöm vendégeinket.

Bejelentem, hogy a szavazatszámoló bizottság befejezte munkáját. Megállapította, hogy a szavazás érvényességét befolyásoló esemény nem történt.

A titkos szavazásban 170 képviselő vett részt. Az urnában megtalált szavazólapok száma alapján 170 képviselő adta le szavazatát. Ezek megoszlása a következő: érvénytelen szavazat nem volt, az érvényes szavazatok száma 170. Az érvényes szavazatok számbavétele alapján dr. Áder János személyére 131 képviselő, dr. Majtényi László személyére pedig 39 képviselő adta le szavazatát.

Ezek alapján a jegyzők megállapították, hogy a **köztársaságielnök-választás érvényes és eredményes** volt.

Tisztelt Ház! Ismertetem az **Országgyűlés határozatát**. Az Országgyűlés az Alaptörvény 10. cikk (1) bekezdése alapján dr. Áder Jánost köztársasági elnökké 2017. május 10-i hatállyal megválasztja. *(Hosszan tartó taps a kormánypartii padsorokban. - A kormánypartii képviselők felállva tapsolnak. - Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

Ez a határozat az elfogadásakor lép hatályba.

Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy az Országgyűlés és a magam nevében gratuláljak dr.

Áder János köztársasági elnök úrnak újbóli megválasztásához. Eredményes munkát és sok sikert kívánok. Bejelentem egyúttal, hogy a megválasztott köztársasági elnök az Országgyűlés későbbi ülésén, hivatalba lépését megelőzően teszi le esküjét.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a megválasztott köztársasági elnök a páholyban fogadja a gratulációkat.

Megköszönöm vendégeinknek a részvételt. *(Dr. Áder Jánosnak a páholyban elsőként dr. Majtényi László, majd Orbán Viktor, dr. Semjén Zsolt, Kósa Lajos, Harrach Péter, dr. Salamon László gratulál.)*

Most 15 perc szünetet rendelék el, az Országgyűlés ezt követően folytatja munkáját.

(Szünet: 13.17 - 13.33)

Elnök: Jakab István

Jegyzők: Mórting József Attila és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Köszöntöm képviselőtársaimat. A szóbeli **kérdésekkel** és válaszokkal folytatjuk munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Tukacs István, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Miért nem tettek meg mindent a kanyarójárvány elkerülése érdekében?”** címmel. Képviselő úr, öné a szó.

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A kérdésem véleményem szerint azért indokolt, mert súlyos következményekkel kell számolnunk, amennyiben a helyzet nem változik meg. Mint tudjuk, a makói kórház már zárlat alatt van, és Hódmezővásárhelyen kellene megelőzni vagy kezelni eseteket. Tisztelt Államtitkár Úr! Világosan látszik, hogy ennek a járványveszélynek a híre nem máról holnapra érkezett hazánkba. Romániában 2016 tavaszán jelentek meg az első hírek arról, hogy tömeges a fenyegettség és a fertőzés veszélye, ezért tehát úgy gondolom, hogy a felkészülésre bőven lett volna idő.

Tisztelt Ház! Sokatmondó az a levélváltás, amelyben a hódmezővásárhelyi kórház egyik rezi-dens sebésze és az Országos Epidemiológiai Központ vezetője érintkezik egymással. A gyakorló orvos azt állítja, hogy Hódmezővásárhelyen a személyzet nem kapta meg a megelőző oltásokat és nem kapott védőfelszerelést, bár ez kötelező lenne. Vezető asszony válasza az volt, hogy minden rendben van. Csak hát ez a gyakorló orvos volt olyan szemtelen, hogy visszaírta, semmi nincs rendben, merthogy vannak szabályok, amelyeket be kellene tartani.

Arról szeretnék még beszélni, hogy kétségeket vet fel az egészségügy háttérintézményeinek beolvasztásáról, átalakításáról szóló eddigi kormányzati tevékenység, mert bizony nagyon világosan látszik, hogy hiányzik az országos járványveszély kezeléséhez szükséges igazi szervezeti és szakmai erő.

A kérdésem tehát az, amit elnök úr már említett, államtitkár úr: miért nem tesznek meg mindent azért, hogy megelőzzenek egy ennél súlyosabb helyzetet?

Elnök úr, köszönöm a lehetőséget. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A Romániából behurcolt esetek kapcsán nyolc európai országban alakult ki kisebb járvány: Olaszországban, Spanyolországban, az Egyesült Királyságban, Ausztriában, Svédországban, Magyarországon, Franciaországban és Belgiumban. Nem tudom, hogy a többi országot is a magyar háttérintézményi szerkezet rovására írja-e a tisztelt képviselő úr, hogy ott is előfordultak ezek a megbetegedések. Azt hiszem, köszönetet kell mondjunk mindenkinek, aki akár a kórházban, akár a kormányhivatalokban dolgozott és azonnal reagált erre.

Magyarországnak egyébként jó az adottsága, hiszen a kanyaró elleni átoltottság Magyarországon 98 százalékos, és 95 százalék fölött már nem mondható fogékonyak egy ország, sőt hosszú időszakig nem volt kanyarójárvány Magyarországon behurcolással sem, itt pedig február közepén - utólag igazolásra került teljes mértékben - Romániából hurcolták be ezt a járványt.

Azonnal intézkedési terv készült, tisztelt képviselő úr, a makói kórház sürgősségi betegellátó osztályán dolgozókkal kapcsolatban, a kórházban dolgozókkal kapcsolatban, a környéken élőkkel kapcsolatban. A járvány megfékezésére a makói kórház, a kormányhivatal népegészségügyi szakemberei valamennyi, az országos tisztiorvos intézkedési tervében szereplő intézkedést foganatosítottak. Tehát minden intézkedés megtörtént, amely ilyenkor megtörténhet, és ezek eredményesnek is bizonyultak.

Ezért kontroll alatt vannak az események teljes mértékben úgy, ahogy az a különböző protokollokban le van írva. És az, hogy ez mindenhol előfordulhat, tisztelt képviselő úr, bármennyire is fejlett a megelőzési rendszer, bármennyire is azonnaliak a lépések, az intézkedések, azt bizonyítja, hogy összesen nyolc európai országban fordult ez elő, azt hiszem, hogy mindegyiknél fejlett járványügyi ellátórendszer van, mégis ez előfordult máshol is. Az volt a fontos, hogy Magyarországon azonnal kezeltük az ügyet. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Hegedűs Lorántné, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„A közétkeztetés is a**

hulladék sorsára jut?” címmel. Hegedűs Lorántné képviselő asszonyt illeti a szó.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! A hírek szerint a kormányzat egy új működési modellt vezetne be a közétkeztetés terén, azaz a hulladékgazdálkodás mintájára egy új, állami koordináló szervezetet állítana fel, ami országosan felelne ezen feladat ellátásáért. A kommunikációs érvek a szemétszállítás államosítására az eredményességével példálóznak. Sajnálatos tény azonban, hogy a lakosság és az önkormányzatok nem igazán érzékelhették ezt az átütő sikert, hiszen az NHKV Zrt. a megalakulása után hosszú hónapokon keresztül működésképtelen volt.

A kormányzati tervekben egyértelmű az az ígéret, miszerint az államosítás után olcsóbb és jobb minőségű lesz a közétkeztetés, hiszen ezután majd csak nonprofit jelleggel lehet ezt a szolgáltatást biztosítani. Ennek azonban ellentmondani látszik az a tény egy icipicit, hogy a 2017. évi költségvetési törvényben egy új szigorítás fogalmazódik meg, miszerint, ha egy kistéleplési önkormányzatnak nincs külön főzőkonyhája, és a közétkeztetést az önkormányzat vásárolt szolgáltatással oldja meg, akkor jószerezivel csak gazdasági társaság lehet már a szerződéses fél, azaz más önkormányzat vagy másik önkormányzat költségvetési szerve nem lehet szállító.

Tisztelt Miniszter Úr! Kérdezem, melyek a valódi kormányzati tervek a közétkeztetéssel kapcsolatban. Várható-e, hogy ezt a feladatot is, a települések számára egyébként kulcsfontosságú feladatot is elvonják majd az önkormányzatoktól, és tényleg egy 150 milliárdos piac lenyúlása lenne a cél? Várom megtisztelő válaszát. *(Z. Kárpát Dániel: Úgy van! - Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Lázár János miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! A kérdésére röviden válaszolva: ilyen célja, amit ön a kérdésében fölvetett, nincs a magyar államnak. Naponta Magyarországon másfél millió ember étkezik közétkeztetési keretek között, közülük egymillió gyerek van, és a gyerekek után a szülők 40 milliárd forintos költségtérítést fizetnek, a magyar állam pedig 70 milliárdos összeggel támogatja a gyerekeket, s a gyerekek jó része, mint a számokból is kiderül, államilag támogatott formában vesz részt a közétkeztetésben. Azt gondolom, hogy a közétkeztetés minősége kulcskérdés mindenki számára. Azt vállalta a kormány, hogy az óvodás gyerekekről, majd fölmenő rendszerben az alsó tagozatosokról is gondoskodik, számukra meleg ételt biztosít, és folyamatosan növeljük a költségvetésben az erre fordított összegeket.

Amiről szó eshet azok után, hogy állami tulajdonba kerültek a kórházak, állami tulajdonba kerültek részben az iskolák, illetve állami üzemeltetésbe került minden iskola, ami fölmerülhet ezek után, hogy vajon a magyar állam megrendelőként fölléphet-e. Szó nincs arról, hogy a szolgáltatókat bármilyen formában is érintené a magyar állam megrendelői pozíciójának esetleges központosítására sorra kerülő intézkedés, amelyről nincs kormánydöntés.

(13.40)

Mit jelenthet ez? Ez azt jelentheti, hogy a magyar állam kész lehet arra, hogy ő rendelje meg államként eljárva a közétkeztetést ugyanazoktól az önkormányzati cégektől, mint akiktől most megrendelik a közétkeztetést.

Milyen hatása lehet ennek? Pozitív hatása elsősorban a minőségre lehet, másrészt pedig ne feledjük azt el, hogy a kérdés nem a közétkeztetés oldaláról, hanem a közétkeztetésbe bekerülő alapanyagoldalról merült föl. Az a kormány célja, hogy a magyar mezőgazdasági termékek és a magyar élelmiszeripar számára lehetőséget biztosítson a magyar közétkeztetés keretei között. Ha állam a megrendelő és központi állam a megrendelő, akkor erre talán van lehetőségünk. Ha nem az állam a megrendelő és nem központosított, akkor ilyen nemzeti vagy országos szempontokat nehéz figyelembe venni.

Nem fogja érinteni az esetleges döntésünk a közétkeztetésben szolgáltató tevékenységet folytatókat. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Sallai Róbert Benedek és Szél Bernadett, az LMP képviselői, kérdést kívánnak feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„Ki fizeti Paks II költségtúllépését?”** címmel. Szél Bernadett képviselő asszonyt illeti a szó.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! A paksi bővítéssel kapcsolatban szeretnék három kérdést feltenni egyben. Az tény, hogy Európában amely atomerőművek épülnek, egyiknél sem sikerült soha tartani sem a határidőt, sem a költségeket. Általában két-háromszorosa lesz a számla a dolog végére, és elhúzódtak a határidők is.

Magyarország amúgy is jellemző abban mostanában, hogy túllépi a különböző költséghatárokat. Itt van a Dagály uszoda, az hatszorosára drágult; a Puskás Stadion már kezdése előtt megduplázódott; ott van a római-parti gát: 2,5 milliárdosra saccolták, most éppen 18 milliárdról van szó. Tehát ez amolyan hungarikum is, hogy Magyarországon minden többbe kerül, mint amennyire tervezik, és ott van persze az atomipar sajátos elhúzódo és költségeit túllépő jellegzetessége is.

Az első kérdésem az, hogy tulajdonképpen ezt a 12,5 milliárdot, amiről itt folyamatosan beszélgetünk euróban, ha ezt túllépik, kedves miniszter úr, akkor ki fogja fizetni a pluszköltségeket. Árulja el nekem, hogy az a szerződés, amit mi minden részletében nem ismerhettünk meg itt a magyar parlamentben, sőt például a Nemzetbiztonsági bizottságban sem... - ki fogja kifizetni azt a többletet, ha ezt a 12,5 milliárd forintot (*sic!*) túllépjük? Vagy a magyar állam, ez azt jelenti, hogy az adófizetők, vagy pedig a Roszatom. A vagy B, tisztelt miniszter úr, melyik a válasz?

A brüsszeli közlés szerint - ők láthatták a szerződést, mert ez egy olyan projekt, amiről Moszkvában is és Brüsszelben is többet tudnak, mint itt mi Budapesten -, ők azt mondták, hogy a magyar adófizetők fogják. Így van ez, tisztelt miniszter úr?

A másik kérdésem arra vonatkozik, hogy mit kell beleérteni ebbe a 12,5 milliárdba. Ott vannak az úgynevezett kapcsolódó berendezések, hűtővízcsatorna, transzformátorállomás, vezetékhálózat, tartalékerőmű - ezt bele kell érteni ebbe a 12,5 milliárdba vagy sem?

A harmadik kérdésem pedig az, hogy a sajtóból azt hallottuk, hogy most már idén nem 100, hanem 200 milliárd forintot szeretnénk elkölteni a paksi bővítésre, amiről tudjuk, hogy elvileg 2018-ban kezdődne el a bővítési folyamat megvalósulni. Pontosan mire szeretnék ezt a 200 milliárd forintot elkölteni?

Megtisztelő válaszát előre is köszönöm. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Megadom a szót Lázár János miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Sajnos, a két perc három kérdés teljes körű megválaszolására nem alkalmas, mégis megpróbálok ezt megtenni.

Mint ismeretes képviselőtársaim előtt, a 2014. január 14-én megkötött orosz-magyar nukleáris megállapodást a magyar parlament 2014 márciusában hagyta jóvá. Annak részletei minden képviselőtársam előtt ismertek. Cél a 2010 és '14 közötti nemzeti energiapolitika megvalósítása. Akkor a parlament elsöprő többséggel támogatta a nukleáris kapacitás fönntartását, amely a mindenkori magyar áramfogyasztásnak növekedő igénybevétel mellett is 50 százalékát fogja jelenteni.

Magyarország minden egyes gazdasági szakértő, brüsszeli és nemzetközi gazdasági szakértők szerint is jól tárgyalt. Ugyanis a tárgyalás eredményeképpen fixáras, kulcsrakész atomerőmű építésére kerül sor. Mi 12,5 milliárd eurót fogunk fizetni, függetlenül attól, hogy ez mennyivel kerül többre az oroszoknak. Tehát Magyarország nem vállal többletköltséget, 12,5

milliárdért nekünk kulcsrakész erőművet kell kapnunk. Ez az első kérdésére a válasz.

A második kérdésére: nyilvánvalóan a hátralévő 55 másodperc nem alkalmas arra, hogy a tiltott állami támogatásokkal kapcsolatos rendszert megvilágítsam a képviselőtársaim számára, föltételezem, mindenki jártas ebben. Brüsszel egyetlen dolgot állapított meg, hogy egy piaci befektetőnek, ha piaci alapon épülne meg az atomerőmű és nem a magyar állam építené meg, akkor milyen megtérülési elvárásai lehetnek. Ehhez képest a magyar állam 1 százalékkal kevesebb megtérülési elvárást fogalmaz meg, amibe bele kell hogy férjen és bele is fog férni az egész erőmű megépítési költsége, a hitel költsége, a beüzemelés költsége, a nukleáris fűtőanyag költsége, az elszállítás és kezelés költsége is és a karbantartás költsége is. Efölött az Európai Bizottság számítása szerint Magyarországnak nyereségként körülbelül 2 százaléka lesz. Az Európai Bizottság azt mondta, hogy egy piaci befektető 4-5 százalékos nyereséggel elégedne meg.

Tehát végig nyereségről beszélünk, semmiféle veszteségről nincsen szó. Az ön által említett műszaki berendezések pedig a szerződés szerint foglaltatnak benne a megvalósításban. (*Taps a kormány-pártok soraiban.*)

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Hörcsik Richárd, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a külgazdasági és külügyminiszterhez: „Közeledik egymáshoz Magyarország és Szlovákia?” címmel. Megadom a szót, képviselő úr. (*Dr. Hadróczy Ákos és dr. Szél Bernadett egy, „A nők jogai” feliratú iratot nyújtanak át az ülésteremben tartózkodó képviselőknek.*)

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Két hete, március 1-jén újabb jelentős lépésre került sor a magyar-szlovák gazdasági együttműködés területén: Szijjártó Péter miniszter úr és szlovák partnere Pozsonyban aláírták a határkeresztező villamos távvezeték megépítéséről szóló szerződést. Ha visszatekintünk az elmúlt évekre, nyugodtan mondhatjuk, hogy nagy lépéseket tettünk meg északi szomszédunkkal, például létrejött Vecsés és Nagykürtös között a gázhálózatokat összekötő interkonnektor, hidakat építettünk újjá az Ipolyon, komphajót üzemeltünk be a Szigetközben, és utakat építettünk a határ mindkét részén lévő települések között.

Természetesen nem hagyhatom figyelmen kívül, hogy választókerületemben Abaúj-Zemplén polgárai is felemelő pillanatoknak voltak részesei akkor, amikor például átadtuk Abaújváron a Hernád-hidat, vagy amikor megkezdődött a Kassát Miskolccal összekötő M30-as gyorsforgalmi út első szakaszának építése. Ezen fejlesztések közös nevezője az, hogy természetes szövetségesünkkel és partnerünkkel könnyebben tarthassuk a kapcsolatot, ezzel is javítva

a hátrányos helyzetbe került határ menti térségek helyzetét.

Tisztelt Képviselőtársaim! Természetesen nagyon sok tennivalónk van még a magyar-szlovák kapcsolatok fejlesztése területén. Csak néhány fontosat említek: például átjárhatóvá kell tenni a közös határunkat, javítani kell az infrastruktúrát, és ösztönözni kell a további együttműködést a különböző szintű szereplők között, legyen az helyi vagy társadalmi szervezet, önkormányzat vagy éppen gazdasági szereplő.

Ezért kérdzem tisztelettel államtitkár urat, hogy milyen fejlesztések várhatóak a közeljövőben a Magyarország és Szlovákia közötti kapcsolatok javítása érdekében. Várom megtisztelő válaszát.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Mikola István államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. MIKOLA ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Mindenekelőtt szeretném kifejezni egyetértésemet a magyar-szlovák kapcsolatok kiemelt fontosságára és az utóbbi években elindult kedvező irányú tendenciákra vonatkozóan. Magyarország és Szlovákia között az utóbbi években állandósult az intenzív politikai párbeszéd, a minden korábbinál szorosabb és sikeresebb viseigrádi együttműködés keretein belül pedig alapvetően fontos szerepe van a konstruktív magyar-szlovák fellépésnek.

Ennek a szerteágazó kétoldalú kapcsolatrendszernek kulcseleme a közös energetikai és közlekedési projektek megvalósításának folytatása. Olyan infrastrukturális fejlesztések, mint a magyar-szlovák földgáz-határkeresztesző vezeték, valamint a szlovák-magyar kőolajvezeték kapacitásbővítése jelentősen hozzájárulnak mindkét ország ellátásbiztonságához. A legutóbbi példa a Bős, Gönyű, Nagygyőröd, illetve Sajóivánka, Rimaszombat között tervezett határkeresztesző távvezetékek létesítéséről szóló vállalkozási szerződés március 1-jei pozsonyi aláírása, amelyben a magyar kormány képviselőjében személyesen is jelen voltam.

(13.50)

A közös erőfeszítéssel megvalósuló közlekedési projektek közül kiemelés érdemel az M15, D2 Rajka és Oroszvár közötti gyorsforgalmi út fejlesztése. A következő években új gyorsforgalmi kapcsolatot létesítünk továbbá az M30, R4 Miskolc és Kassa között, valamint 2019-ig új hidat építünk Komárom és Révkomárom között. A kis léptékű útkapcsolatok tekintetében a miniszterelnökök által aláírt szándéknyilatkozat alapján tíz, határon átnyúló közúti kapcsolat, köztük komp és számos Ipoly-híd, valamint

szárazföldi kapcsolat megvalósítását tervezzük az európai uniós Interreg-programforrások felhasználásával.

Magyarország továbbra is elkötelezett a határon átnyúló közlekedési kapcsolatok fejlesztésében. E törekvéseink megvalósításában továbbra is számítunk az Országgyűlés érintett bizottságai és a képviselők támogató együttműködésére. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Kunhalmi Ágnes, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Ön szerint elfogadható, hogy januárban még nem tudnak készülni az érettségire a végzős diákok?”** címmel. A kérdés megválaszolásával a miniszterelnök úr a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Varga Mihály nemzetgazdasági minisztert bízta meg, a kérdésre miniszter úr felkérésére Cseresnyés Péter államtitkár úr válaszol. Képviselő asszony, öné a szó.

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! 2016. szeptember 1-jétől a Fidesz-kormány átalakította a szakközépiskolákat szakközépiskolák, a szakiskolákat pedig szakközépiskolákká. A rendszer felállása óta eltelt alig fél év alatt csak ez az átalakítás akkorát bukott, mint a jobboldal összes oktatási kezdeményezése összesen. Az idei az első végzős szakközépiskolai évfolyam, amelynek kötelező egy komplex szakmai tárgyból is érettségiznie. A követelményeket azonban a diákok csak tavaly év végén tudhatták meg, egészen pontosan december 28-án, pár hónappal a májusi érettségi előtt. A 11. osztályos gyerekek még januárban sem tudják, milyen követelmények alapján fognak érettségizni alig egy év múlva. Olyan kérdésekre kellene tehát tudniuk a választ, amelyek nem léteznek, erre utal a kérdésem címe is, csak hogy a diákoknak ezeken a kérdéseken a jövőjük múlhat, sőt több mint 30 ezer diáknak múlik is a jövője az önök mulasztása miatt.

Az oktatási jogok biztosa és az alapjogokért felelős biztos is úgy fogalmazott, hogy egyértelműen jogsértés és jogsérelem érhetette ezeket a gyermekeket és ezeket a hallgatókat. 2011-ben önök bejelentették, hogy lesz ilyen érettségi tárgy, '13-ban a kerettanterveket sikerült megalkotni, '16 karácsonyára pedig a kimeneti követelményeket is sikerült megalkotni végre.

Tisztelt Államtitkár Úr! Azt szeretném öntől kérdezni, hogy ön tud-e válaszolni olyan kérdésekre, amelyeket fel sem tettek önnek. Továbbá kérdezném, hogy hogyan kívánják orvosolni a mulasztást és a jogsértést, hogyan kívánja orvosolni a kormány. Végezetül: ön szerint elfogadható az, hogy még karácsonykor sem tudták a hallgatók, hogy miből kell érettségizniük? Köszönöm a választ. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Cseresnyés Péter államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Asszony! Szeretném megcáfolni azokat a gondolatokat, amelyeket ön megfogalmazott, hiszen a szakképzés és a köznevelési törvény, ahogy ön is egyébként a kérdése megfogalmazásának végén említette, 2012-től tartalmazza azokat a rendelkezéseket, amelyek alapján tanulmányaikat 2013-ban a 9. évfolyamon megkezdett szakközépiskolai, ma szakgimnáziumi tanulók számára majd felmenő rendszerben, a többi tanuló számára az ágazati, szakmai érettségi vizsga kötelező lesz.

Az új érettségi vizsga a 2013-ban bevezetett szakképzési kerettantervek tananyagára épül, e szerint tanulnak 2013 szeptembere óta a diákok. Így a most 12. osztályos tanulmányaikat 2013-ban megkezdett tanulók negyedik éve azt tanulják, amiből majd a tanév végén érettségizni fognak.

A 2013-ban kiadott szakképzési kerettantervek tananyagára épülő érettségi követelmények az elmondottak alapján nem állíthatják váratlan, ismeretlen helyzet elé a tanulókat, nem követelnek meg olyan új vagy ismeretlen vizsgatartalmakat, amelyeket ne sajátíthattak volna el tanulmányaik során. A diákok 2016 szeptember eleje óta gondolkodhattak azon, hogy a megismerhetővé vált körülmények ismeretében a közép- vagy az emelt szintű szakmai érettségit választják. A pedagógusok és a tanulók felkészüléséhez segítségül az ősz folyamán minden ágazat tekintetében mintatételek, mintafeladatok kerültek közzétételre. Előzőek alapján tehát mind a kérdések, mind a lehetséges válaszok rendelkezésre állnak a felkészüléshez.

Tisztelt Képviselő Asszony! A megújult intézményrendszer, az új képzési formák is jelzik, hogy a szakképzésben jelentős átalakulás, fejlesztés történt. Ez minden résztvevőtől megfeszített munkát kíván, de a sürgető gazdasági igényekre és a szakképzett munkaerő hiányára a szakképzésnek gyors és hatékony választ kell adnia. A változás, a változtatás mindig nehéz lépés, és általában a kezdeti szakaszban ellenállásba és nehézségekbe is ütközhet és ütközik. Azonban, ha ezeken túllépve felismerjük a változás biztosította új lehetőségeket, közös munkával új dimenziókat nyithatunk meg.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Kulcsár Gergely, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a honvédelmi miniszterhez: „**Hivatalos HM-rendezvényen szónokoltak a felszabadító szovjet hadsereg-ről**” címmel. Kulcsár Gergely képviselőt illeti a szó.

KULCSÁR GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Pontosan egy hónapja a Vérmezőn a Budai Önkéntes Ezred emlékművéhez szervezett megemlékezést a Honvédelmi Minisztérium társadalmi kapcsolatokat koordináló főosztálya. A szovjetekkel szövetségben elhunyt magyar katonákra emlékező rendezvényen Filótás István dandártábornok a következőket mondta emlékbeszédében: 72 évvel ezelőtt pontosan ezen a napon szabadult fel Budapest, illetve hosszú és keserves út vezetett a felszabadulásig. Azaz következetesen a felszabadulás kifejezést használta.

Meglátásom szerint az úgynevezett rendszerváltás után 27 évvel különösen kegyeletsértő és egyben groteszk is felszabadulásról beszélni ebben az esetben, hiszen tudjuk, a támadók nem kímélték az országot és a magyar népet sem. Manapság már köztudott, hogy a szovjet csapatok módszeresen kirabolták, kifosztották fővárosunkat és a vidéket is. Egyébként a Szovjetunió vesztes, legyőzött, elfoglalt országgként tekintett Magyarországra. Ezt az is bizonyítja, hogy a budapesti harcokban részt vevő vöröskatonákat a Budapest Bevételeért emlékéremmel jutalmazták.

Továbbá arról is beszélni kell, hogy körülbelül százezerre tehető az általuk megerőszkolt nők és asszonyok száma. Az effajta szenvedéseket átélőknek megaláztatásban, szégyenben kellett élniük, nem beszélve a nemi betegségekről és számtalan terhességmegszakításról.

Tehát az úgynevezett felszabadulásból egyhamar kimondottan dűlés lett, ezt pedig a konkrét megszállás követte. Ugyanis történelmi tény, hogy a felszabadító orosz csapatok majd csak bő 45 évvel később, 1991-ben hagyták el végérvényesen országunkat. Így alakulhatott ki a szovjet szuronyok árnyéka alatt történelmünk legaljasabb rendszere, a kommunista diktatúra hazánkban. Így hurcolhattak el tízezreket a gulágra, így üldözheték a vallást, és hosszasan folytathatnám a sort. Ez volt Filótás dandártábornok szerint a felszabadulás 72 évvel ezelőtt.

Tisztelettel kérdezem az államtitkár urat, hogyan értékeli az elhangzott beszédet. Ön szerint helyénvaló egy ilyen beszéd a Honvédelmi Minisztérium egyik osztályának rendezvényén? Ön is úgy gondolja, hogy 72 évvel ezelőtt felszabadították a szovjetek Magyarországot? *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vargha Tamás államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Mindenekelőtt szeretném visszautasítani az ön kérdésében rejlő hamis állításokat, és szeretném visszautasítani az eljárást is, hiszen ön képviselőként a nyilvánosság előtt pellengérré állít egy magyar honvédtábornokot, aki nem

közz szereplő, és nem is tudja a jelen körülmények között magát megvédeni.

Ön egy beszédből öncélúan és pontatlanul kiragad idézeteket, és ebből hibás következtetéseket von le. Egy beszéd pontos idézése nagyon fontos, különösen fontos olyan történelmi események ismertetésénél, melyek során a magyarság nagyon sokat szenvedett. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból.)* Hiszen Magyarország német megszállását Magyarország szovjet megszállása követte, egyik terror a másikat váltotta fel, bár a kérdéses időben, '44-45 telén a magyar emberekben a béke iránti vágy mellett az emberi és állami függetlenség és önállóság iránti remény is ott volt még.

A Honvédelmi Minisztérium a második világháború budapesti harcainak befejezése alkalmából minden évben ugyanazon a napon katonai tiszteletadással emlékezik az ellenséges oldalakon elesett katonákra. Tesszük ezt annak az erkölcsi parancsnak engedelmessé, hogy a halott katonák nem ellenség többé, a halott katonát el kell temetni, és emlékéket meg kell őrizni. A kérdéses mondat, amit ön pontatlanul idéz, így hangzott a beszédben: „72 évvel ezelőtt, pontosan ezen a napon szabadult fel Budapest a német megszállás és a nyilasterror alól.”

(14.00)

Így helytelen a következtetés, amire ön jut, hogy a felszabadító szovjet hadseregről beszélt volna a tábornok. Kérem, a jövőben pontosan idézzen, és nagyobb körültekintéssel járjon el, mielőtt a kérdését felteszi. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választását. Tisztelt Országgyűlés! Sallai Róbert Benedek és Szél Bernadett, az LMP képviselői, kérdést kívánnak feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Hány gyermek élete fog még tönkremenni a szemünk láttára, míg a kormány hajlandó lesz lépni?”** címmel. Szél Bernadett képviselő asszonyt illeti a szó.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Hadd kezdjem egy szomorú történettel ezt a felszólalásomat! Három héttel ezelőtt a bíróság az apánál helyezte el azt a 11 éves kislányt, akinek elmondása nyomán korábban kétször indult nyomozás az apa ellen a kislány sérelmére elkövetett szexuális visszaélés miatt. A bíróság a döntést azzal indokolta, hogy a kapcsolattartás elmaradása, ami szerintük az anya hibája, sérti a gyermek érdekét. A kislány kettő hete van az apánál. Azóta nem ad életjelet magáról, nem jár iskolába, a lakcímét pedig megváltoztatták. Az édesanyja tulajdonképpen azt sem tudja, hogy életben van-e.

Tavaly már feltettem egy kérdést itt a parlamentben, hogy miért nem a gyermekek mindenekfe-

lett álló érdeke érvényesül a láthatásban. Államtitkár úr akkor azt mondta, hogy a kormány nem készül változtatni azon a gyámhatósági gyakorlaton, ami akár a gyermek érdeke ellenére is kikényszeríti a külön élő szülővel való kapcsolattartást. Erre most már van egy bevált fogalom, ezt úgy hívják, hogy kényszerláthatás. Erről a jelenségről helyeztem el egy anyagot az önkormányzat asztalán, adtam át minden, a teremben jelen lévő képviselőnek egy anyagot, hogy önkormányzat is pontosan lássák, hogy mi az, hogy kényszerláthatás.

Röviden és tömören, ez a kapcsolattartásnak az a formája, amikor a gyermeket arra kényszerítik, hogy a bántalmazó szülővel találkozzon. Amikor a gyermek ezt elutasítja, automatikusan - az általam ismert gyakorlatok szerint - az édesanyját hibáztatják, és 5 ezertől félmillió forintig terjedő bírságot szabnak ki rá, és azzal fenyegetik meg szerte Magyarországon az édesanyjakat, hogy elveszik tőlük a gyermekét, ahogy egyébként azt a példában is láthatták.

A hatósági gyakorlat tehát sajnos minden, de nem gyerekbarát. A saját tapasztalataim is azt igazolják, hogy egyszerűen nem vizsgálják, hogy miért nem akar a gyermek találkozni a másik szülővel, egyáltalán milyen hatással van a gyermekre ez a kikényszerített kapcsolattartás, és ha felmerül a bántalmazás gyanúja, egyszerűen nem vizsgálják ki alaposan. Gyakorlatilag azt mondhatjuk, hogy ma Magyarországon egy olyan helyzet van, hogy a szülő láthatási joga fölötté áll a gyermek érdekének.

Márpedig ezen szerintem változtatni kell *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, tisztelt államtitkár úr. Egyetlen gyermeket sem szabad kényszeríteni a kapcsolattartásra. A kérdés az, hogy mikor lép a kormány, mielőtt még több gyermek életét teszék tönkre. Az isztambuli egyezmény erre is megoldást kínálna. Mikor ratifikáljuk végre?

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Ön itt most a kormányt szólítja meg, de ezek mind egyedi ügyek, egyedi bírósági ügyek, amelyekben nyilván ezek szerint van, amikor jó döntés születik, és van, amikor rossz döntés születik. Én nem mondanám azt, hogy ez a törvényeknek lenne hibája, hiszen a törvényekben az szerepel, ellentétben azzal, amit a képviselő asszony mondott, hogy a gyermek érdeke az elsődleges.

A bíróságnak és előtte a gyámhatóságnak is a gyermek érdeke szerint kell eljárni, ami a gyermek számára, az egészséges testi és lelki fejlődése szempontjából a legjobb, olyan döntést kell hozni. Annál

kell elhelyezni a gyermeket, akinél ebben a sajnálatos és nehéz helyzetben - hiszen itt csak nehéz döntést lehet hozni - jobban tud testileg, lelkileg fejlődni a gyerek, és annak a láthatását kell biztosítani, aki ezt elősegíti. Ha valamelyik bíróság nem így dönt, akkor az hibásan dönt, törvényellenesen dönt, a jogszabály megszegésével dönt arról, hogy ha olyan láthatási szabályokat fogad el, ami a gyermek szempontjából hátrányos, és akkor is megszegi a törvényt, ha annál a szülőnél helyezi el, akinél való elhelyezése a gyermeknek hátrányos lenne.

A gyámhatóság, a kormányhivatalok folyamatosan vizsgálják nyilvánvalóan, hogy a gyermekek jó körülmények között vannak-e, folyamatosan felülvizsgálják, adott esetben áttekintik a láthatás szabályait. Nagyon szomorú, hogy ezek olyan esetek, amikor a szülők nem működnek együtt egymással és nem a gyermek érdekében tevékenykednek, de mind a bíróság, mind a gyámhatóság igyekszik a gyermek érdekét elsődlegesnek tartani és aszerint eljárni.

Nyilvánvalóan ez folyamatos képzés és továbbképzés mentén lehetséges. Lehetséges, ezért is 2017 márciusában tartottunk pontosan ennek a témakörnek a feldolgozására az ebben az ágazatban dolgozók számára egy képzést, ahol mind a szakmai protokollokat megismerték, mind a tényállás tisztázásának a fontos részletszabályait és az ezzel összefüggő gyámhatósági feladatokat egyaránt, hogy pontosan a lehető legkorszerűbb módszereket is figyelembe vegyék és tudják alkalmazni akkor, amikor a gyermekelhelyezésről és a láthatásról döntenek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Dankó Béla, a Fidesz képviselője kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: **„Mit tesz a Kormány Békés megye ökoturisztikai fejlesztéséért?”** címmel. Képviselő úr, öné a szó.

DANKÓ BÉLA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A Körös-Maros Nemzeti Park területe magában foglalja Békés megyét, Csongrád megye Tiszától keletre eső felét, valamint a Körös-ártér és a Dévaványai-Ecsegi puszták Jász-Nagykun-Szolnok megyébe átnyúló részeit. Az egyedi adottságú és sajátosságú tájakon változatos, természeti értékekben gazdag, ökoturisztikai szempontból fontos területek maradtak fenn. Országos jelentőségű feladat azoknak a növény- és állatfajoknak a védelme, amelyek Magyarországon egyedül itt tenyésznek, vagy állományuk meghatározó része a nemzeti park területén található. A növényvilágból ilyen a bókóló zsálya vagy a volgamenti hérics. A táj különleges természeti képéhez tartozik az ősszel tömegesen nyíló vetővirág. A növények mellett az állatok közül több ritka faj él itt, a nagy szikibagolylepke, a dobozi pikkelyescsiga, az atracélcincér, a sztyeppelepke, illetve a tűzok, amelynek hazánkban a

legéletképesebb populációja éppen Békés megye északi részén él.

A ramsari egyezmény hatálya alá tartozó területek, így a Kardoskúti Fehértó és a Biharugrai-halastavak vizes élőhelyei a nemzetközi madárvonulásban is jelentős szerepet töltenek be. A magyar puszták nemes madara, a tűzok élőhelyeinek elvesztése és állományának csökkenése miatt fokozottan védett értékünk. A hazai populáció megóvása a faj világalállományának fennmaradása szempontjából fontos feladat, és mindannyiunk közös érdeke és felelőssége.

Az ökoturisztikai szempontból is igen fontos, Békés megye északi részén élő tűzokállomány mindenkor a legnagyobb állománynak számított a Kárpát-medencében, és az ötszáz egyedet meghaladó tűzoklétszám jelenleg is a hazai állomány több mint egyharmadát adja. A Dévaványán 1975-ben elkezdett tűzokvédelmi munkát 1997-től a Körös-Maros Nemzeti Park Igazgatóság irányítja és végzi, amelynek hatására a tűzok állománya növekedésnek indult a térségben.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mindezekkel kapcsolatban kérdezem öntől, mit tesz a kormány Békés megye ökoturisztikai fejlesztéséért. Várom megtisztelő választát. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót V. Németh Zsolt államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Természeti örökségünk megőrzéséhez annak bemutatásán keresztül vezet az út. A védett természeti területeken a nemzeti parki igazgatóságok számos bemutatóhelyet, ökoturisztikai és környezeti nevelési létesítményt működtetnek. Jelenleg hazánkban több mint 800 létesítményben folyik ökoturisztikai nevelési tevékenység, melyből 343-nak valamely igazgatóság a fenntartója.

A Körös-Maros Nemzeti Park Igazgatóság 1997-es megalapítása után azonnal megkezdte az ökoturisztikai programok kialakítását. Fontos mérföldkő volt a Körösvölgyi Látogatóközpont megalapítása Szarvason 2003-ban, illetve a felújított és kibővített Réhelyi Látogatóközpont Dévaványán. Az igazgatóság üzemeltetésében jelenleg hét tanösvény működik. A Bihari Madárvárta 2007-ben nyitotta meg kapuit. A regisztrált látogatók száma a programok és az infrastruktúra folyamatos fejlesztésének köszönhetően évről évre növekszik; a 2005-ben regisztrált 15 ezer főhöz képest 2016-ban meghaladta a 62 ezer főt.

A Körösvölgyi Látogatóközpont és Állatpark komplex turisztikai fejlesztése nettó 330 millió forintos uniós támogatásból jön létre. A projektben többek között egy kiállítás valósul meg, amely a Dél-Tiszántúl természeti és kultúrtörténeti értékeibe

kalauzolja el a látogatót. Megéppül 130 méter hosszú lombkoronasétány s a többi. Közel 224 millió forintos KEOP-forrásból indul meg az idén egy projekt, amelynek két fő része a Réhelyi Látogatóközpont infrastruktúrájának fejlesztése, illetve a Natura 2000-es területek és jelölőfajok, kiemelten a fokozottan védett túzok bemutatása.

Az igazgatóság a következő időszakban tíz projekt keretében összesen 3 milliárd forintot fordíthat közvetlen természetvédelmi célokra. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padso-rokból.)*

(14.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen az államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Horváth Imre, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„A sportból is maguk akarnak hasznot húzni?”** címmel. Horváth Imre képviselő urat illeti a szó.

HORVÁTH IMRE (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Önök 250 millió forintos forrást jelentettek be a kis és közepes sportegyesületek finanszírozására, azonban ebből az összegből 100 millió forintot sportreklámra, marketing-tanácsadásra és hasonló egyéb feladatokra fognak elkölteni. Ennek a munkának a megszervezését pedig régiófelelős munkatársak fogják segíteni, akik a maradék 150 millió forint elosztásában is segédkeznek majd.

Emellett fontos és kiemelt feladat lesz, hogy kiválasszák a tehetséges sportolókat, és gondozzák az ő tehetségüket, hogy ezáltal is elősegítsék az utánpótlásképzést. Félő azonban, hogy ebben a rendszerben is pártkatonák fognak dönteni. Így valószínű, hogy azok a szervezetek kapnak támogatást, amelyeket ők döntenek el, hogy mire és milyen összegben fogják ezt a támogatást a tehetséges sportolók kiválasztására fordítani, tehát önök döntenek el azt, hogy ki lesz a tehetség és ki nem. Reménykedünk benne, hogy itt legalább az „alkotmányos költségek” befizetését nem várják el majd.

Tisztelettel kérdezem a fentiekre tekintettel az államtitkár urat: mivel garantálják, hogy ezek az összegek objektív alapon kerülnek elbírálásra? Miért van szükség arra, hogy a kis sportszervezeteknek marketing-tanácsadást nyújtsanak? Miként tervezik ezeknek az összegeknek a felhasználását ellenőrizni? Meg tudják-e ígérni, hogy nem a politika fogja eldönteni, ki a tehetséges és ki nem? Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Megadom a szót az államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Természetesen visszautasítom a vádjait, és ezt a tények cáfolják. Ön azt mondja, hogy politikai alapon történik kiválasztás. Az egész kiválasztási mechanizmus, döntési mechanizmus a Sportegyesületek Országos Szövetségével közösen került kidolgozásra.

Ön azt mondja, hogy politikai alapú a támogatás, miközben Szeged és Salgótarján is részesül ezekből a támogatásokból. Nem egészen értem, hogy miként mondja ezt, tisztelt képviselő úr, ha a benyújtott 19 megyei jogú városi pályázat közül a szegediek, salgótarjániak is ugyanúgy megkapják, mint bármilyen más párt-hovatartozásúak. Nyilvánvalóan az, hogy melyik településnek milyen a polgármestere, egy adottság, de a település kapja a támogatást, így ebből a szegediek és a salgótarjániak is részesülni fognak.

A sportban, a versenysportban számunkra az eredményesség az egyetlen mérce, ezért is indítjuk ezt a támogatási programunkat. Úgy gondoljuk, minden egyes forintot, amit a sportba fektetünk, a nemzet jövőjébe fektetünk valójában. Az ön által idézett helyi, integrált szabadidősportos és egyesületi keretek közötti sportprogram, röviden a HISZEK Banned sportprogram egyaránt támogatja a szabadidősportot, és egyaránt támogatja a kis és közepes sportegyesületek utánpótlás- és létszámnövelését. 100 millió forint a szabadidősporttal kapcsolatos megvalósítási támogatás, és másik 150 millió forint az utánpótlás-nevelésre, a tehetségek kiválasztására, a tehetséggondozásra, a toborzó események szervezésére és a sportszakemberi megnövekedett munkára fordítható kiadás, sőt ebbe a 150 millió forintba még a nevezési díjak is beleférnek.

Ahogy az előbb is említettem, a döntési mechanizmus teljes mértékben a Sportegyesületek Országos Szövetségével közösen kialakított, a támogatási összegnek a 3 százaléka fordítható mindösszesen kommunikációs költségre. Abban az esetben fordítható 10 százalék, ha a kommunikációs tevékenység a program népszerűsítésével függ össze, így azt hiszem, hogy a forrás felhasználásának ez a szigorú ellenőrzés, a tiszta célok és az átlátható elbírálás mind-mind garanciális eleme. *(Szórványos taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Kepli Lajos, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: **„Miért nézik tétlenül, hogy elpusztítja a madarainkat a madárinfluenza?”** címmel. Képviselő úr, oné a szó.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az utóbbi hetekben, hónapban ismét nagyszámú, az ország egész területéről jelzett madárinfluenzafertőzés-hullám zajlott,

előbb inkább a házasított állományban volt megfigyelhető, de néhány hete számos helyszínről, leginkább Pest megye területéről, Budapest több kerületéből jelentettek elpusztult vagy haldokló vadon élő madarakat, hattyú- és kócsagtetemeteket.

A civil szervezetek és magánszemélyek is egyöntetűen jelezték, hogy bejelentéseik az állami szervek irányába folyamatosan falakba ütköztek. Hiába keresték a Nemzeti Élelmiszer-biztonsági Hivatalt, ők csak annyit tudtak mondani, hogy a tetemet gyűjtse be a jelentkező, a bejelentő, és vigye el hozzájuk megvizsgálásra. A Duna-Ipoly Nemzeti Park Igazgatóság is hasonlóan próbálta hárítani a felelősséget a begyűjtés ügyében, bár utólag néhány tetemet begyűjtöttek és a Nébih részére átadtak. Egyik szervezet sem tudott azonban határozott állásfoglalást adni arról, hogy ki az illetékes, kit kell keresni, kinek telefonáljanak, aki azonnal ki tud menni és be tudja gyűjteni az egyébként rendkívül fertőző tetemeteket.

Ne felejtjük el, tisztelt államtitkár úr, hogy egy nagyon könnyen terjedő vírusról beszélünk, aminek rengeteg mutálódott fajtája van, többek között olyan is, ami emberre is veszélyes, és akár halálos kimenetelű is lehet. A vadállományt is súlyosan tizedeli a betegség, ami sajnos ennek a szervezetlenségnek is köszönhető, hiszen napokig kinn vannak akár a tetemek vagy a haldokló egyedek, amit ragadozó vagy dögevő madarak elfogyasztanak, és maguk is fertőződnek, és továbbadják a betegséget. A vadon élő madarak és a házasított szárnyasok is könnyen megfertőződhetnek, ami súlyos károkat okozhat és okozott is, amint láttuk, a hazai állományban, tehát a háziszárnyasok egy jó része elpusztult ebben a vírusban az utóbbi hetekben, hónapokban.

A Jobbik szomorúnak és egyben felháborítónak tartja, hogy 2017-ben ekkora gondot jelentsen egy ilyen központi hívószám működtetése, ahol felkészült emberek fogadják a bejelentést, amit továbbítanak az illetékes szerv felé, és a gyors fellépésüknek köszönhetően megszüntethetnék a veszélyforrást, megakadályozhatnák a vírus további gyors elterjedését.

Várom a megtisztelő válaszát, államtitkár úr, hogy miért ez a dilettantizmus, és mit tesz a kormány ennek megelőzése érdekében. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Zsigó Róbert államtitkár úr válaszol. Államtitkár úr, öné a szó.

ZSIGÓ RÓBERT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ön egy hónappal ezelőtt tette fel a kérdését, éppen ezért több helyen ki is kell igazítanom az ön által elmondottakat.

A jelenlegi európai madárinfluenza-járvány az eddigi legnagyobb kiterjedésű, soha nem látott mé-

reteket öltött, a vírust már 27 európai országban mutatták ki vadmadárból, és 21 országban okozott kitérést baromfiban, illetve fogságban tartott vadmadárállományban.

Magyarországon az utolsó, baromfiállományt érintő kitérés 2017. február 25-én volt, míg Európában tovább tombol a járvány. Franciaországban több mint 400 kitérést jelentettek be. Fontos kihangsúlyozni, hogy a jelenlegi H5N8 vírustörzs okozta járvány az első kitérés óta nem okozott ezzel összefüggésbe hozható emberi megbetegedést Európában. A vadmadarak állományának gyéritése nem lehetséges és nem is lehet cél a hazánkban élő és azon átvonuló védett madárfajokra tekintettel, ezért a legfontosabb feladat, hogy a baromfiállományunkat védjük a vadmadaraktól.

Tájékoztatom a tisztelt képviselő urat, hogy értesülésével ellentétben a Nébih működtet központi ügyfélszolgálati számot és ingyenesen elérhető zöldszámot is, ahol felkészült munkatársak állnak a bejelentők rendelkezésére, emellett központi elektronikus címen keresztül is van lehetőség a bejelentésre. Az állategészségügyi hatóság a kapacitása függvényében a lehető leghamarabb intézkedik a vadmadárhullák begyűjtéséről, a területen a járási hivatalok állategészségügyi hatókörében eljáró munkatársai az illetékesek, akiknek az ilyen esetekben a központi utasítás szerint kell eljárniuk.

Egyúttal tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy az Állategészségügyi Szolgálat szakemberei a madárinfluenza-járvány kitérése óta erőn felül dolgoznak a betegség felszámolásáért, teszik mindezt a magyar emberek és a magyar baromfiágazat érdekében.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormányártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett és Ikotity István, az LMP képviselői, kérdést kívánnak feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Először döntenek, utána kérdeznek? Hogy lesz így sikeres a 9 évfolyamos általános iskola?”** címmel. Ikotity István képviselő urat illeti a szó.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A kormány döntött a 9 évfolyamos általános iskola bevezetéséről, egy átmeneti évet iktatnak az óvoda és az általános iskola mostani első évfolyama közé. Az LMP szerint a kormány még mindig nem érti, hogy mi a probléma, és miért lesz kudarcos ez az elképzelés is ugyanúgy, ahogy korábbi jó néhány elképzelésük.

A diákok teljesítménye romlik, az alapvető készségek elsajátításával probléma van. A gyerekek nem tanulnak meg rendesen írni, olvasni, szöveget érteni, számolni. A túlzottan sok lexikális tudást erőltető tananyag nem engedi ezeknek a legfontosabb kész-

ségeknél a begyakorlását, megerősítését. A teljesítmények ezért romlanak.

(14.20)

Lehet jó irány a 9 évfolyam, de azt gondoljuk, nem ebben a formában. Nem lehet különválasztani az iskolaszervezetet és a tananyag kérdését a többitől. Csak közös rendszerben lehet ezeken a problémákon segíteni. Egyszerre kell arról gondoskodni, hogy hány osztály legyen, ott mit és hogyan tanítsanak, egyszerre kell a tananyagot csökkenteni és visszaadni a diákok gyerekkorát, egyszerre kell a pedagógusok mozgásterét és helyzetét javítani és az iskolai feltételeket rendbe tenni. Plusz egy év önmagában semmire sem jó. Az nem vezet előre, hogy a kormány most hirtelen újra előhúzza a 9 évfolyamos általános iskola ötletét a kalapból.

Tisztelt Államtitkár Úr! Nem lehetne, hogy az alapoktól kezdve kellene elindulni? Nem lehet, hogy nyilvánosság előtt minden szereplőt bevonva találnák ki azt, hogy hogyan kormányozzák ki az oktatási rendszert ebből a csődből, amiben jelen pillanatban van? Először döntenek és utána kérdeznak?

Először meghirdetik, hogy lesz 9 évfolyamos általános iskola, utána pedig kitalálják, hogy ez pontosan hogy lesz? Hogy lesz ez így sikeres, államtitkár úr? Erre válaszoljon, legyen szíves.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Már az első három szavával is vitatkoznék, hogy a kormány ezt a kérdést eldöntötte. Nem döntött véglegesen erről a kormányzat. Ezt az irányt támogatta. A közművelési kerekasztal, úgy tudom, március 7-én elkezdte megvitatni. A korábbiakban is szó volt már erről, nem most merült föl először a 9 évfolyamos iskola. Legalább két éve beszélünk erről többféle fórumon is. Minden létező szereplőt, aki párbeszéd-képes és hajlandó a kormányzattal leülni, elhívtuk a köznevelési kerekasztalra, hogy megvitassuk ezt a kérdést. Úgyhogy arról döntött igazából a kormány, hogy az erről való szakmai párbeszédet elindítja most már egy sokkal komolyabb, kidolgozottabb forma mentén, hiszen az LMP itt már mindent és mindennek az ellenkezőjét is ellenezte itt a parlamentben, de még egy-két esztendővel ezelőtt önök is a diákok túlterheltségéről beszéltek.

A diákok túlterheltségével kapcsolatban többfajta megoldási javaslata van a kormányzatnak. Az egyik a Nemzeti alaptanterv áttekintése, amely szintén ezzel párhuzamosan zajlik, amely hangsúlyokat kíván elhelyezni, jobban kívánja kiemelni a fonto-

sabb részeket a Nemzeti alaptantervből. Ez is teljesen átláthatóan és nyilvánosan zajlik.

A másik irány a diákok napi leterheltségének csökkentésére a 9 évfolyamos általános iskola irányába, amely a leginkább támogatott elképzelés szerint az óvoda és az általános iskola közé építene be egy többletév-folyamatot. Ön is arról beszélt, hogy az alapkészségeket kell erősíteni.

Ez a fajta forma, ez a fajta, első osztályt megelőző osztály vagy átmeneti osztály pontosan ezeknek az alapkészségeknél a megerősítését hivatott lenne szolgálni, és azoknak a társadalmi különbségeknek a csökkentését, amivel egyik vagy másik diák az iskolába érkezik, amit nyilvánvalóan már a 3 éves kortól kötelező óvodáztatás is hivatott csökkenteni. Ez az előkészítő évfolyam pedig segítené, segíthetne abban, hogy az a hátrány, az a különbség, ami a diákokban megvan, ne konzerválódjon az oktatás rendszerében.

Úgyhogy így fogjuk tovább folytatni ezt az egyeztetést is, és természetesen minden szakmai szereplőt nagy szeretettel látunk a továbbiakban is erre. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Ágh Péter, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszterhez: **„Határszemle: Megfelelőek-e a feltételek az esetlegesen növekvő migrációs nyomás kezeléséhez?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

ÁGH PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Magyarország eddig bizonyította, hogy képes megvédeni a polgárait. Nem enged teret sem a brüsszeli akaratnak, amely szerint illegális bevándorlókat telepítenének be, sem a terrorista hálózatok fenyegetéseinek.

A közelmúltban elkövetett terrorcselekmények és a migrációs válság fokozódása miatt fontos, hogy áttekintsük a rendelkezésünkre álló erőforrásokat, és megeremtsük a gyors, hatékony és minőségi fellépés lehetőségeit. Úgy látjuk, hogy a rendőrség minden szükséges intézkedést megtett Magyarország és az Európai Unió külső határa védelmének biztosítására és az ellenőrizetlen illegális migráció visszaszorítására. Az ideiglenes biztonsági határzárból, a speciális jogszabályi rendelkezésekből, illetőleg az államhatár védelmét biztosító élőerős védelemből álló hárompiléres rendszer bevezetésével Magyarország államhatárának védelme biztosított.

Ennek ellenére továbbra sem dőlhetünk hátra, és mindennap tenni kell azért, hogy az ország biztonsága garantált maradjon. Az illegális migráció a rendőrségre és az idegenrendészeti hatóságok kapacitásaira is súlyos terhet ró, amelyeket olykor csak rendkívüli intézkedésekkel lehet kezelni. Ahogy pedig jön a tavasz, fokozódik a helyzet Magyarország déli határánál.

Kérdezem ezért tisztelt államtitkár urat, felkészült-e az állomány a határvédelmi feladatok ellátására. Megfelelőek-e a feltételek a növekvő migrációs nyomás kezeléséhez?

Tisztelettel várom választát. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Kontrát Károly államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Magyarország Kormánya kezdettől fogva, a migrációs válság kirobbanásának kezdetétől fogva azt vallja, hogy meg kell védeni a külső határokat, minden országnak meg kell védenie a külső határait. Szét kell választani az Európai Unió határain kívül a gazdasági bevándorlókat és a valódi menekülteket, és ezeket a hotspotokat az Európai Unió határain kívül kell létrehozni. Ezt az álláspontot azóta sem változtattuk meg, és Magyarország példát mutat abban, hogy hogyan kell ezeket a feladatokat végrehajtani. Magyarország Kormánya Magyarországon is minden feltételt biztosít annak érdekében, hogy a magyar rendőrség, a magyar határrendészek, a magyar határavadászok, a Magyar Honvédség, a magyar katonák meg tudják védeni, eredményesen tudják védeni Magyarország déli határát és egyben az Európai Unió határát, és az Európai Unió polgárait is védik ezzel.

Úgy, ahogy ön mondta, hármass védelmet hoztunk létre. A fizikai védelmet, a kerítést létrehoztuk, létrehoztuk az élőerős védelmet, és létrehoztuk a jogi védelmet. Ezt 2015 szeptemberében fogadta el a parlament, illetőleg a kormány korábban döntött. Ez a hármass védelem bevált, eredményesen működik, de mindig többet kell tenni annak érdekében, hogy sikeresek és eredményesek legyenek a határon szolgálatot teljesítők, és első lépésben a kormány úgy döntött, hogy 3 ezer fővel növeli a határavadász bevetési osztályok létszámát. Ennek a létszámnak a toborzása, beiskolázása, képzése folyamatban van, biztosítjuk a második kerítés kiépítését, ez is megkezdődött, és az elmúlt héten szavazott a parlament a jogi határozat szigorításáról, amelynek eredményeképpen, ha ez a törvény hatályba lép, akkor az illegális bevándorlók nem léphetnek be Magyarország területére. A kérelmüket a tranzitónában kell benyújtani, ott kell tartózkodni, amíg a kérelmet a hatóságok el nem bírálják. Tehát Magyarország minden feltételt biztosít annak érdekében, hogy a személyi állomány eredményesen lássa el Magyarország és a magyar polgárok védelmét. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Köszönöm megtisztelő figyelmeztetést.

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Heringes Anita, az MSZP

képviselője, kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: „**Mikor indítanak vizsgálatot?**” címmel. Heringes Anita képviselő asszonyt illeti a szó.

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Aggasztó képeket és híreket kaptunk Bátorterenyéről. Éppen ezért kérdezem most önt, aki az ezért a területért felelős minisztérium államtitkára, nyugtasson meg minket.

Bátorterenye ipari parkjában található a Terenye Kft., amely 2015 nyarán kezdte meg működését jelentős európai uniós támogatásból. A cég Garancsi Tibor érdekkörébe tartozik. Fő tevékenysége a biohulladék-feldolgozás. Persze, ettől még nem zavarná a cég a Bátorterenyén élőket, viszont az elmúlt időszakban tudomásunk szerint új gyártósort állítottak be a termelésbe, aminek eredményeképpen február elején a szép havas tájat ellepte a sárga por az üzem környékén, melyet aggasztónak találnak a környékbeli lakosok.

Éppen ezért kérdezem államtitkár urat, indítanak-e vizsgálatot a levegőbe és talajba jutó sárga por miatt, hogy meg tudjuk nyugtatni a lakosságot, nem történik környezetszennyezés vagy egészségkárosítás. Hiszen ez a nagyon finom por könnyen okozhat légzőszervi bántalmakat, és ronthatja az asztmások életminőségét, főleg szmogriadó időszakában.

Elégé ijesztően néztek ki ezek a képek. Ezért várjuk, hogy megnyugtató választ kapjunk, hogy nem történik egészségkárosítás az üzem területén. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót V. Németh Zsolt államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

(14.30)

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Elsőként szeretném képviselő asszonyt tájékoztatni, hogy az illetékes környezetvédelmi hatóság, a Nógrád Megyei Kormányhivatal Salgótarjáni Járási Hivatala már megvizsgálta az ön által fölvetett környezetvédelmi panaszt. A környezetvédelmi nyilvántartás szerint a TRP-Terenye Kft. a bátorterenyi településen fahulladék újrahasznosításával és feldolgozásával foglalkozik, és rendelkezik a tevékenység végzéséhez szükséges levegővédelmi és hulladékgazdálkodási engedéllyel. Jelentési kötelezettségeinek eleget tesz, az üzemelő pontforrások légszennyezőanyag-kibocsátása a mérések alapján nem haladja meg az engedélyben előírt határértéket.

A panasz kivizsgálása érdekében a területi környezetvédelmi hatóság az illetékes katasztrófavé-

delmi hatósággal 2017. február 14-én közös helyszíni ellenőrzést tartott a telephelyen. A környezetvédelmi hatóság megállapította, hogy az egyes hulladékok tárolása nem megfelelő, ezért azonnali hatállyal elrendelte a hulladékok szabályos tárolásának megoldását. Kötelezte a céget, hogy a fűrészporral erősen szennyezett területeket a telephelyen és annak környezetében haladék nélkül tisztítsa meg. A hatóság vizsgálata szerint az üzem az egyéb levegőtisztaságvédelmi előírásoknak megfelelt.

A katasztrófavédelmi hatóság a veszélyes áruk szállításának telephelyi előkészítését rendben találta, azonban a tűzvédelmi ellenőrzésnél hiányosságokat tárt fel, és hatósági eljárást indított a cég ellen.

A fentiekből látható, hogy a hatóságok késlekedés nélkül vizsgálják ki a felmerülő panaszokat, és a jogszabályoknak megfelelően intézkednek az előírások betartása, jelen esetben a környezetminőség védelme érdekében. Kérem képviselő asszonyt, hogy fogadja el a válaszat. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Ander Balázs, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„Azért, mert a kormányzati térképekről leradírozták Somogy megye déli részét, ez a térség még igenis élni akar! Avagy milyen infrastrukturális fejlesztéseket szánnak a hazánk egyik legnehezebb helyzetben lévő perifériájának?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ha valaki valóban elborzasztó horrort szeretne olvasni, akkor bizton ajánlhatom neki a dél-somogyi térség demográfiai, gazdasági, társadalmi folyamatairól készített elemzéseket. Hiába plakátolták teli az országot errefelé is az erősödő gazdaságról, az itt élők közül sajnos csak kevesen érzik ennek áldásos hatását. Az elszegényedés, a kilátástalanság hazánk más tájaihoz mérten is kézzel tapintható. Az, hogy az ország legkevesbé iparosodott régiója a Dél-Dunántúl, azon belül pedig Dél-Somogy térsége, infrastrukturális elmaradottságunkkal is magyarázható. Azonban természetes, hogy a közúti vagy vasúti fejlesztések nem oldják meg automatikusan a gondokat. Ha nem kap megfelelő hangsúlyt a képzés, a már meglévő ipari parkok fejlesztése, a valóban munkahelyeket teremtő, nem pedig szélhámoskodni szándékozó befektetők megtalálása, akkor minden útfejlesztés csak drága presztízsberuházás marad.

Mindezek figyelembevételével kimondható, hogy a Barcsot Kaposvárral összekötő út, valamint a megye déli részét Belső-Somogyon át a Balaton délnyugati részével és az M7-essel összekapcsoló 95 kilométer hosszú 68-as főút felújítása nem halasztható tovább. Hasonlóan fontos lenne a Dél-Somogy és a

baranyai megyeszékhely, Pécs közötti normális összeköttetést biztosítani tudó gyorsforgalmi út fejlesztése. A lakosság nagyon bízik abban, hogy a megye több mint 1700 kilométer hosszúságú közúthálózatának sorsát végre komolyabban veszi a kormányzat, hiszen tavaly mindössze 39 kilométert sikerült felújítani, márpedig ha ez a tendencia folytatódik, akkor nem marad más hátra az itteni településeknek, mint a visszaszámlálás megkezdése, a centi vagdosása.

Ezért az előbb említett utakkal kapcsolatos, számonkérhető dátumokkal és konkrét forrásösszegekkel ellátott választ várok arra a kérdésre, hogy mire számíthat a térképről letörölt dél-somogyi régió. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány az elmúlt években, ismerve a térség helyzetét, jelentős fejlesztéseket hajtott végre a 68-as számú főúton. A Nagyatád és Marcalit elkerülő szakaszok már 2014-15-ben elkészültek, ezzel tehermentesítve a két települést az átmenő tranzitforgalom káros hatásaitól. Napirenden van az M60-as fejlesztése is, az előkészítési feladatok várhatóan 2014 első negyedévében befejeződnek, a kivitelezés megkezdéséről további kormánydöntés szükséges.

A 2017. évi országos útfelújítási program keretén belül Somogy megyében mintegy 40 kilométer országos közút felújítását, a 2014-20-as terület- és településfejlesztési operatív program keretében pedig további 30 kilométer mellékút felújítását valósítjuk meg. Az idei évre vonatkozó felújítási program biztosításáról a kormány várhatóan az elkövetkezendő hetekben dönt.

A kormány a tavaly elfogadott közútfejlesztési koncepciója értelmében pedig számos fejlesztés megvalósításáról döntött. A jelenlegi 1450 kilométernyi gyorsforgalmi út mellé 2022-ig további több mint 900 kilométer autópálya, autótú vagy európai közúti főútvonal épül meg mintegy 2500 milliárd forintból. A Magyar Közút Nonprofit Zrt. öt évre mintegy 400 milliárd forint értékben kötött szerződést az állammal, amelynek segítségével az eddigieknél kiszámíthatóbb módon, magasabb színvonalon tudja elvégezni egyébként az ön által említett térségben is az utak karbantartási és üzemeltetési feladatait. Köszönöm a figyelmét, képviselő úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Sallai Róbert Benedek és Iktity István, az LMP képviselői, kérdést kívánnak feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez:

„Hogyan védi meg a Fidesz-kormány Magyarországot az élelmiszeriparban érdekelt multiktól?” címmel. Képviselő úr, ön é a szó.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! Az ön számára teljesen nyilvánvaló az a játszma, ami zajlik ebben a tekintetben Európában és Magyarországon. Magyarország Kormánya, a Fidesz-KDNP milliárdok sokaságát fordította idáig is multinacionális cégek kereskedelmi láncaira. Egy halom adókedvezménnyel, célzott támogatásokkal, konkrét EU-s támogatásokkal, képzésekkel egy nagy halom versenylőnyt biztosított a nagyoknak. A trafikok létrehozása is a kicsiket pusztította. Tehát önök nagyjából felszámolták az élelmiszeriparban azokat a kisebb egységeket, amelyek korábban megvoltak.

Ehhez képest most látható egy látványos műbalhé, hogy mi lesz a magyar élelmiszer-biztonsággal, ami egyértelműen arra mutat rá, hogy valami készül. Benyújtották azt a javaslatot, amivel kapcsolatban a parkolásért, a kötelezően felvehető emberek létszámaért szabályozni kívánják, hogy mennyi pénzt költhetnek reklámra, és megsarcolnák az áruházak ingyenes buszjáratát is. Így látszólag kívülről úgy tűnik ez az egész, hogy tulajdonképpen megint Csányi Sándor és Mészáros Lőrinc érdekeltségét akarják növelni, hogy miután a kicsiket tönkretették, most a nagyokat kiszorítják, hogy ezeknek a nagyoknak legyen hely. Ha akár az agrárintegrációról, mintagazdaságokról van szó, az látható, hogy a milliárdosok további támogatása folyik a háttérben.

Az a tiszteletteljes kérdésem, hogy miután az LMP egyetértett azzal a céllal és azzal a kormányzati törekvéssel, hogy a multinacionális cégek kereskedelmi egységeiben magasabb szintű élelmiszer-minőségre és élelmiszer-biztonságra kell törekedni, ebben az esetben hogyan szolgálja az önök véleménye szerint ez az intézkedés konkrétan ezt a törekvést, illetve mégis hogy fog ez megvalósulni, ha ezzel ellentétes hatású kormányzati támogatási politika van. A 2017-es adócsomagban is pont ezek a cégek kapták a legnagyobb kedvezményeket és támogatásokat, tehát úgy tűnik, mintha egymással ellentétes hatásokkal tevékenykedne a magyar kormány.

Tisztelettel kérdezem miniszter urat, hogy mi várható ebben az ügyben. Az élelmiszer-biztonság és az élelmiszer-termelés megvalósításának a lehetőségei visszatérnek-e valaha a magyarországi termelők-höz és élelmiszeripari szereplőkhöz? Köszönöm a szót.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Lázár János miniszter úr válaszol. Miniszter úr, megadom a szót.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Képviselő-társaim! Tisztelt Elnök Úr! Kissé eklektikus volt a

képviselő úr kérdése, annyi mindent kérdezett, annyi mindent mondott egyszerre, hogy nehéz kiválasztanom azt a pontot, amit képes vagyok megválaszolni.

Ez egy furcsa felszólalás volt, mert eddig még az elmúlt egy hétben is csak kritikát kapott a kormány azért, hogy a multinacionális cégeket megpróbálja egy ötlet vagy egy javaslat segítségével bevonni az arányos közteherviselésbe, és az élelmiszer-minőség garantálására rábírní őket. Valamint, ami a legfontosabb, hogy megvédjük a fogyasztóinkat és megvédjük a munkavállalókat. Eddig csak kritizáltak bennünket a javaslat és az ötlet kapcsán, mondván, hogy ez nyilvánvalóan a multicegek érdekeivel ellentétes.

Először is szeretném leszögezni, hogy semmit nem nyújtottunk be a parlamentnek, de még csak a kormánynak sem. A gazdasági minisztérium és a Miniszterelnökség nem tagadott formában több alkalommal is kidolgozott már, előkészített és most társadalmi vitára bocsát egy anyagot, amelynek az a célja, hogy hogyan tudjuk a fogyasztók érdekeit védeni a nagy multiláncokkal szemben, és hogyan tudjuk az ott dolgozó több tízezer ember munkavállalói érdekeit védeni a nagy multiláncokkal szemben. Én azt gondolom, hogy bármelyik politikai oldalon is legyen valaki a magyar parlamentben, ezt a két célt mindenféleképpen támogatnia érdemes, hiszen két nagyon fontos társadalmi célról beszélünk.

Ami pedig az eddigi munkánkat illeti: képviselő úr, ez a kormány volt az, amelyik bevezette a kiskereskedelmi különadót, amit nem buktunk el, hanem a jövőre nézve kellett megszüntetnünk. De a multinacionális cégek ahhoz, hogy Magyarország konszolidálható legyen 2010 után, nagyon komolyan kellett hogy a zsebükbe nyúljanak.

(14.40)

Ez a kormány volt az, amely bevezette a pláza-stopot, és meg tudta védeni Brüsszelben. Ez a kormány volt az, amely bevezette, hogy ha egy multinacionális nagykereskedelmi lánc, kiskereskedelmi lánc, élelmiszerlánc, mondjuk, veszteséges két éven keresztül, akkor be kell fejeznie a tevékenységét. És ez a kormány volt az, amely olyan kartellvédelmet és kartellgyanút állított fel törvényi védelem formájában, amely megakadályozza azt, hogy ezek a cégek uralják a piacot, illetve, hogy az ország kiszolgáltatott legyen számukra.

Én csak olyan emberrel találkoztam még, önt leszámítva, aki akceptálta azt, amit ebben az országban, amit tettünk. *(Taps a kormánypartok sorai-ban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Gúr Nándor, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Kétszer több munkahely szűnt meg, mint amennyi létrejött!”** címmel. Ön é a szó, képviselő úr.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Nemzeti Foglalkoztatási Szolgálat adatai alapján gyakorlatilag az a helyzet, hogy január hónapban 55 506 állás megszűnéséről ad számot, ez nagyjából duplája, mint mondjuk, a korábbi esztendőben. 2015-ben 33-34 ezer, 2016-ban 28-29 ezer megszűnt állás volt, ebben a hónapban, most az 55 ezret felülről rúgja ez a szám.

Az a helyzet, hogy még nagyobb a baj akkor, ha azzal hasonlítjuk össze, hogy mennyi új munkahely született; az 55 506 megszűnővel szemben 29 ezer új munkahely születik. Nagyjából az 52 százalék, de ennek a döntő többsége is állami támogatással, tehát nem a piac által generált módon. Ilyen értelemben, ha egy picit még tágítjuk a kört, mondjuk, egy 3-4 hónapos időintervallumot veszünk górcső alá, nemcsak a januárt, hanem októbertől januárig, akkor az látszik, hogy gyakorlatilag ez a mínusz, mármint a megszűnő és a született munkahelyek között, ebben az időszakban mintegy 35 ezer fős nagyságrendet jelent. Valójában a kérdés lényege arra szorítkozik, hogy hogy lesz ebből egymillió új munkahely a gazdaságban és Magyarországon. Hogyan?

Statisztikai bűvészkedésekkel persze ki lehet mutatni, hogy több a foglalkoztatott, kevesebb a munkanélküli, hogy a közmunka, hogy a külföldön dolgozók, hogy a diákfoglalkoztatás, hogy ne sorakoztassam tovább a történetet. Csak azt akarom mondani, hogy nagy a baj, amikor már statisztikai értelemben vetten sem tudják alátámasztani azt, hogy jobb a helyzet, mint amilyen a korábbi időszakban volt. Jó lenne, ha végre egy kicsit azon iparkodnának, amit ígértek, hogy Magyarországon és a gazdaságban szülessenek munkahelyek, és itt teremődjön több százezer új munkahely. Sajnos, nem ezt tapasztaljuk az elmúlt időszakban. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Cseresnyés Péter államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Sajnálom, hogy azt kell mondanom önnek, hogy mint korábban munkaügyi területen dolgozó szakembernek, illene tisztában lennie a Nemzeti Foglalkoztatási Szolgálat által havonta publikált adatok jelentésével. *(Gúr Nándor: Péter, jobb, ha leülsz! - Derűltég az MSZP soraiban.)*

A megszűnt igényekre vonatkozó statisztikai adat azon munkaerő-igények számát és nem az álláshelyek számát mutatja, amelyek az adott hónapban törlésre kerültek az NSZFH regiszteréből. Nézzük meg, önnek mindenképpen megvilágosítva a kérdést és a területet, hogy a törlés hátterében hány ok állhat - általában kettő ok áll. Az egyik az, hogy az

üres állást betöltötték, így a hirdetés törlésre kerül a Foglalkoztatási Szolgálat adataiból, tehát betöltötték az állást, új munkaerő lépett be a munkahelyre. A másik, hogy a meghirdetett állás érvényességi ideje lejárt. Így ez a mutató semmiképpen sem azt mutatja, hogy hány munkahely szűnt meg hazánkban az adott hónapban, ellentétben azzal, amit ön itt az előbb sugallni akart; inkább azt, hogy betöltötték azt az állást, tehát valaki munkát talált magának.

Az új munkaerőigények számát illetően két fontos dologra kell még odafigyelni. Az idei évi januári adatok az előző év azonos időszakához képest növekedést mutatnak, és mindig az azonos időszakot kell összehasonlítani, hiszen 3300-zal nőtt az állások száma. Azért célszerű az előző év ugyanazon hónapjával összevetni ezt a számot - ezt is illene önnek egyébként tudnia -, mert a munkaerőpiacon hatalmas szerepe van a szezonitásnak, így az új munkaerőigények száma az év elején jellemzően alacsonyabb, míg tavasszal és nyáron általában jelentősen megemelkedik.

És hogy nézzük a számokat, mert ön általában itt pufogatja a frázisait, de szeretnék mondani önnek egy adatot. Ha 2015-öt vetjük össze 2016-tal és 2017-tel az új munkahelyek számának növekedésében, akkor arányaiban 24 százalékkal nőtt 2016-ban, és 2017-ben 13 százalékkal. Úgyhogy azt kell mondanom, hogy nagy bajban van akkor, és látom, amíg a tényekkel kell önnek állandóan vitatkoznia. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szilágyi György, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„Lesz valaha következménye az intézményi működéséptelen-ségnek?”** címmel. Megadom a szót, képviselő úr.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Miniszter Úr! Az európai uniós forrásokból származó 2014-2020 évi programozási időszakban elosztásra kerülő támogatások a gazdaságunk számára fontos hajtóerőt, a társadalmunk számára pedig kitérési lehetőséget jelenthetnének.

A programozási ciklus elején sok anomáliát tapasztaltunk azzal kapcsolatban, hogy különféle indokok miatt a pályázatok kiírása késett, a megjelent pályázati felhívások elbírálása nagyon lassan haladt. Ezekkel kapcsolatban az volt a kormányzati válasz, hogy az új átalakított intézményrendszer majd mindent megold, a folyamatok hamarosan felgyorsulnak, és egyébként is Brüsszel mindennek a kerékkötője. Ezek a magyarázatok egy-két évvel ezelőtt is inkább tűntek magyarázkodásnak, mint a létező probléma őszinte beismerésének, de ennek ellenére mind az ellenzéki pártok, mind az érintett pályázók és potenciális pályázók türelmesen vártak.

Lássuk, mi a helyzet ma a ciklus negyedik évében! A megjelent felhívások túlnyomó többsége ál-

lami intézmények finanszírozását szolgálja, a kifizetések üteme messze elmarad a tervezettől, a döntéshozatali folyamat továbbra is botránnyosan lassú, átláthatatlan, nem melleleg jogszabálysértő.

Konkrét példákkal megvilágítva a helyzetet: jelenleg a hivatalos oldalon elérhető nyertesek listáján egyetlenegy vidékfejlesztési programhoz tartozó pályázat sem szerepel. A területfejlesztési operatív program 2015 decembere és 2016 márciusa között meghirdetett konstrukcióira a benyújtott pályázatok mintegy 70 százaléka még nem került elbírálásra, nincsenek döntések. A prototípus-fejlesztési konstrukció esetében a mai napig egyetlen döntés sem született, annak ellenére, hogy a benyújtási határidő 2016. február 29-e volt, egy teljes év nem volt elég ahhoz, hogy a pályázatokat az intézményrendszer értékelje.

Kérdezem tisztelt miniszter urat, mit kíván tenni az értékelési folyamat jogszerűségének helyreállítása érdekében. Milyen intézményi és személyi konzekvenciákat kíván levonni az elmúlt év értékelésével kapcsolatos tapasztalataiból, mikor tervezik feltölteni a vidékfejlesztési program nyertesait és statisztikáit a hivatalos honlapra, és mikorra vállalja miniszter úr az immár éves késésben lévő értékelések elkészítését és a benyújtott pályázatokkal kapcsolatos döntések meghozatalát? Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Lázár János miniszter úr válaszol. Megadom a szót, miniszter úr.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Az első személyi konzekvencia, amit mindenképpen le kell vonni, hogy megköszönjem annak az 1800 magyar állami tisztviselőnek, kormányzati tisztviselőnek a munkáját, aki megmentette Magyarország 2007-13 közötti forrásait, és ezért mondhatjuk el Európában egyedül, hogy 106 százalékon hívtuk le a forrásokat. Ez 2013 nyarán 50 százalék sem volt, és az Európai Bizottság szerint 500 milliárd forintos veszteség előtt álltunk. 1800 kormánytisztviselőnek köszönhető, hogy ezt a helyzetet el tudtuk kerülni, ezzel Magyarország az élen végzett, a teljes forrást lehívtuk.

Ami pedig a konkrét vállalásokat illeti, tisztelt képviselőtársaim, március 6-án a 2014-20 közötti támogatási keret 95 százaléka került meghirdetésre, a vidékfejlesztési programban 92 százalék, és 2017. március 31-ig a konkrét vállalásunk, hogy az összes pályázat megjelenik, és az összes pályázati felhívás rendelkezésre fog állni március 31-ig ebben az évben.

A másik konkrét vállalásunk, hogy 2017 végéig a rendelkezésre álló források 85 százalékát fogjuk szerződéssel lekötöni. Tavaly egyébként a szerződéses állomány 4000 milliárd volt, most, március 6-án 4663 milliárd van lekötve a rendelkezésre álló 8500 milliárdból. Azt is szeretném még elmondani, hogy a

kifizetési célt, képviselő úr valószínűleg rosszul tudja, mert a Magyar Nemzeti Bank előrejelzése 1500 milliárd forint volt, az NGM várakozása 1300 milliárd forint volt, és 2000 milliárd forint lett kifizetve, ami a tervezett kifizetés 97 százaléka. Az idénre pedig azt vállaljuk, hogy 2200-2700 milliárd forint lesz a kifizetési összeg, ami a legnagyobb kifizetési összeg lesz Magyarország európai uniós tagsága óta.

Szeretném azt is elmondani, képviselő úr, hogy ha időarányosan megnézi a teljesítményünket, most 2017 van, és a 2014-20 közötti időszak elszámolása 2022. Tehát ebben az évben az összes pályázat megjelenik, 85 százalékát lekötjük, 2018 márciusáig mindegyik le lesz szerződve kötelezettségvállalással, és 2200 milliárdot minimum kifizetünk ebben az esztendőben. Ezzel Európában a legjobb helyen állunk jelen pillanatban. Sajnálom, hogy önnök ez nem elég. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(14.50)

ELNÖK: Megköszönöm a miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„Felmerül a kérdés: nem a Kormány kényszeríti a polgármestereket a fakivágásokra?”** címmel. A kérdés megválaszolásával a miniszterelnök úr a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Fazekas Sándor földművelésügyi minisztert bízta meg. A kérdésre a miniszter úr felkérésére V. Németh Zsolt államtitkár úr válaszol. Képviselő asszony, ön a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! A kormány pénznyelő építési láza számolatlanul és megállíthatatlanul szedi áldozatait a budapesti és a vidéki zöldterületek, fák körében. Csak Budapesten legalább háromezerre tehető az eddig is tervezett fakivágás, sajnálatosan közparkok csonkulnak.

Semmibe vették az Állami Számvevőszék 2009. évi ajánlását, hogy alkossanak egy, a zöldfelületgazdálkodást magába foglaló, önálló kerettörvényt és részletes végrehajtási rendeletet; határozzák meg a helyi önkormányzatok kötelező feladatait és reformálják meg az önkormányzati ingatlanvagyonkatasztert.

Ehelyett azonban felszámolták az ügyben leginkább érintett minisztérium és hatóság önállóságát, hogy se kerettörvény, se a végrehajtása ne veszélyeztesse a milliárdokat betonba öntő elképzeléseik gátlástalan megvalósítását, és elfogadták a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló törvényt. Így azután már az önkormányzatoknak sincs esélye arra, hogy befolyásolják zöldterületeik jelentős részének sorsát, miközben például Budapest belső kerületeiben a zöldterület nem éri el

még az 1 négyzetméter/főt sem, szemben a WHO által ajánlott 9 négyzetméter/fővel. Az európai fővárosokkal összehasonlításban is kifejezetten rosszul állunk.

Hogyan történik, amikor az önkormányzatokat szembesítik nagy ívű zöldfelületfaló terveikkel? Ez utasítás-e vagy alku kérdése? Érzik-e a polgármesterek vergődését, mert nekik kell a lakosság elé állniuk, és a végrehajtó szerepet eljátszani? Egyáltalán érdekli önöket a lakosság véleménye és tiltakozása, vagy csak az, hogy betonba fojtsák a városainkat?

Mikorra várható az Állami Számvevőszék által kért kerettörvény? Ugye, nem akkor, amikor már nem lesz mit védeni?

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót V. Németh Zsolt államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! A városi zöldfelületek jelentősége a kormány számára is egyértelmű, ahogy az is, hogy biztosítani kell a meglévő zöldterületek funkciójának fenntartását, illetve újabb zöldfelületek kijelölését. Fontosnak tartom azonban leszögezni, hogy a zöldfelületek átalakítása, a fák kivágása nem ítéhető meg egyértelműen negatív cselekedetként.

Közműfenntartási, vízgazdálkodási, sőt természetvédelmi érdekből is szükség lehet fakivágásra. Az önkormányzatok is számtalan esetben kényszerülnek fakivágást kezdeményezni, sok esetben az állomány betegsége, kora, törésveszélyessége is okot adhat a kivágásra vagy drasztikus metszésre. Ezért természetesen a közparkok, közkertek esetében is szükség lehet a zöldfelületek átalakítására. Bármilyen okból történik is az átalakítás, a lakosság természetes emberi reakciója a fakivágás elleni tiltakozás. Álláspontom szerint ezért a legfontosabb a zöldfelületek tervszerű kezelése.

A kormány több olyan eszközt is biztosít az önkormányzatok számára, amelyek a zöldfelületek feletti rendelkezést erősítik. A helyi településszerkezeti tervek határozzák meg a zöldfelületi rendszer elemeit, különös tekintettel a közparkokra, közterekre. Ezek minimális zöldfelületi arányát a kormány előírja, de helyi építési szabályzat meghatározhat ennél nagyobb arányt is.

Folyamatban van több olyan jogszabály módosítása, illetve kidolgozása, amelyek a települési zöldfelületekkel is foglalkoznak. Ezek közül kiemelném a településképi arculati kézikönyv és településképi rendelet műfajának megteremtését, ezzel új eszközt adhatunk az önkormányzatok kezébe, amellyel a települési zöldfelületek kialakítását, védelmét biztosítani tudják.

A fentiek alapján kijelenthetem, hogy céltalan, ok nélküli fapusztítást a kormány maga sem vállal

fel, és így a polgármestereket sem kényszeríti fakivágásra. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Farkas Gergely, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: **„Számíthatnak-e a bajba került keceli és környékbeli gazdák a kormány segítségére?”** címmel. Képviselő úr, ön é a szó.

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Ahogyan arról Magyar Zoltán képviselőtársam a két héttel ezelőtti ülésen is beszélt, egy meghatározó keceli pincegazdaság körül kialakult helyzet több száz keceli és környékbeli családot hozott nehéz helyzetbe. Egy pályázati elszámolás miatt büntetőeljárás alá vonták a cég vezetőit, amelynek működése így megbénulni látszik.

Ennek következtében sok tucatnyi munkavállaló veszíti vagy veszítheti el a munkáját, és azok a szőlősgazdák, akiknek a terményét felvásárolták, nem jutnak hozzá a megérdemelt pénzükhöz, ugyanis eddig csak néhány kifizetés történt meg.

A gazdák tehát félnek, hogy a cég csődbe megy, és munkájuk gyümölcse, az ősszel felvásárolt, de ki nem fizetett szőlő felvásárlási ára kárba vész. Hozzátenném egyébként, hogy arról a felvásárlási árról van szó, amely sok esetben már évek óta az önköltségi ár alá süllyedt, és amely problémával évek óta nem tud mit kezdeni a kormány.

Hozzá tartozik a helyzethez, hogy Kecel és térségének komoly pincegazdaságáról van szó, amelynek eltűnése a piac és az eladási lehetőségek beszűkülését is eredményezhetné, az ott dolgozó családok megélhetéséről nem is beszélve. Sok tehát a bizonytalanság, amelyek elosztatását várják az érintettek.

Kérem tehát a tisztelt államtitkár urat, hogy válaszában véletlenül se a felszámolás szabályairól és a csődeljárás esetében történő kielégítési sorrendről vagy a kormány korábbi intézkedéseiről beszéljen, sokkal inkább arról, hogy számíthatnak-e a kormányra a munkájukat elvesztő és a jogos kifizetésekre váró gazdák. Ha pedig netán megtörténne a baj, látnak-e esélyt a Magyar Zoltán képviselőtársam által is említett forgatókönyv megvalósulására, nevezetesen arra, hogy állami segítséggel a környékbeli gazdák vehetnék át a céget annak bedőlése esetén, ezzel is biztosítva a további beszállítási lehetőséget. Várom érdemi és világos válaszát. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Czerván György államtitkár úr válaszol. Ön é a szó, államtitkár úr.

CZERVÁN GYÖRGY földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A Közép-Magyar-

országi Pincegazdaság Kft. egyik tulajdonosa ellen adóhatósági vizsgálat van folyamatban. Ez az eljárás azonban nem érinti a cég törvényes működését, fizetési kötelezettségeinek teljesítését; a cég tevékenységét nem függesztették fel.

(Az elnöki széklet dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Tény, hogy a szőlőtermelők kifizetése egy időre leállt, de a gazdasági társaság nincs csődközeli helyzetben, fizetési kötelezettségeit folyamatosan teljesíti. A rendelkezésre álló információk alapján jelenleg nincs tehát ok azt feltételezni, hogy a Közép-Magyarországi Pincegazdaság Kft. nem fogja kifizetni a keceli és a Kecel környéki szőlőtermelőktől felvásárolt szőlő vételárát.

Azt sem feltételezhetjük jelenleg, hogy a cég nem tud helytállni fizetési kötelezettségeinek, így a szőlősgazdák hosszú távú értékesítési lehetőségei veszélyben lennének.

Bár a képviselő úr nem tartja fontosnak, azért az elmúlt években számos, a szőlészek-borászok érdekeit szolgáló kormányzati intézkedés történt. Idetartozik az, hogy az importborok mennyisége évről évre csökken, és ez a kedvező tendencia ebben az évben is folytatódik. A következetes és szigorú ellenőrzések fenntartásának és alkalmazásának eredménye, hogy a jogszabályoknak nem megfelelő borászati termékek nem kerülhetnek a fogyasztók elé.

A Hegyközségek Nemzeti Tanácsa jelenleg a szőlőfelvásárlás szabályozásának előkészítésén dolgozik. Az Európai Unió szabályozási keretén belül a Hegyközségek Nemzeti Tanácsa mint szakmaközi szervezet ki fogja dolgozni a szőlőfelvásárlási szerződés formájára és tartalmára vonatkozó szakmaközi szabályokat. Ezzel a borszőlő piaca kiszámíthatóbbá és rendezettebbé válhat már az idei szüretben. Ennek a pozitív hatásait minden szőlőtermelő érezni fogja. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat.

Tisztelt Országgyűlés! Szávay István képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője, a Jobbik képviselője... *(Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Itt van!)* Bocsánat! Ez a váltás eredménye, amikor más forgatókönyv van az ember előtt.

Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: „**Magyarország elismeri és érvényesíti mindenki jogát az egészséges környezethez?**” címmel. Schmuck Erzsébet képviselő asszonyé a szó, és megkövetem az előbbi botlásomért.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! 2015 őszén a

jogos társadalmi felháborodással szembesülve a kormány végre intézkedett, hogy a BVM Illatos úti telephelyéről szállítsanak el és ártalmatlanítsanak ezerhordónyi veszélyes hulladékot. Igaz, addigra már öt kormányzati évük telt el úgy, hogy tétlenségük miatt a környéken élő lakosság környezetében a higany, az arzén, a DDT, a xilol, a benzol és még számos egészségkárosító, rákkeltő anyag koncentrációja a megengedett határérték sokszorososa, egyes anyagok esetében akár 22-ezerszerese.

(15.00)

Bár azóta alkottak egy kormányrendeletet a felszámolás alatt lévő BVM stratégiaileg kiemelt jelentőségű gazdálkodó szervezetté minősítésére, a terület tényleges kármentesítésének sem a folyamatáról, sem az eredményéről nem tudni semmit, pedig a vizsgálatok szerint a szennyezettség már 50-60 méter mélyre is lejuthatott a talajvízben.

A lakosság panaszokodik. Egy helyben lakó tüdőgyógyász főorvos szerint a különböző formában viszsamaradt vegyszerek okozzák az elviselhetetlen vegyszerszagot a József Attila-lakótelep egyes részein. Azzal is tisztában van, mint írja, hogy ez a szennyezés az itt élőkre nézve egészségi kockázatot jelent, olyan fokú, ami után szerinte kártérítési igénnyel léphet fel az érintett lakosság. Nem csoda, hiszen egyes vizsgálatok DDT-t találtak a József Attila-lakótelep területén is, a határérték dupláját, a Nébih pedig az Illatos-árokban nyolcféle növényvédő szert, köztük lindánt azonosított, amely egy 15 éve betiltott, emberre kimondottan veszélyes idegmeleg.

Államtitkár Úr! Milyen konkrét lépéseket tettek azóta? Mikorra várható a terület teljes kármentesítése? Mibe fog ez kerülni, ha még tovább halogatják a szükséges beavatkozásokat? Válaszát előre is köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A választ V. Németh Zsolt államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr!

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Már sokadszorra, többféle összefüggésben hangzik el öntől egy olyan kérdés, ami számomra nem kérdés, válaszom a leghatározottabb igen: az egészséges környezethez való alapjogot, a környezet- és természetvédelem szempontjainak érvényre jutását a kormány mindenkor kiemelten fontosnak tartja. Ezt bizonyítják a Vegyiművek Illatos úti telephelyén eddig megtett lépéseink is.

A múlt évben a kormány a hátrahagyott két és fél ezer tonna veszélyes hulladékot elszállíttatta és ártalmatlaníttatta. Ezzel egy olyan problémát oldottunk meg, amivel kapcsolatban az előző kormányza-

tok nem tettek semmit. Mindez 1 milliárd 661 millió forintba került, amely összeget az állam megelőlegezte, ezzel is hozzájárulva a környéken élők egészséges környezethez való jogához. A munka természetesen nem állt meg, a szennyezés felszámolása jelenleg is folyamatban van. Ez év szeptemberéig megtörténik a szennyezett épületek, berendezések, tartályok elbontása és végleges elszállítása. A most zajló munkálatok elvégzése a kármentesítés tovább folytatásának fontos feltétele.

Felhívom ugyanakkor a képviselő asszony figyelmét arra, hogy a felszámolási eljárás speciális jogi szabályai szerint a Vegyiművek környezeti terheinek rendezése elsősorban a felszámoló feladata. A képviselő asszony által jelzett, már-már elviselhetetlen vegyszerszaggal kapcsolatban a környezetvédelmi hatósághoz már egy éve nem érkezett lakossági panasz. Még a hulladékok elszállítása alatt is csak a közúti közlekedésből származó háttérleghatásokról mutatták ki a hatósági mérések.

Tisztelt Képviselő Asszony! Ha valóban érdekli önt a környezet állapota, lehetősége van személyesen is ellátogatni a helyszínre, a Vegyiművek felszámolója lehetőséget biztosít az ön számára is a telephelyen folyó munkálatok megtekintésére.

Kérem, fogadja el válaszomat. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! 15 óra 4 perc van, a kérdéseket befejeztük.

Áttérünk az **azonnali kérdések órájára**. Tisztelt Országgyűlés! Bárándy Gergely képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez: **„Hogy gondolta ezt Elnök Úr?!”** címmel. Bárándy Gergely képviselő úré a szó. Parancsoljon!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Az ön beszámolója vitájában azt mondta, idézem: „Megtisztítottuk a magyar pénzügyi rendszert a rablólovagoktól, a csalárdan rablásból élő brókercegektől és pénzügyi intézményektől. Az árnyék onnan van, tisztelt képviselő hölgyek és urak, hogy a Magyar Nemzeti Banknak ez a brókercegeket leleplező tevékenysége egy sorozatba illeszkedik, egy forgatókönyvbe illeszkedik. Ez egy nagy NATO-szövetséges ország budapesti nagykövetségéről folytatott kormánybuktató és jegybankbuktató tevékenységébe illeszkedik, amely 2014 őszén indult el.”

Azóta sokan próbálták értelmezni a mondatait, és számos fórumot kezdeményeztek, hogy ön számot tudjon adni a mondatok háttéréről, az Egyesült Államok nagykövetsége pedig egyértelműen visszautasította az ön szavait, mondatait. A magunk részéről kezdeményeztük több bizottság ülésén, hogy vegyük napirendre az önnel kapcsolatos problémákat, ezt az ön párttársai elutasították. Kezdeményeztük a témá-

ban vizsgálóbizottság felállítását is, azt sem írták alá. Egy ilyen mondat pedig nem maradhat a levegőben.

Kérem, válaszolja meg nekem, elnök úr: van-e alapja a kijelentésének, vagy csak hülyeségeket beszélt egyszerűen? Ha van alapja, akkor ossza meg velünk, hogy mi az - csak mert, ha az állítása igaz, azzal nekünk, országgyűlési képviselőknek dolgunk van. S hadd kérdezzem meg azt is: hajlandó-e a parlament valamilyen fóruma előtt számot adni arról, hogy milyen tények húzódnak meg az ön szavai, az ön mondatai mögött?

És ha már így összejöttünk, elnök úr - hosszú idő óta nem találkoztunk -, árulja már el nekem végre, amit annyiszor kérdeztünk: fizetett-e bérleti díjat Patai Mihálynak, amikor a lakásában lakott? Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza megadom a szót Matolcsy György elnök úrnak, akit tisztelettel köszöntök. Parancsoljon, elnök úr!

DR. MATOLCSY GYÖRGY, a Magyar Nemzeti Bank elnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Már azt hittem, hogy megfedkezett lebévult, lesántult lováról, miszerint egy szegény jegybankelnök hol lakik... *(Közbeszólás az MSZP soraiban: Miért, hol lakik? - Közbeszólások az MSZP soraiban.)* Ezt szeretném öntől kérdezni, tisztelt képviselő úr *(Bangóné Borbély Ildikó: Hol lakik a jegybankelnök?)*, végül is ön nyilván tudja, azért tesz nekem fel kérdést, mert ön azt feltételezi, hogy önnek igaza van. Már megint kiderült, hogy - még egyszer - ön nagyon messze jár az igazságtól, nemhogy az épületet és a lakást nem találta el, hanem a kerületet sem. Szerintem pontosabban kellene, képviselő úr, mégiscsak a parlament idejét fogyasztja, amikor ilyen jellegű kérdésekkel bombázza a jegybankelnököt. *(Közbeszólások az MSZP soraiban.)*

De az igazi kérdés valóban az, hogy föltűnt-e például önnek, képviselő úr, hogy 2014 őszén, telén, valamint 2015 elején, tavaszán bizonyos dolgok történtek Magyarországon. Ha már az otthonomat nem találta meg, lehet, hogy önnek nem tűnt föl, de hallgassuk meg Lázár János miniszter urat, a Miniszterelnökséget vezető miniszter urat *(Dr. Bárándy Gergely: Legközelebb megkérdezem. - Derűtlenség az MSZP soraiban.)*, aki a következőket mondta február 22-én a parlamentben: 2014 őszén az akkori amerikai ügyvivő, bizonyos Goodfriend úr közvetlenül és direkt beavatkozott a magyar belpolitikai folyamatokba.

Egyetértek, képviselő úr. S úgy folytatta: erre mindenki emlékezhet, ön is, képviselő úr, a magyar belpolitikai élet főszereplőjévé vált, aztán hazarendelték.

Nos, képviselő úr, érdemes figyelni az eseményeket, ha már nem találta el, hogy hol lakom, legalább tudja, hogy milyen országban élünk, és mikor.

Köszönöm szépen, tisztelt képviselő úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Egyperces viszonzásra Bárándy Gergely képviselő úré a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Ami a lakhatását illeti: annyira titkolja, hogy még az ellenem indított perben - amit első fokon elvesztett - is titkosan kérte kezelni ezeket az adatokat, már-már nevetséges. De teljesen mindegy, mert nem a helyszín számít, hanem az, hogy kitől bérlí vagy nem bérlí ezt a lakást. Én azt gondolom, hogy ez a lényeges, és erre a mai napig és most sem válaszolt. Tegye meg végre, legyen szíves, elnök úr!

A másik, ami az ön kijelentéseit illeti: az megint olyan általánosságok szintjén mozgott, amivel egy képviselő nem nagyon tud mit kezdeni. Én azt gondolom, az, hogy önök sorosoznak vagy goodfriendeznek, önmagában még az égardta világon semmit nem bizonyít. Az, hogy egyébként vannak olyan emberek és olyan orgánumok, akár sajtóorgánumok, amik a visszáságokat napvilágra hozzák, még nem azt jelenti, hogy egy szándékos támadás indul Magyarországgal szemben, legfeljebb önnek nem teszük.

(15.10)

Úgyhogy még egyszer azt kérdezem, hogy milyen konkrét tények állnak a kijelentése mögött *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*, és hajlandó-e a parlament előtt számot adni ezekről. Köszönöm. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzásra az elnök úrnak adok szót. Parancsoljon, elnök úr!

DR. MATOLCSY GYÖRGY, a Magyar Nemzeti Bank elnöke: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Elnök Úr! Igen tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Ön azt mondja, hogy pártállástól függően gondol valaki ezt vagy azt 2014 őszéről vagy 2015 elejéről. *(Dr. Bárándy Gergely: Meg se említettem ilyet!)* Hallgassuk ezért meg egy baloldali párt szóvivőhelyettesét, kabinetjének vezetőjét, Ara-Kovács Attilát, aki a Magyar Narancsban a következőt találta mondani: „Az amerikai profi diplomáciai beavatkozás már most oly mértékben billentette ki az orbáni világrendet a sarkaiból, ahogyan azt semmilyen magyar politikai erő nem lett volna képes, és folytatás várható.”

Forduljon hozzá! Milyen folytatást vártak? *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Vona Gábor

képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „**Lehet-e más a rendszerváltozás?**” címmel. Vona Gábor képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

VONA GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Előre szólok, hogy egy kellemetlen kérdést fogok feltenni, egy nehéz ügyet. Azért teszem mégis, mert az elmúlt időszakban, még a korábbiakhoz képest is jól láthatóan nehezebben viseli az ilyen szituációkat, úgyhogy előre szólok.

Miniszterelnök Úr! Rátérve a lényegre: a rendszerváltozás több szempontból csalódást okozott Magyarországnak és a magyar társadalomnak, és ezen szempontok közül, amelyek csalódást okoztak, talán a legfőbb csalódási ok az igazságtétel elmaradása volt, annak az elmaradása, hogy az ügynöklistákat nem hoztuk teljes nyilvánosságra. A szocialistáknak három ciklusa volt erre, bár az ő szempontjukból érthető, hogy miért nem tették meg, de a fiatal demokráta-kereszténydemokrata koalíciónak is volt három ciklusa arra, hogy ezt megtegye, és mégsem tették meg, miniszterelnök úr.

Most ezt kéri a Jobbik, mint az ellenzék vezető ereje, ezt kéri az LMP, és ezt kéri a Momentum is a parlamenten kívül *(Moraj a kormánypártok soraiban.)*, és nemcsak most kéri ezt, hanem jó ideje kéri, és mégsem történt meg. *(Az elnök csenget.)*

Miniszterelnök Úr! Én tisztában vagyok azzal, hogy ön a katonaevei alatt kapcsolatba került a szolgálatokkal. Én azzal is tisztában vagyok, miniszterelnök úr, hogy az ön családjában is volt olyan, aki 1956-ban, a forradalom idején ügynökként dolgozott az ÁVH-nak. Azzal is tisztában vagyok, hogy egy ilyen nyilvánosságra hozatal az egész társadalom számára traumákkal, drámákkal járna. De azzal is tisztában vagyok, miniszterelnök úr, hogy egy ilyen lépés elkerülhetetlen, mert nem akarunk egy olyan országban élni, ahol a diktatúra fenntartói és működtetői ma is szabadon élhetnek, sőt akár a legmagasabb politikai tisztségekre is pályázhatnak.

Arra kérem a miniszterelnök urat, hogy ebben a kérdésben végre mutassa meg rendszerváltó énjét, és válaszoljon nekem arra a kérdésre, hogy mi elől menekül, mi elől fut, van-e esetleg a miniszterelnök úrnak valami további titkolnivalója ebben a kérdésben. Miért próbálja elkerülni azt a helyzetet, ami előbb-utóbb úgyszólván elkerülhetetlen? Várom válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A válasza megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm szépen, elnök úr. Ami a dolog személyes részét illeti, ezt több alkalommal is felvetette már és megtámadott ennek kapcsán a Jobbik, mindegyik alkalommal

válaszoltam. Kénytelen vagyok önt hazugnak nevezni, úgy, mint az előző hozzászólók esetében kellett ezt tennem. Minden személyes vonatkozású adata minden politikai vezetőnknek elérhető az interneten; kérem, forgassa egészséggel!

Ami pedig a dolog érdemi részét illeti, hiszen nem olyan régen volt az, amikor elfogadtuk a Nemzeti Emlékezet Bizottsága létrehozásáról szóló törvényt, ez a bizottság elkészítette a jelentését. A legjobbkor kopogtat az ajtón, hiszen a kormány a legutóbbi ülésen ezt a jelentést meg is tárgyalta, erről döntést hozott, az abban foglalt összes kérést teljesítette, és a mágnesszalagokat is átadta a Levéltárnak. A Levéltár nyitott, kérem, használja, forduljon az ott dolgozókhöz bizalommal. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Egyperces viszonzásra Vona Gábor képviselő úré a szó. Parancsoljon!

VONA GÁBOR (Jobbik): Miniszterelnök Úr! Sejtve az ön második viszonzását, és némileg reagálva is Kósa Lajos reggeli felszólalására, szeretném megnyugtatni önt, higgye el, hogy az egész világot azért nem Soros György és Simicska Lajos irányítja. Úgy tűnik, önnek mostanában ez egy becsípődése, úgy tűnik, az s betűvel kezdődő nevek jutnak önnek mindenről az eszébe, úgy tűnik, az s betűs szavakkal problémái vannak. Úgy tűnik, hogy önnek és pártjának mindenről Simicska Lajos és Soros György jut az eszébe, és ezek az s betűs nevek. Persze, meg tudom én érteni, mert lehet, hogy egy bizonyos állapotban ez az s betű olyan félelmetes; tekereg, kanyarog, ki tudja, hol kezdődik, ki tudja, hol ér véget, befészkelődik az ember gondolatai közé, és nem hagy neki nyugtot. *(Moraj a kormánypartok soraiban.)*

Miniszterelnök úr, ha ilyen problémái vannak, engem az nem érdekel, ezt önnek kell megoldani. Engem az érdekel, hogy itt és most az Országgyűlésben mellébeszélés nélkül ön azt az egy mondatot ki meri-e mondani, hogy soha nem voltam ügynök, soha nem adtam senkiről sem írásban, sem szóban jelentést. Ki meri-e, miniszterelnök úr, ezt itt és most mondani, vagy nem meri? Ez a kérdés. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzásra a miniszterelnök úré a szó. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Szívesen megismétlem azt, amit már korábban ebben az ügyben elmondtam, kérem, bátran lapozza fel a jegyzőkönyveket. Természetesen a másik oldalon álltam. Mi, akik itt ülünk, a másik oldalon álltunk, bennünket üldöztek, bennünket hallgattak le, a mi lakásainkba telepítettek lehallgatókészülékeket, és mi nem működtünk együtt semmifajta állambiztonsági szolgál-

lattal, mindig is a hazánkat és a magyar embereket szolgáltuk. *(Lázár János: Így van!)*

Ami pedig az s betűsöket illeti, nem igaz, hogy mindenkivel bajom van. Itt ül mellettem Semjén Zsolt például, semmilyen problémát nem látok. *(Derűtség a kormánypartok soraiban.)* Azt azonban látom, hogy van itt egy probléma, amivel önök küszködnek. Megértem, hogy kényes helyzetben vannak, hiszen maguk is bevallották, hogy a pártjukat eladták. Ahol eladás van, ott vevő is van, és mindannyian tudjuk, hogy önök nem a saját álláspontjukat képviselik, önök benne ülnek egy nagyvállalkozó zsebében. Önök a Jobbikból, egy nemzeti radikális pártból egy csicskapártot csináltak *(Derűtség a kormánypartok soraiban.)*, de ez az önök problémája, amit önöknek kell megoldani. *(Nagy taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett képviselő asszony, az LMP frakcióvezetője, azonnali kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: „**Miért érinthetetlen Kiss Szilárd Fazekas Sándornak?**” címmel. Szél Bernadett frakcióvezető asszonyé a szó. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Örülök neki, hogy negyedszerre, de végre betalált a magyar parlamentbe, és válaszol arra, amire már régóta kellett volna válaszolnia. A Kiss Szilárd-ügy mindent tud, amit a Fidesz tudott az elmúlt hat évben: korrupciót, bűnözést és olyan fideszes politikusokat, akik bűnözőket szolgálnak ki és bűnözőket támogatnak.

Tisztelt Miniszter Úr! Nagyon nehéz feladat lenne számomra kiválogatni azt, hogy Kiss Szilárd kormányközeli pályafutásából mi a legbotrányosabb. Egy biztos: itt egy olyan emberről van szó, aki prostituáltaknak, bűnözőknek és gengsztereknek szervezett illegálisan belépést a schengeni területre, és ehhez asszisztált egy rakat magyar miniszter. Senki sem tett feljelentést, azt nekem kellett ellenzékéből megtenni, ráadásul ön, tisztelt miniszter úr, még ki is segítette ezt a csalót azzal, hogy miután kettőszer megbukott a nemzetbiztonsági átvilágításon, kreált neki egy állást, olyat, amihez nem kell átvilágítás.

Eddig az volt a дума a magyar parlamentben, hogy ez azért kellett, mert nőtt az export. Én most itt tartom a kezemben azt a belső jelentést, amelyben feketén-fehéren benne van, hogy Kiss Szilárdnak, ennek a csalónak, akit önök megtartottak állásban, ki tudja, hogy miért, nem volt nemzetgazdasági haszna, ebből Magyarország semmit nem profitált, viszont benne van, hogy a korrupcióhoz annál több köze volt ennek az ügynek.

Tisztelt Miniszter Úr! Nekem egy kérdésem van most önhöz. Kinevezné-e ön ma is Kiss Szilárdot? Ha tehetné, és másként dönthetne, akkor ma is úgy döntene, hogy Kiss Szilárd attasé lehetne? Mit tenne

ön ma, tisztelt miniszter úr? (*Taps az LMP padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A választ Fazekas Sándor miniszter úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, miniszter úr!

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Köszönöm azt, hogy feltette ezt a kérdést, de talán kezdjük a kérdés címénél, amely úgy szól, hogy: „Miért érinthetetlen Kiss Szilárd Fazekas Sándornak?”

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Ezúton is szeretném azt közölni, hogy Kiss Szilárd természetesen nem érinthetetlen Fazekas Sándor részére, de ugye nem kéri azt, hogy megérintsem Kiss Szilárdot? (*Derültség.*) Ugye nem kéri azt, hogy egy FM állományából már két éve távozott volt kolléga mindennapjaiba és ezen mindennapok közé, a munkavégzésen kívüli cselekmények közé kreált, ilyen kémregénybe illő dolgokról részletesen tájékoztassam önt?

Úgy látom, hogy sem a vízumtéma, sem más ügyek az Európai Unió és Magyarország nemzetbiztonságát nem veszélyeztették. Abban az időszakban, évekkel ezelőtt, amikor a nevezett kolléga a tárcánál dolgozott, Oroszországba Magyarország agrárkivitele 25 százalékkal nőtt, és nem volt soha miniszteri biztos, nem volt soha kiemelt státuszban, tette a dolgát, de már régóta eljárások folynak ellene, amely eljárások nincsenek összefüggésben az FM-ben végzett munkával. (*Dr. Szakács László: Kinevezték, azért!*) Ott az érintett hatóságok és hivatalos szervek tudnak az ön részére tájékoztatást adni. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

(15.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Egyperces viszonzásra frakcióvezető asszonynak adok szót. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Miniszter úr, nálunk ezt úgy mondták régen, ahol felnőttem, hogy ez elég gyenge volt. Tehát a helyzet az, hogy ön nem tudott válaszolni arra a kérdésre, amit feltettem.

Viszont a hírek arról szólnak, hogy moszkvai luxus szállodákban kompromittáló felvételek készülhettek különböző olyan delegációkról, amelyek ezekben a szállodákban megszálltak. Direkt kérdést kapott az ön minisztériuma, de nem tudott rá egy egyenes választ adni, megkérdezték, hogy vajon magyar delegációk ezekben a szállodákban előfordultak-e, készülhettek-e tehát FM-közeli emberekről kompromittáló képek és kompromittáló felvételek ezekben a szállodákban. Tisztelt Miniszter Úr! Ön ezt válaszolta: „Esetenként a meghívó partnerország

szervezi a meghívott vendégek részére a hivatalos programot, esetleg programelemeket, alkalmanként a szállás, ellátás finanszírozása is terhelheti a meghívó felet.”

Tisztelt Miniszter Úr! Nekem egy kérdésem volt: miért volt érinthetetlen az FM-ben Kiss Szilárd? Zsarolható ön Kiss Szilárd által, tisztelt miniszter úr? Miért tartotta ezt az embert hivatalban? Jártak önök ebben a hotelben? (*Dr. Fazekas Sándor: Melyik hotelben? - Közbeszólás az MSZP soraiból: Juj, juj! - Taps az LMP soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzásra miniszter úrnak adok szót. Parancsoljon, miniszter úr!

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter: Tisztelt Képviselő Asszony! Ön már bizonyára sokkal többet tud az FM dolgozóiról, mint amit egy miniszternek a dolgozók mindennapi munkavégzésével kapcsolatban szükséges. De azt el szeretném mondani önnek, hogy abban a szállodában, amellyel kapcsolatban ön írásos kérdést intézett hozzám, FM-dolgozók nem jártak, szeretném önt megnyugtatni. Hogyha bármilyen pluszinformációra van szüksége, javasolom, hogy olvassa el azt a sok újságcikket, ami eddig 782 oldalt tölt meg, írjon belőle egy regényt (*Közbeszólás az MSZP soraiból: Ez már botrány!*), elképzelhető, hogy abból egy sikeres könyv is lehet. De várjuk meg a hivatalos eljárások, büntető- és más nyomozati eljárások végét, és akkor bizonyára önnek is az olthatatlan kíváncsiságát sikerül kielégíteni.

Az FM részéről én már ezzel az üggyel kapcsolatban mindent elmondtam, nem tudok több tájékoztatással szolgálni. Kérem, hogy fogadja el válaszomat. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Ágh Péter képviselő úr, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszterhez: „**Ki védi meg Európát?**” címmel. (*Közbeszólás a Jobbik soraiból: Te! - Dr. Szél Bernadett: Ágh Péter fogja megvédeni!*) Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Kontrát Károly államtitkár urat jelölte ki. (*Ágh Péter jelzésére.*) Képviselő úr jelzi, hogy elfogadja Kontrát Károly államtitkár urat válaszádonak. Ágh Péter képviselő úré a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

ÁGH PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Itt a parlamentben a múlt héten elfogadtuk a jogi határozat megerősítéséről szóló törvényt. Ez a módosítás erősebb védelmet ad Magyarországnak, és erősebb védelmet biztosít Európának is.

Szinte már meg sem lepődünk azon, hogy ismét politikai támadások érik hazánkat Brüsszelből a

szigorítások miatt. Az elmúlt években már többször látott forgatókönyv ismétlődik: a magukat jogvédőnek nevező álcivil szervezetek minden lehetséges nemzetközi fórumon kritizálják a magyar migrációs szabályozást, és ehhez örömmel csatlakoznak az Európai Unió bevándorláspárti politikusai is. Nos, láttunk már ilyet, úgy látszik, ez a csata még folytatódni fog.

A nemzetközi álcivil szervezetek a menedékjog eredeti tartalmát kiforgatják, és úgy értelmezik, mintha ez egy, az EU területére jogellenesen belépő embertömegeket is megillető szociális ellátáshoz való jog lenne. A mi célunk pedig, hogy egyetlen migráns se tartózkodjon ellenőrizetlenül, jogellenesen hazánk területén, mert elfogadhatatlan, hogy a migránsok visszaéljenek a politikai menedékjog iránti kérelemmel, és arra használják fel, hogy eltűnjenek a schengeni határokon belül.

Az új szabályrendszer abszolút következetes, és az EU többi tagállamára nézve is pozitív hatással bír. Fontos sikerként könyvelhető el, hogy a nagy biztonsági kockázattal küzdő tagállamok már szépen lassan belátják, hogy a magyar szabályozás hatékony és eredményes. De nagy kihívás még, hogy Brüsszelben is világossá tegyünk, hogy a nemzetállami szintű hasonló szigorításokra a gyakorlati problémák kezelése miatt igenis szükség van.

Tisztelt Államtitkár Úr! Számíthatunk arra, hogy a kormány eredményesen védi meg a múlt héten elfogadott jogi határozással kapcsolatos szigorítást? Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A választ Kontrát Károly államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Európát ma Magyarország védi meg, Európát ma a magyar rendőrök, a magyar határőrszolgák és a magyar katonák védik meg. És hogy ezt milyen eredményesen teszik, engedje meg, hogy a napi jelentést idézzem: az elmúlt 72 órában tiltott határátlépés és határozott tiltott átlépése nem történt; átkísérésre szerb viszonylatban 54 esetben került sor. Ezek az eredmények önmagukért beszélnek, ezért köszönetet mondunk a határ védelmében szolgálatot teljesítő rendőröknek, határőrszolgáknak és katonáknak.

De a veszély nem múlt el, képviselő úr, a balkáni útvonalon közel 80 ezer ember mozog ma is, és ezért azt a hármas védelmet, amit 2015 őszén vetettünk be, meg kellett erősíteni. Első lépésként 2016 augusztusában a kormány döntött, hogy 3 ezer fővel megerősítjük a határőrszolgák bevetési osztályokat. A toborzás eredményes, az elmúlt héten immár második alkalommal került sor határőrszolgák ünnepélyes eskütételére; folyamatosan folyik a kiképzésük, és

minden esély megvan arra, hogy a 3 ezer fő hamarosan, a kiképzés végeztével szolgálatba lép.

De megerősítettük a fizikai védelmet is, hiszen második kerítést építünk, manőverutat építettünk; és ez a második kerítés olyan technikai elemekkel lesz ellátva, amelyek lehetővé teszik, hogy a magyar határt eredményesen senki ne tudja átlépni.

A harmadik elem, amit ön is említett, a jogi határozat szigorítása. Az elmúlt hét keddjén fogadta el a parlament; köszönöm azoknak a képviselőknek, akik ezt támogatták. Ennek az a lényege, hogy az illegális bevándorlók a kérelmük elbírálásáig a tranzit-zónában várakoznak, nem léphetnek be az országba, és a kérelem elbírálása után egy irányba hagyhatják el az országot, illetőleg a tranzit-zónát: Szerbia felé.

Köszönöm szépen a képviselők támogatását. Minden feltétel biztosított annak érdekében, hogy a jövőben is meg tudjuk védeni Magyarországot, meg tudjuk védeni Európát. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra Ágh Péter képviselő úré a szó. Parancsoljon!

ÁGH PÉTER (Fidesz): Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm a választ. Azt gondolom, hogy az elmúlt két év történései világosan bebizonyították, hogy minden alkalommal helyesen döntöttünk itt a parlamentben, amikor a migrációs válság kezeléséhez szükséges törvényeket meghoztuk. Az egyetlen működőképes stratégiát Magyarország alkalmazta a válság kirobbanásától kezdve, és a magyar megoldás, azt gondolom, most is egyértelműen határozott választ adott. Egyértelműen minket igazol mindaz, amit eddig tettünk és teszünk.

A magyar szigorításokat érő támadásokat ki kell védeni, és be kell bizonyítani, hogy a magyar szabályok igenis az európai joggal összhangban vannak. Európa ugyanis veszélyben van, és az illegális bevándorlás fenyegetést jelent napról napra az emberek mindennapi életére. Úgy gondoljuk, hogy a múlt héten elfogadott törvény az európai emberek védelmét szolgálja, ezért kiemelt fontosságú, hogy a kormány minden fórumon megvédje a jogi határozattal kapcsolatos parlamenti döntést. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzás illeti meg Kontrát Károly államtitkár urat is. Parancsoljon, államtitkár úr!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az Európai Tanács elmúlt hét végi ülésén Orbán Viktor miniszterelnök úr ismertette a jogi határozat szigorításával kapcsolatos magyar intézkedéseket, és a tájékoztató alapján azt mondhatjuk, hogy az Európai

Tanács vezetői, az érintett miniszterelnökök megértették a magyar szándékot, és nem emeltek kifogást a jogi határzár szigorítása ügyében.

Szeretném aláhúzni azt az együttműködést, amit a visegrádi országokkal, a V4-országokkal folytatunk ennek a nagyon fontos feladatnak az eredményes végrehajtása érdekében. A jövőben is számíthatunk a V4-országok támogatására az illegális migrációval szembeni eredményes fellépés érdekében, és minden feltételt biztosítunk annak érdekében, hogy a jogi határzár szigorításának a hatálybalépését követően azokat a végrehajtási intézkedéseket megtegyük, amelyek az eredményes határvédelemhez szükségesek. Köszönöm szépen a figyelmét. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szakács László képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez: **„Mit gondolt elnök úr?”** címmel. Szakács László képviselő úr a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! A 2015-ös MNB-jelentést tárgyaltuk alig két hete, és akkor ön azt a kijelentést tette, hogy Magyarországot egy szövetséges NATO-tagállam nagykövetségéről érkező forгатatókönyv alapján - ami katonai és titkosszolgálati eszközöket is tartalmazott - érte egy támadás.

(15.30)

Ez kormánybuktató, jegybankbuktató támadás lett volna. Ezt önök megelőzték, legalábbis ezt mondta innen a pulpitusról. De ezt nekünk muszáj komolyan venni, amikor a jegybankelnök ilyeneket mond. Ezért négy kérdést szeretnék feltenni; ha már az előbb homályba burkolózott a válasza, nem tudta megválaszolni Bárándy képviselőtársam kérdését, most akkor egészen pontosan elmondok csak négy kérdést - nem nyolc, csak négy.

Kik, melyik ország az, amelyik megtámadta Magyarországot? Milyen eszközökkel támadták meg Magyarországot? Milyen eszközökkel sikerült elhárítani ezt a támadást a magyar pénzügyi rendszer ellen? Talán a legfontosabb kérdés: 2017-ben, ma fennáll-e még ennek a támadásnak a veszélye.

Ugyanebben a négy kérdésben vizsgálóbizottság felállítását kezdeményeztük a parlamentben, viszont az önt is támogató Fidesz-frakció úgy menekül ez elől, mint ördög a tömjénfüst elől. Úgyhogy szerintem ön segítsen most a frakciónak, hogy ne kelljen ilyen vizsgálóbizottságot felállítani, azzal, ha most erre a négy kérdésre tud válaszolni.

Utána már csak arra kell megfelelő válaszokat adni, hogy tett-e ön feljelentést, és ha ilyenről tud-

mása volt, akkor kinek jelentette. Jelentette-e az Információs Hivatalnak, az Alkotmányvédelmi Hivatalnak, az elhárításnak, bárkinek jelentette-e ezt az ellenséges tevékenységet? Köszönöm szépen. Megtisztelve várom választát. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza megadom a szót Matolcsy György elnök úrnak. Parancsoljon, elnök úr, öné a szó.

DR. MATOLCSY GYÖRGY, a Magyar Nemzeti Bank elnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Szeretném önnek idézni a Mesterházy Attila képviselő úrnak írt választ, amit Lázár János miniszter úr írt számára az általa feltett kérdésre válaszolva: „Tájékoztatom, hogy a nemzetbiztonsági szolgálatok 2017. március 1-jén a Nemzetbiztonsági bizottság előtt jelentést tettek a kérdésében megfogalmazott ügyben.” Igen, úgy gondolom, hogy a Nemzetbiztonsági bizottság előtt minden kérdés elhangzott, és minden kérdésre adott válasz is elhangzott. Ezért azt gondolom, hogy forduljon a Nemzetbiztonsági bizottsághoz.

De azért felhívnom a figyelmét egy izgalmas részletkérdésre. Ott a pulpitusról én nem mondtam egyetlen szót sem, amelyben egy ország szerepelt. Azt az ön mögött ülő párttársa mondta. Honnan tudta? *(Mesterházy Attila: Kitalálta!)* Vajon honnan tudta? *(Dr. Szakács László: Kitalálta! Olyan okos!)* Honnan tudta ő azonnal, még aznap? Esetleg tudta már korábban? *(Folyamatos zaj az MSZP padsoraiban. - Dr. Bárándy Gergely: Most mondtad, hogy Goodfriend volt, nem?)* Tudta-e korábban, de nem mondtá? Mit nem mondott még, amit korábban tudott az ön párttársa, aki ön mögött ül? Képviselő úr, forduljon hozzá bizalommal *(Dr. Bárándy Gergely: De nekem azt mondtad, hogy a Goodfriend! Hogy van ez? - Dr. Apáti István: A nemzet színésze!)*, szerintem többet tud erről, mint mi itt valamennyien. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Egyperces viszonzásra megadom a szót Szakács László képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Ha figyelmesen elolvassa Mesterházy Attila levelét, azt is látja, hogy a másik aláíró én vagyok. Tehát miniszter úr bizonyára elküldte nekem is ezt a választ, ami nekem is rendelkezésemre áll. Elolvastam.

A Nemzetbiztonsági bizottságban mi kezdeményeztük egyébként ezt a napirendet, ahogyan kezdeményezni fogjuk az összes bizottság előtt, amely ebben érintett lehet, azt, hogy önt meghallgassák ezekben a kérdésekben. De ami ennél mégis fonto-

sabb, hogy ha a jegybankelnök valamit beszél, arra, ugye, mozdul a gazdaság, a monetáris politika, a gazdaságpolitika, arra odafigyelnek, arra reagálnak. Ezért nagyon fontos tudnunk, és ezért nagyon fontos, hogy erre egyenes választ adjon.

Ostobaságokat beszélt innen a pulpitusról, vagy annak bármi alapja van, amit ön itt elmondott? Mert ha van alapja, akkor abban tennivalónk van, ha pedig nincs, akkor az nagy fegyelmetlenség, nagy felelőtlenség volt, és az alkalmatlanságnak egy nagyon komoly bizonyítéka volt, ami miatt le kell mondania. *(Közbeszólások az MSZP soraiból: Így van! Így van!)* Köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzó válasz illeti meg az elnök urat is. Parancsoljon, elnök úr!

DR. MATOLCSY GYÖRGY, a Magyar Nemzeti Bank elnöke: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Március 9-én kapta meg ezek szerint ön is ezt a levelet. Azóta, miközben készült nyilván erre a nagyon komoly felszólalására, elolvashatta volna. De sajnálom, hogy önnek nem tűnt fel az, ami nagyon sokaknak feltűnt. Például feltűnt Kósa Lajos frakcióvezető úrnak, akit nagyra becsülök *(Nagy zaj az MSZP padsoraiból. - Közbeszólások ugyanott, köztük dr. Bárándy Gergely: Az más!)*, és igazat is adok neki teljes mértékben *(Az elnök megkocogtatja a csengőt.)*, aki azt mondta: nekem például feltűnt, hogy 2014 őszén André Goodfriend - jó barát -, az amerikai nagykövetség vezető diplomatája olyan kampányt folytatott, amelynek nyilvánvalóan a magyar kormány támadása volt a célja. Szerintem önökön kívül ez mindenkinek feltűnt. *(Dr. Bárándy Gergely: Most mondtad, hogy azt sem tudod, milyen ország! - Zaj az MSZP padsoraiból. - Harangozó Gábor István a kormánypártok felé: Nem ciki ez nagyon? - Az elnök megkocogtatja a csengőt.)* Érdemes elolvasni a levelet, és egyben ez másra is választ ad. *(Dr. Bárándy Gergely: Mégsem Amerika? - Dr. Szakács László: Mégsem Mesterházy találta ki? - Harangozó Gábor István: Ezt megtapsolom! Jó volt. - Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt MSZP-s Képviselő Hölgyek és Urak! Elhangzott az önök lehetősége. Azok a kérdések kimerültek, legnagyobb sajnálatomra további szót nem tudok adni, de tudok élni a házszabály adta lehetőségekkel, azt meg nem szeretnék.

Tisztelt Országgyűlés! Gyöngyösi Márton képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „**Hol áll?**” címmel. Gyöngyösi Márton képviselő úr a szó. Parancsoljon!

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Az elmúlt

27 évben, a rendszerváltás óta az a gazdaságpolitikai konszenzus uralta Magyarországot, hogy Magyarország felzárkózását, az életszínvonal javítását a működő tőke, a külföldi befektetések vonzásával lehet elérni, amihez alacsony béreket kell szolgáltatni, állami támogatást kell nyújtani a külföldi tőkének, és alacsony adókkal, adókedvezményekkel kell megkínálni az itt meglepedni kívánó befektetőket.

Hét kormányzati ciklusból hármát az ön neve fémjelzett. Ön annak ellenére nem akart szakítani ezzel a gazdaságpolitikával, hogy ennek a politikának a negatív következményei szembeötlőek. Egy magyar fiatal ma két választási lehetőség előtt áll: vagy itt marad és elszegényedik, illetve eladósodik, vagy külföldre távozik. Ön továbbra is azzal kampányol külföldön, és azzal hívja fel Magyarországra a figyelmet, hogy az olcsó munkaerőt, a jól képzett, de olcsó munkaerőt kínálja a külföldi működő tőkének, és a bérek leszakadásáról hallani sem akar.

A Jobbik ellenzékéből most hív létre a kelet-közép-európai régiós országok teljes körű összefogásával egy európai polgári kezdeményezést, ezt indítja holnap. Ezzel fordul az Európai Bizottsághoz, amelyben kéri az európai uniós alapokmányokban annak az elvnek a rögzítését, hogy egyenlő munkáért egyenlő bér jár, és hogy a közös piacon ne csak az árunió valósuljon meg, ne csak az árak egyenlődjének ki, hanem ehhez a bérek is felzárkózzanak, és létrejöjjön Európában a bérunió.

Tisztelt Miniszterelnök Úr! Ha önnek háromszor négy év alatt kormányon nem jutott eszébe az, hogy az Európai Unió Tanácsában felvesse ezt a kérdést, szövetségeseiket találjon, és nekünk ezt ellenzékéből kell megvalósítani, akkor csak az a kérdés van, hogy miniszterelnök úr tudja-e ezt a kezdeményezésünket támogatni, beáll-e a kezdeményezésünk mögé. Köszönöm szépen. Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válaszra megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak. Parancsoljon, miniszterelnök úr, öné a szó.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm, elnök úr. Való igaz, hogy 16 évet töltöttem el ellenzékben itt, a tisztelt Házban, és a 12. évemet taposom kormánypárti politikusként, illetve miniszterelnökként. Ezért többekkel ellentétben jól emlékszem arra, hogy a rendszerváltás óta milyen gazdaságpolitikai koncepciók fogalmazódtak meg a Ház falai között. Az, amiről ön beszél, soha nem fogalmazódott meg kívánatos célként.

Ebben a Házban, amikor gazdaságpolitikáról beszéltünk 1990-től kezdődően, mindig azt vizsgáltuk, hogyan lehet orvosolni azt a történelmi bajt, hogy a kommunista gazdasági és politikai rendszer következtében Magyarországon tőkehiány van, és nekünk úgy kell a szabad világba belépni és versenyeznünk az osztrákokkal, a németekkel meg a jó

ég tudja, még ki mindenkivel, hogy ott nem volt kommunizmus, ezért felhalmozódott sok-sok tőke, miközben itt kommunizmus volt, és itt nem halmozódott fel sem közösségi, sem magántőke. Azt a kérdést vitattuk meg 1990-től kezdődően, hogy hogyan kell orvosolni ezt a problémát.

Abban mindig is egyetértés volt itt, még a különböző politikai táborokhoz tartozó felek között is, hogy két lehetőség van. Segíteni kell a belső tőkefelhalmozást, hogy létrejöhessen Magyarországon azok a kis-, közép-, majd később nagyvállalkozások, amelyek képesek arra, hogy versenytársai legyenek a külföldieknek, versenytársai legyenek Magyarországon, és versenytársai lehessenek később külföldön is. Ezenkívül, miután tőkehiányosak vagyunk, Magyarországnak tőkeberuházásokra van szüksége külföldről is, vagyis jó dolog, ha különösen külföldről termelő tőke érkezik Magyarországra, amely olyan termékeket állít elő, amelyeket nemcsak Magyarországon, hanem azon kívül is el tudunk adni. Ez volt itt a konszenzus. Ezt a két elemet kell kombinálni, és ez adja ki a mindenkor érvényes gazdaságpolitikát. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

(15.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Egyperces viszonzásra Gyöngyösi Márton képviselő úré a szó. Parancsoljon!

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Tisztelt Miniszterelnök Úr! Ön már többször bebizonyította azt, hogy a magyar embereknek a munkabére és az életszínvonal a ön számára teljes mértékben közömbös. Szaúd-Arábiában öntől idézték azt a mondatot, miszerint Magyarországon mi nagy szeretettel várjuk a működő tőkét, ugyanis itt alacsonyak a bérek, jól képzett a munkaerő, és kellően rugalmas a munka törvénykönyve. Amíg a szocialista kormányok az ő kormányzásuk időszaka alatt 4,6 millió forint állami támogatást nyújtottak egy nagyvállalatnak ahhoz, hogy itt egy munkahelyet teremtsenek, addig az önök kormánya jelenleg 12,2 millió forintot ad egy nagyvállalatnak, hogy egyetlenegy munkahelyet létrehozzanak itt, ebben az országban.

Miniszterelnök úr, nem művitákat kell folytatni Brüsszellel, nem művitákat, hanem a magyar munkavállalók béreiért kell kiállni, és le kell szállni arról a döglött lóról, amit már a kórboncnok is döglöttnek nyilvánított. Nem kell rá nyerges szerelni, nem kell sarkantyút fölvenni, nem kell sarkantyúzni ezt a lovat *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, hanem le kell szállni róla, és gazdasági paradigmaváltást kell végrehajtani! Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzásra miniszterelnök úrnak adok szót. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Képviselő úr, egyetérték azzal, hogy maradjunk inkább a tényeknél. Az előbb említettem, hogy 16 évet húztam itt le ellenzékben és 12-t pedig miniszterelnökként, kormánypárti képviselőként. Minden egyes évünket megnézheti: Magyarországon a rendszerváltás óta béremelés, különösen nagy mértékű béremelés akkor volt, amikor mi voltunk kormányon. És mi erre büszkék vagyunk. Rossz felé címkézi a mondandóját; tegyen egy fordulatot, nem is tudom - félbalra? Vagy most mi a divat önöknél? *(Derültség a kormánypártok soraiban.)* Tehát forduljon el valahogy, és ne nekem, hanem arrafele mondja el azt, amit mondani akar, mert akik itt ülnek ezen az oldalon, kereszténydemokrata és fideszes politikusok, azok olyan döntéseket hoztak folyamatosan, amellyel Magyarországon jelentős mértékben nőtték a bérek.

Ráadásul nem is egyedül hoztunk ilyen döntéseket, hanem arra törekedtünk, ami a modern gazdaságban szerintem helyes, hogy az érintettekkel kössünk erről megállapodást. Magyarországon a béremelések mértékéről a szakszervezetek és a tőketulajdonosok és a kormány megállapodásokat szokott kötni, ennek megfelelően egész Európában kiemelkedő mértékű az a béremelés, ami ebben az évben történik a minimálbérnél *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* és a szakmunkás-minimálbérnél. Azért nem támogatom az önök kezdeményezését, mert önök keveset akarnak. Itt nagyobb bérnövekedés van, mint amit önök követelnek. *(Gyöngyösi Márton az elnöknek: Hadd beszéljen!)*

Másfelől én tudom, hogy önök most brüsszeli párttá váltak, de én nem támogatom azt az indítványukat, nem támogatom azt, hogy Brüsszellel bármilyen adóügyi szabályozásban átadjuk a jogköröket. A gazdaságpolitikai kérdéseket itt kell tartani, és önök hiába is hirdetik magukat nemzeti pártnak, ez a javaslat nem más, mint hogy Brüsszelben döntsenek az adókról és a bérekről. Ez nem fogadható el! *(Moraj, közbeszólások a Jobbik soraiból. - Közbeszólás a Fidesz soraiból: Így van! - Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Reklamáló Képviselőtársaim! Bizonyára észrevették, hogy Gyöngyösi Márton is túlfutott az időben, és engedélyeztem. Köszönöm a megértésüket *(Gyöngyösi Márton: De nem ennyire!)* és az egyenlőség iránti igényüket.

Tisztelt Országgyűlés! Szászfalvi László képviselő úr, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az ember erőforrások miniszteréhez: „**A családi otthonteremtési program eredményeiről**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt a válaszadásra Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. *(Jelzésre:)* Képviselő úr jelzi, hogy elfogadja Rétvári Bence államtitkár urat válaszolónak. Szászfalvi László képviselő úré a szó, parancsoljon!

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! 2015 nyarán, amikor a Fidesz-KDNP-kormány bevezette a családi otthonteremtési kedvezményt a kormány új szemléletű családtámogatási rendszerének részeként, szinte azonnal látszott, hogy kiemelkedően nagy érdeklődést fog kiváltani. Régóta vártak a fiatal családok erre a lehetőségre, az intézkedést sokan megismerték, s rengetegen éltek is már a támogatási lehetőséggel. A CSOK a saját otthon felépítése vagy megvásárlása támogatásával elősegíti a fiatal családok életkezdését, ösztönzi a gyermekvállalást, a családalapítást, ezáltal hosszú távon Magyarország megerősödését, demográfiai helyzetének javítását.

Tavaly már lakáspiaci fordulat is történt, köszönhetően a CSOK sikerének is, hiszen 10 ezer új lakás épült, ami 31 százalékos bővülés az előző évihez képest. Az építőiparban keresletet generál, ezáltal munkahelyeket teremt, összességében pedig javítja a hazai lakhatási állapotokat is. Ezt segíti a tartós és kiegyensúlyozott gazdasági növekedés, a kedvező foglalkoztatási helyzet, a lakossági reáljövedelmek emelkedése, az alacsony kamatkörnyezet és az új lakások áfájának csökkentése is. Örömmel értesülhettünk a híradásokból, hogy a CSOK-igénylések összértéke ezekben a hetekben haladja meg a 100 milliárd forintos határt, és a családok közel egyharmada vállalt előre gyermeket.

Tisztelt Államtitkár Úr! Reméljük, idén is folytatható a CSOK sikere, szemben az ellenzék véleményével, akik rendszeresen támadják az otthonteremtési intézkedéseket, sőt a baloldali kormányzás alatt sok mindent megtettek azért, hogy az első polgári kormány lakástámogatási programját lerombolják. Tisztelettel kérdezem államtitkár urat: az összesített adatokból milyen tendenciákra következtethetünk, és a CSOK az elmúlt másfél év alatt *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* milyen társadalmi folyamatokat erősített meg vagy indított el? Várom államtitkár úr megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Minden kormányzat a maga értékvilága alapján eldöntheti, hogy a családokra miként tekint, segélyezési kérdésként, mint arra volt példa Magyarország történetében, vagy pedig adócsökkentésekkel igyekszik azt az anyagi hátrányt a családoknál kompenzálni, ami a gyermekek neveléséből adódik. És szintén fontos értékrendbeli döntés egy kormányzattól, hogy lakbértámogatást kíván a családoknak adni, vagy pedig saját tulajdonhoz, saját lakáshoz, saját, új építésű házhoz kívánja hozzásegíteni a családokat.

A Fidesz-KDNP-kormány a második megoldást választotta, adócsökkentéssel segíti a családokat, és mindenkit saját otthonhoz juttat, nem pedig bérlővé tesz a saját otthonában, hiszen azt szeretnénk, ha nemcsak fedél lenne a családok feje fölött, hanem valódi otthonuk lenne. Emlékszünk, hogy még ez a fedél is veszélybe került 2010 környékén, amikor tombolt a devizahitelezés és annak a negatív következményei, sok százezer család nézett szembe a kilakoltatás lehetőségével. Ezzel szemben mi a CSOK-kal, a családok otthonteremtési kedvezményével igyekeztünk segíteni a lakásépítést, bővíteni a gazdaságot, munkahelyeket teremteni, és ezzel ösztönözni a gyermekvállalást azoknál, akik gyermeket szeretnének.

Az idei évben, 2017-ben 211 milliárd forint áll rendelkezésre az otthonteremtési program keretében a családok otthonteremtési támogatására. Ez egy gigantikus összeg, 211 milliárd forint óriási pénz. Eddig, 2017 elejéig közel 40 ezer család vette már igénybe a CSOK-ot, 95 milliárd forint összegben tudtunk támogatásokat adni, átlagosan 2,5 millió forintot kapott egy család. Ha alábontom ezeket a számokat: új lakás vásárlásához 10 ezer családot segítettünk hozzá 57 milliárd forint értékben; használt lakás vásárlásához 28 ezer családot segítettünk hozzá 36 milliárd forint értékben; meglévő lakás bővítéséhez ezer családnak nyújtottunk támogatást 2 milliárd forint értékben; áfa-visszatérítés keretében 23 milliárd forintot *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* hagytunk a családok zsebében, míg kamattámogatott kölcsönrel 36 milliárd forinttal segítettünk a családokon.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra Szászfalvi László képviselő úré a szó. Parancsoljon!

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm szépen államtitkár úr válaszát. A kormány 2010-ben azt a célt tűzte maga elé, hogy Magyarországot családbarát országgá alakítsuk, ezt számtalan, itt felsorolhatatlan eszközzel meg is valósította a kormányzat. A teljesség igénye nélkül említek néhány fontos intézkedést: a családi adórendszer kiépítése; a yes, gyed rendszerének kiszélesítése és megerősítése; a SZÉP-kártya bevezetése és az Erzsébet-program beindítása; a gyermekek utáni adókedvezmény bevezetése és évről évre való növelése; az ingyenes tankönyvellátás, illetve az ingyenes gyermekétkeztetés radikális kiszélesítése; a „Nők 40” program, illetve a családi otthonteremtési kedvezmény bevezetése.

Azt gondolom, hogy mindezek a programok együttesen szolgálták és szolgálják a magyar családoknak a megerősödését és jövődjét. Ezért kérjük és támogatjuk a kormányzat további erőfeszítéseit a magyar családok további segítése és támogatása

ügyében. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzásra Rétvári Bence államtitkár úré a szó. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A családi típusú adórendszerre Európában több példa is akad, de ilyen széles körű és bőkezű otthonteremtési programra bizony kevés példa van, hiszen 2015 óta összességében, ha még a változás előtti időknél - mármint a legutóbbi CSOK-kibővítés előtti időknél - a számait is hozzáteszem, összességében 2015 júliusa óta 154 milliárd forintban részesültek a magyar családok ahhoz, hogy otthont, itt Magyarországon, kényelmes és a gyermekvállaláshoz is elegendő gyermekszobával rendelkező otthont tudjanak alapítani.

(15-50)

A 2016-os adatok alapján 69 százalékban olyan családok kértek ilyen támogatást, akiknek már megszületett az a gyermeke, aki után a támogatást igényelték, de 31 százalékban vállalt gyermek után igényelték, jövőben megszületendő gyermek után igényelték. Ez azt jelenti, hogy mintegy 8 ezer család 11 ezer gyermek világrahozatalát vállalta a tavalyi évben, köszönhetően a CSOK ösztönző hatásának is. És az is figyelemre méltó, hogy nemcsak az építkezésekben, hanem az építési engedélyekben is óriási robbanás figyelhető meg, hiszen két és félszeresére nőtt a bejelentések és az építésiengedély-kérelmek száma. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Schmuck Erzsébet képviselő asszony és Sallai R. Benedek képviselő úr, az LMP képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrhoz: **„Ez már a polgári Magyarország?”** címmel. Sallai R. Benedek képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Ma már többször emlegettük itt a múltat és az elmúlt időszakokat, én is ezt szeretném egy picit felidézni.

Ugyanis kíváncsi lennék, hogy amikor Nagy Imre újratemetésére készült, akkor mi járt a fejében, amikor legelőször miniszterelnök lett, mi járt a fejében, hogy milyen lesz a polgári Magyarország. Erre lennék kíváncsi, hogy akkor gondolt-e arra, hogy több százezer honfitársunk keresi külföldön majd a megélhetést; kíváncsi vagyok, hogy akkor volt-e az

tervben, hogy a közvagyon lenyúlására szerveződött bűnszervezet mondja önöknek tollba a jogszabályokat trafikoktól termőföld-privatizációig, hogy ez már a polgári Magyarország lenne.

Érdeklődnék: amikor varázslókra és sarlatánokra bízta a közpénzeket, akik kézérítéssel el tudják tüntetni annak közpénz jellegét, erre készült, és már a polgári Magyarországra gondolt, hogy ilyen lesz? Amikor egy falunyi ember fagyhalállal hal idén télen *(Felzúdulás, közbeszólások a Fidesz soraiból, köztük: Ne beszélj már! - Ne hazudozzatok!)*, amikor leszakad a társadalom 40 százaléka, ez már nagyjából a polgári Magyarország lenne? Amikor Oroszországból határozzák meg önöknek, hogy mit kell tenni energiapolitikánkkal, akkor így képelték a jövőt, hogy majd Moszkvában mondják el, hogy milyen legyen Magyarország energetikai jövőképe?

Amikor az iskola állampárti propagandát sulykol, és sem a szülő, sem a pedagógus nem tud beleszólni, hogy miből oktassanak; amikor a kormánypárti propaganda gyakorlatilag egyöntetűen csak az önök propagandáját tolja, ez konkrétan már a polgári Magyarország? Tehát így készült annak idején?

Kíváncsi lennék: az a lejárató politikai kultúra, amit itt megvalósítanak, amikor képviselőtársunknak, mondjuk, a szexuális orientációjával érvel *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Ki?)*, ez már a polgári Magyarország? Tehát erre készült annak idején? *(Zaj, felzúdulás, közbeszólások a kormánypárti padsorokból.)* Kíváncsi lennék, hogy Farkas Flórián vagy Rogán Antal szabadlábon - ez a polgári Magyarország? Vagy miniszterelnök a királyi várban, szemben a népképviselő házával, konkrétan ez megteszteti már a polgári Magyarországot?

Nagy tisztelettel kérem, hogy mondja már el, hogy ez már konkrétan a polgári Magyarország-e, amit jelenleg élünk, és mik azok az indikátorok, amikkel felismerhetjük ezt. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps az ellenzéki padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A válasza megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak. Parancsoljon, miniszterelnök úr, ön é a szó.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Mélyen tisztelt Elnök Úr! Ahhoz, hogy válaszolni tudjak, tudnom kellene a kérdést, de nem vagyok pszichiáter. *(Derűtség és taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzásra képviselő úré a szó. Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen. Pedig néha hasznos lenne, ahogy a kormány tagjait meg Matolcsy urat elnézem, ha mégiscsak pszichiáter lenne. *(Derűtség.)* Tehát ez időnként hasznos lenne, de többször emlegette ma már, hogy 12 évet eltöltött kormányzó párt vezetőjeként, 16 évet

ellenzékiként. Mi történt ezalatt önnel? Azt kérdeztem konkrétan, hogy ez már a polgári Magyarország-e. Ez egy világos kérdés. Arra vagyok kíváncsi, hogy mi történt. Mert úgy látom, hogy ön nemrégén valami fiatal, lelkes csapatot azzal vádolt, hogy álomgyilkos.

Én meg úgy látom, hogy ön az álomgyilkos, mert egy rendszerváltás ígéretének az álmát gyilkolta meg, a polgári Magyarország álmát gyilkolta meg. Nem jött el az a rendszerváltáskor álmodott Magyarország, amiről annak idején úgy tűnt, hogy önök többen álmodnak.

Az a kérdés, hogy ez volt-e az elképzelés, hogy ilyen lesz az ország. Erre vártam volna választ, de úgy látom, hogy ez nehezen megy, hogy megválaszolja. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzásra miniszterelnök úré a szó. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt Elnök Úr! Én szívesen válaszolok minden kérdésre, ami a munkámat érinti, de hasonlóan Vona pártelnök úrhoz, önnel sem kívánok lelki életet élni. Nagyon köszönöm ezeket a személyes természetű kérdéseket, hogy mi van velem, de ez nem tartozik a magyar parlamentre. Az a helyzet, hogy az ország Házában az ország ügyeivel foglalkozunk.

Ha az a kérdés, hogy mit miért szeretne vagy tesz a kormány, akkor azt tudom mondani önnek, hogy úgy képzeltük a polgári Magyarországot, hogy mindenkinek lesz munkája. Úgy képzeltük a polgári Magyarországot, hogy nemcsak Budapest fog fejlődni, hanem a vidék is. Úgy képzeltük a polgári Magyarországot, hogy mindenki biztonságban érezheti ebben az országban magát, mert a rendőrség meg fogja védeni. Úgy képzeltük a polgári Magyarországot, hogy a határaink nem elválasztanak bennünket Nyugattól, hanem meg fognak bennünket védeni azokkal szemben, akiket nem akarunk, hogy ide bejöjjenek. Így képzeltük.

De ha megnézi, hogy mit teszünk, azt fogja találni, hogy éppen ebbe az irányba haladunk. Most éppen kijöttek az európai foglalkoztatási adatok: a 2011-es kormányváltáskor a munkanélküliség 11 százalék volt, most 4,3 százalék. Ez azt jelenti, hogy az EU 28 tagállama között *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* korábban a 20. helyen álltunk, most pedig a 3. helyen állunk. Hát, így képzeljük a polgári Magyarországot. *(Hosszan tartó taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! L. Simon László képviselő úr, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszterhez: **„A magyar filmgyártás újabb sikeres időszaka”** címmel. L. Simon László képviselő úré a szó.

Parancsoljon, képviselő úr! *(Dr. Józsa István: Elöttem az utódom?)*

L. SIMON LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! A magyar filmgyártás 120 éves hagyományra tekint vissza. Ezalatt volt idő, amikor a világ élvonalába tartozott. Örülök, hogy újra sikeres időszakról beszélhetünk. Ez annak is köszönhető, hogy 2011-ben új alapokra helyeztük a magyar filmtámogatási rendszert. Szükség volt új filmszakmai támogatási rendszer kidolgozására, valamint a megszűnő Magyar Mozgóképek Közalapítvány és ily módon lényegében az egész hazai filmipar felhalmozott tartozásállományának konszolidációjára az ágazat megmentése érdekében, valamint a korábbi finanszírozási bizonytalanságok orvoslására.

Létrejött a Magyar Nemzeti Filmalap és a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság „Magyar média mecenatúra” programja. A Filmalap a moziforgalmazásra szánt egész estés játékfilmek, dokumentumfilmek és animációs filmek fejlesztéséhez, gyártáshoz és terjesztéséhez nyújt támogatást, míg az NMHH „Magyar média mecenatúra” programja a kísérleti és kisjátékfilmek, tévéfilmek, animációs rövidfilmek, tévés dokumentumfilmek készítésében segíti az alkotókat.

Az átalakítás sikerességét jelzi, hogy egyre több a kimagasló színvonalú alkotás, és a magyar filmesek újabb és újabb rangos nemzetközi díjat nyernek el szerte a világon. Az elmúlt években készített magyar játékfilmek több mint 200 rangos nemzetközi díjat kaptak, míg az NMHH által támogatott filmek közel 300 díjat hoztak el. Tehát ez összesen 500 rangos elismerés. Ezek közül ki kell emelnem, hogy szenzációs módon magyar alkotások két egymást követő évben is elnyerték a világ legrangosabb filmes díját, az Oscar-díjat. Emellett Cannes-ból, Londonból, Berlinből, hogy csak néhányat említsek, rendre díjjakkal térnek haza a magyar alkotók.

Erre mindannyian büszkéek lehetünk. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza megadom a szót Rogán Antal miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Képviselő úr, engedje meg nekem, hogy a kérdését először is arra használjam föl, hogy egy kicsit felidézsem a múltat, mármint a Magyar Nemzeti Filmalap 2011-es megalapítása előtti időszakot, mert amikor a Magyar Nemzeti Filmalapot a polgári kormány a kormányalakítás után körülbelül fél évvel megalakította és az új kormánybiztost a pozíciójába kinevezte, akkor a következővel kellett szembesülnünk. A korábbi filmgyártási támogatási rendszernek 9 milliárd

forint adóssága volt. Kilencmilliárd forint! Ennek nagy része a bankok felé fennálló tartozás volt, magyarul, az előző filmtámogatási rendszerben az MSZP-SZDSZ-kormányok fedezetlenül költöttek. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Így van!)*

Ennek természetesen volt oka is, mert azt mindannyian nagyon jól tudjuk, hogy a korábbi filmtámogatási rendszer az SZDSZ-es értelmiség kifizetőhelye volt, eredménykötelem nélkül, mert a korábbi időszakban nem nagyon sikerült eredményeket felmutatni. Ehhez képest a 2011-es döntés, tehát a Magyar Nemzeti Filmalap megalakítása óta... - és akkor én most nem is azokról az eredményekről beszélnék, amelyekről a képviselő úr már szólt, mert azok a több mint 200 különféle rangos díjban nyilvánulnak meg, amelyek között kétségkívül a két legrangosabb a két Oscar-díj, de azért emeljük ki a gazdasági eredményeket is. Körülbelül 85 milliárd forint értékben állítottak elő Magyarországon 2016-ban különféle filmeket, illetve költöttek ennyit Magyarországon filmek előállítására. London után Budapest lett a legfontosabb európai gyártási helyszín 2016-ban Európán belül, és Európán belül, egyébként az egész Unión belül Magyarországon a legnagyobb a filmipar GDP-arányos hozzájárulása, 2016-ban várhatóan ez a GDP 0,25 százalékát teszi ki.

Tehát a Magyar Nemzeti Filmalap 2011-es megalapítása óta nemcsak az eredmények lenyűgözőek, hanem az iparág kapacitása, a filmiparban foglalkoztatottak száma és a GDP-hozzájárulás is nagyjából megháromszorozódott. *(Taps a kormánypartok soraiban. - Dúró Dóra: Csak senki nem nézi.)*

(16.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Egyperces viszonzválaszra L. Simon László képviselő úré a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

L. SIMON LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, miniszter úr. Azt is örömmel nyugtáztam, hogy kiemelte miniszter úr a filmiparnak a GDP-hez nyújtott hozzájárulását is. Valóban, az Európai Unióban Magyarországon a legmagasabb a filmipar hozzájárulása a GDP-hez, ez az európai átlag két és félszerese. Ez nagyon jó. A képviselőtársaim által tavaly decemberben elfogadott törvénymódosítás is nagymértékben hozzájárul ahhoz, hogy ez a folyamat tovább erősödjön, és hogy Magyarország az európai filmgyártás egyik fő helyszíne, bázisa lehessen.

Amit még reménykedve várunk a Fidesz- és a KDNP-frakcióban: örvendetes az a folyamat, amely az utóbbi években megindult, hogy remek új témájú filmek is készülnek. Egyet kiemelek, a Szürke senkik című, nagy sikerű első világháborús alkotást, amely a magyar történelemnek fontos időszakát dolgozza fel, és amelyik az első első világháborús film. Reméljük, hogy ez a folyamat is folytatódni fog, és ehhez ha-

sonló sikerekről tudunk számot adni, ahogyan örülünk az elmúlt időszak Oscar-díjainak is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzválasz illeti meg Rogán Antal miniszter urat is. Parancsoljon, miniszter úr!

ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter: Köszönöm szépen. Engedje meg, képviselő úr, hogy felhívjam a figyelmet arra, mert az ellenzéki padsorokból többen azt hangoztatták, hogy ezeket a filmeket, amelyek több mint kétszáz különféle díjat szereztek, senki nem nézi. Hát, én azért azt gondolom, hogy a Liza, a rókatündér, a Szerdai gyerek, a Fehér isten, illetve A nagy füzet című filmek nézettségi adatait érdemes összevetni azokkal az adatokkal, amelyek a 2010 előtti filmgyártási rendszerben egyébként nézettségi adatokként jelentkeztek.

S azt is szeretném kiemelni, azt gondolom, az is jó, hogy Magyarországon kétféle támogatási rendszer működik. A Filmalap mellett külön szeretném kiemelni a Médiatanács mellett működő médiamecenatúra rendszerét, amelynek a második Oscar-díjunkt is köszönhetjük. Azt gondolom, hogy a Médiatanács is kiváló munkát végez, segíti nagyszerű magyar filmalkotások létrejöttét. Azt gondolom, hogy ezek nélkül mindannyiunk - beleértve az ország filmkultúráját is - szegényebbek lennénk. Ezt különösen azért is érdemes kiemelni, mert ha jól emlékszem, ellenzéki képviselőtársaim mind válllvetve támadást indítottak annak idején a Médiatanács és természetesen annak filmtámogatási rendszere ellen is. Kiderült, hogy nincs igazuk, nem lett igazuk. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Harangozó Gábor képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„A vidék fejlesztése vagy a felsőoktatás statisztikai kozmetikázása fontos Önnek?”** címmel. Harangozó Gábor képviselő úré a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! A felsőoktatásért felelős kollégája egy kifejezetten káros, a vidék életét nem segítő, de fejlődését jelentősen veszélyeztető javaslatot tett le az asztalra. Arról van szó, hogy Magyarországon gyakorlatilag ma öt nagy agrár-felsőoktatási központ létezik, és emellett még számos más helyen zajlik agrár-felsőoktatási képzés és kutatás az országban. A kollégája által jegyzett javaslat arról szól, hogy megszüntetné ezt a szerteágazó agrár-felsőoktatást, és jelentősen koncentrálná azt. Egy új nagy nemzeti agráregytemet

akarnak létrehozni, és ebbe az egyetembe integrálnák be a többi egyetem jelentős részét. Azok az egyetemek, amiket nem akarnak e szerint a koncepció szerint beintegrálni fizikailag ebbe az egyetembe, azok is elvesztik a kutatásokkal kapcsolatos önállóságukat.

A múlt héten egy kérdésre válaszolva Rétvári Bence államtitkár úr elmondta azt is, hogy nagyon komoly fejlesztéseket kívánnak ezen az új egyetemen létrehozni, és koncentrálni is kívánják a kutatási kapacitásokat. Nem nehéz végiggondolni, hogy ha ez megvalósul, akkor ezek a vidéki egyetemek szépen lassan el fognak sorvadni. Pedig óriási lehetőség lenne abban, hogy ezeket az egyetemeket nem össze-
rakni kell, nem koncentrálni kell, nem egy vízfejet kell belőle létrehozni, hanem az öt egyetemi központra alapozva lehetne olyan vidéki tudásbázisokat kialakítani, amely a vidék fejlesztésének az alapját, motorját tudná képezni.

Miniszter úr, az ön portfóliójába tartozik a vidék fejlesztése, ezért kérdezem önt, hogy a vidék mellé áll, vagy e mellé a koncepció mellé. Várom megítésselő válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza megadom a szót Lázár János miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! A kormányzati koordinációs munkáért felelős miniszterként válaszolom meg a kérdésért azért, mert a 14 olyan felsőoktatási intézmény, amelyben agráros képzés van, 181-fajta agrárképzést bonyolítva a kormány számára kiemelt jelentőséggel bír. A legfontosabb célkitűzésünk a következő években, hogy az oktatás színvonalát érdemben tudjuk emelni. Tehát szó nincs semmiféle elsorvasztásról vagy visszafejlesztésről. Talán képviselőtársam számára is ismert az, hogy Palkovics államtitkár úr javaslata az agrár-felsőoktatási intézmények nemcsak szerkezeti átalakítására, hanem tartalmi fejlesztésére is vonatkozik oly módon, hogy egy 106 milliárd forintos fejlesztési program indulna be.

A szerkezeti átalakítást illetően semmiféle döntés nem született, a kormány nem hozott döntést. Tisztában vagyunk azzal, hogy számos lokális szempont szól a különböző agrár-felsőoktatási intézmények, például Keszthely megtartása mellett; nemcsak történeti, hanem lokális és gazdasági érdek is. Az a fő kérdés, hogy a magyar mezőgazdasági felsőfokú képzés jelen pillanatban ki tudja-e szolgálni az agrárágazatot, jelentheti-e az agrárágazat, agrárproduktivitás, agrár-GDP-növekedés hátterét, inspiráló-e, vagy pedig a folyamatos forráselvonások eredményeképpen, amelyek a nagy integrációkban ezeken az egyetemeken, főiskolákon történtek, inkább vesztesek.

Én a saját példámat tudom elmondani. Nekem senki nem fogja tudni azt elmagyarázni, és senkinek

nem fogom elhinni, hogy egy olyan egyetemen, ahol van egy nagyon erős természettudományi kar, van egy orvosi egyetem és van egy bölcsészettudományi egyetem, ott majd egy mezőgazdasági főiskolai kar nyertese lehet az egyetem fejlesztésének. Ezt én nem veszem be. Ezért azt gondolom, hogy Magyarországon az agráriusoknak kell egymással együttműködniük, és a felsőfokú agrárképzésben a főiskoláknak és az egyetemi karoknak az együttműködésére van szükség. A mi megítélésünk szerint a vidékfejlesztés érdekeit ez szolgálja. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Egyperces viszonzásra Harangozó Gábor képviselő úré a szó. Parancsoljon!

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Miniszter úr, örömmel hallok, hogy nem született döntés. Ezért egy kicsit bővebben kifejteném, hogy szerintem mi lenne a helyes. Én óriási potenciált látok abban, hogy ha az általam említett regionális tudásközpontok irányába menne el a gondolkodás az egy központi vízfej helyett. A vidék életében ezek az agrár-felsőoktatási intézmények nemcsak egyszerű ágazati tudásközpontok, hanem komoly szervezőpotenciál is van bennük. Ha ezek az intézmények képesek lennének integrálni a középiskolai oktatási szintet, az ágazatban lévő gazdasági szereplők integrációjában is motor tudna lenni, ha úgy tetszik, a vidékfejlesztésért, a mezőgazdaságért felelős minisztériumnak dekoncentrált központjai tudnának lenni, akkor ebben óriási szervezőerő, óriási potenciál van; arról nem is beszélve, hogy ezekben a térségekben valóban a szürkeállománynak, a tudásnak olyan fontos központjairól van szó, amit erősíteni kell, nem pedig központosítani valahova Gödöllőre.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzásra Lázár János miniszter úré a szó. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Annak ellenére, hogy a magyar mezőgazdaságban már a magasan képzett munkaerőt illetően és a jó minőségű munkaerőt illetően hiány van, ma az agrár-felsőoktatásban tanulók 25 százaléka nem a diplomája szerinti munkakörben helyezkedik el. Ez beszédes adat.

A legfontosabb tehát a tartalmi változás. Azt kell megvizsgálnunk és azt kell fölmérnünk, hogy az, amit ma agrár-felsőoktatás címszóval tanítunk, alkalmas-e arra, hogy egy modern, versenyképes mezőgazdaságot kiszolgáljon. Ez a legfontosabb kérdés. Vissza kell nyúlni az alapokhoz, ennek az országnak jó minőségű állattenyésztőkre és jó minőségű nő-

vénytermesztőkre van szüksége, nem kevesebbre és nem többre ennél.

Azt is szeretném hozzátenni, hogy ebből következnek a szerkezeti kérdések. Nekem az a meggyőződés, és a kormányzaton belül azt képviselem, hogy a különböző agrárintézményeknek kell egymással együttműködni úgy, hogy a lokális érdek is érvényesüljön, magyarul, nem cél egyetlenegy főiskolai karnak vagy egyetemnek a megszüntetése sem.

Egy dolgot még mindenféleképpen szeretnék hozzátenni: a legfontosabb cél, hogy végül a mezőgazdaság ennek a folyamatnak a nyertese legyen. Ezen szeretnék együtt dolgozni, és a javaslatot szeretnék konszenzussal megvalósítani. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! Ezzel mai napirendi pontjaink tárgyalásának a végére értünk. 16 óra 10 perc van.

(16.10)

Most a **napirend utáni felszólalásokra** kerül sor. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett... *(Több képviselő elhagyja az üléstermet.)* Megvárom, míg azok a képviselőtársaim, akik most elmennek... - ne zavarják a felszólalót, tehát megvárom, hogy elhagyják a helyüket. Csak azt kérem, hogy igyekezzenek a távozással.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Demeter Márta asszony: „Mennyit ér a nemzet biztonsága?” címmel. Tisztelt Képviselő Asszony! Megadom a szót, parancsoljon!

DEMETER MÁRTA (független): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A kérdést úgy is feltehetnénk, hogy mennyit ér a kormánynak a nemzet biztonsága, hiszen azt megszokhattuk az utóbbi években, hogy az Orbán-kormány állandóan veszélyt vizionál, és nagyon sokszor tevőlegesen is hozzájárul ahhoz, hogy olyan helyzet alakuljon ki az országban bizonyos ügyek kapcsán, hogy aztán bemutathassa azt, hogy majd ők megvédik a magyar embereket.

Ám természetesen ez csak egy hiú ábránd, és nagyon csalóka, hiszen a valóság az, hogy már maga a kormány, a jelenlegi rezsím jelenti a nemzetbiztonsági kockázatot, valamint az, hogy már a teljes állami intézményrendszer ahhoz asszisztál, hogy egy szűk kör üzleti és politikai érdekeit hajtsa végre, és ezt szolgálja. Így válhatott Magyarország az elmúlt évek során mára teljesen védtelessé. Sajnos, látszik az, hogy melyek azok az ügyek, amelyek a legszembeötlőbben mutatják, hogy a kormány mára maga is a szervezett bűnözés részévé vált, ami rendkívül súlyos kockázatot jelent, kiszolgáltatottá teszi Magyarországot, és teljesen megszüntette Magyarország immunrendszerét.

Az első ilyen ügy, amit említeni szeretnék, a letelepedési kötvények ügye. Emlékszünk rá, hogy a Rogán-törvény alapján a magyar államkötvények értékesítésére számos offshore céggel kötött az Államadósság Kezelő Központ szerződést. Szeretném felhívni a kormánypárti képviselők és a kormány figyelmét, hogy bármire is hivatkoznak, sehol a világon nem működik az, hogy offshore cégek értékesítenének államkötvényeket. Eleve felháborító már ez a része a kezdeményezésnek. Ezek az offshore cégek pedig több mint 100 milliárd forintot kaszáltak már most ezen a pár éve tartó üzleten. A magyar államnak a vesztesége a kiemelt kamat miatt pedig már 6-10 milliárd forint közé tehető. Látszik az, hogy mindenféle ellenőrzés nélkül akár bűnözők is bejöhettek ezekkel a kötvényekkel, és óriási kockázatot jelent az, hogy akár ellenérdekelt titkosszolgálatok is kihasználhatják a letelepedésikötvény-konstrukciót arra, hogy elérjék a céljaikat nemcsak Magyarországon, hanem a schengeni övezetben. Eddig több mint 18 ezer embert engedtek így be Magyarországra. Látszik, hogy semmilyen érdemi befektetést nem hoztak ezek az emberek, ilyen szempontból a magyar nemzetgazdaságnak érdeke ehhez nem fűződött, és már most több mint 330 milliárd forintos fizetési kötelezettsége keletkezett a magyar államnak, amit természetesen az adófizetők fognak kamatostul megfizetni. Látszik az, hogy eladták Magyarország biztonságát.

A másik ilyen ügy a Pharaon-ügy. Emlékszünk rá, hogy egy nemzetközi, többek között terrorizmus finanszírozásáért körözött bűnözőt engedtek be, sőt invitáltak Magyarországra pusztán azért, hogy az Orbán-klánnal és a haverokkal üzleteljen. Világosan látható, hogy pontosan tudták, hogy ki ez az ember. Pharaon egészen pontosan beazonosítható volt a magyar hatóságok számára, és a külügyminisztériumi iratbetekintésből is világosan kiderült, hogy Orbán Viktor nem véletlenül találkozott egy díszvacsorán ezzel az emberrel, hanem már a vízumigénylés során jelezték azt, hogy ő a miniszterelnökkel vacsorán fog részt venni. Tehát innentől kezdve a teljes magyar állami intézményrendszer végrehajtotta ezt a politikai megrendelést. Eközben a minisztériumok összevissza hazudoztak, egymásra mutogattak az ügyben, és így próbálták leplezni azt, hogy - most már mondhatjuk - a kormány a szervezett bűnözés részévé válik. Ehhez a Pharaon-ügyhöz sem kapcsolódott semmilyen nemzetgazdasági érdek, a magyar embereknek ebben semmilyen érdeke nem volt, sőt ez kiemelt kockázat, kizárólag egy szűk kör üzleti érdekét szolgálta az megint csak.

A harmadik ügy pedig a moszkvai vízumügy. Ma is esett szó a Házban erről. Több ezer embert engedtek be Magyarországra és a schengeni övezetbe a moszkvai vízumközponton és a konzulátuson keresztül, mindenféle érdemi ellenőrzés nélkül, mindössze pár napos ügyintézésrel, úgy, hogy azt sem tudták, kiknek adtak belépési engedélyt Magyarországra és a schengeni övezetbe.

2013-ban még a moszkvai német nagykövetség is jelzett vízummal történő visszaélést, a külügy mégsem lépett semmit az ügyben. És mindebben, ugye, az a Kiss Szilárd vett részt, akit annak ellenére neveztek ki agrárattasának, hogy kétszeresen is megbukott a nemzetbiztonsági átvilágításon. A mai napig nem derült ki, mi lehetett az a nagyon fontos érv, ami felülírta ezt a kockázatot, és a Külügyminisztérium felelősségét sem odázhatja el semmi. Tehát veszélyeztetik a schengeni övezet biztonságát, veszélyeztetik Magyarország biztonságát.

Azt gondolom, ezek az ügyek nem évülnek el, meg fog történni mind a büntetőjogi, mind a politikai felelősségre vonás, és a kérdés már nem is az, hogy mennyit ér önöknek Magyarország biztonsága, hanem az, hogy ennyit ér önöknek Magyarország biztonsága. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Az elhangzott napirend utáni kérdésre Dömötör Csaba államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Szeretném önnek elmondani, hogy van egy párt, ön is jól ismeri, mert nemrégiben hagyta ott, amelyik, amikor kormányzását hátrahagyta, akkor óriási államadósságot hagyott maga után: 50-ről több mint 80 százalékra növelte a magyar államadósságot. Ez azt is jelentette, hogy a magyar állam finanszírozása hosszú időn keresztül komoly fejfájást okozott, komoly kihívást jelentett. A kormány azonban szerette volna elkerülni az IMF-hitelek rémét, mert ezek megszorítással járnak, ezért alternatív megoldások után nézett. Többek között ezek közé tartozott az ön által is említett letelepedési kötvény. Ez a kötvényprogram pénzt hozott az országba, és egyáltalán nem vitt el. A magyar állam kedvező módon jutott finanszírozási forrásokhoz, nem úgy, mint ahogy ezt a szokásos piaci hitelek segítségével érte volna el.

Ami a biztonsági vonatkozásokat illeti: az igénylők többszörös biztonsági ellenőrzésen estek át, vizsgálta, vizsgálja őket a TEK, a szolgálatok, illetve a rendőrség is. Ez nem bevándorlási, hanem befektetési kérdés. Azt is szeretném önnek elmondani, hogy mivel a gazdaság most már stabil lábakon áll, ezért a kormány arról döntött, hogy ki lehet vezetni a letelepedési kötvényeket, amelyek egyébként a mögöttünk hagyott időszakban jelentős hasznot hoztak a magyar államnak.

Tisztelt Képviselő Asszony! Ön a felszólalásában azt kérdezte, a cím is erre utal, ha jól idézem fel, hogy mennyit ér a kormánynak a nemzet biztonsága. Meg kell nyugtassam: a kabinet számára a biztonsági szempontok az elsődlegesek. Ezért emeljük fel a szavunkat akár az árral is szembenézve a migráció kockázatait ügyében. Ugye, ez az a dolog, amit önök

vagy az a párt, amit ön hátrahagyott, álproblémának nevezett. A kormány ezért erősítette meg a déli határzárát, és ezért erősítette meg a jogi határzárát. Ugye, ez az a dolog, amit az a párt, amit ön hátrahagyott, egyáltalán nem támogatott, sőt támadta ezt az intézkedést, és azért mondunk következetesen nemet a betelepítési kvótára, mert szívünkön viseljük nemcsak Magyarország, hanem egész Európa biztonságát. Ezért kezdeményezte a kormány az Alaptörvény módosítását is. Csak emlékeztetőül mondom, hogy az a párt, amelyet ön hátrahagyott, ezt az alaptörvény-módosítást nem támogatta. Akkor miért nem aggódtak az ország biztonságáért?

Hogy pár más biztonsági vonatkozást is megemlítsék, jelenleg Magyarországon jelentős haderőfejlesztés zajlik, elindult már korábban a rendvédelmi életpályamodell, ezért nő átlagosan, mintegy 50 százalékkal a honvédek fizetése, mint ahogy a rendőrké is, és ezért van az, hogy 2026-ig egy évtizeden keresztül, tehát folyamatosan növekvő mértékben költünk majd védelmi célokra. Ezzel egyébként Magyarország is azok közé az országok közé került, akik a jövőben elérhetik a NATO által is ajánlott 2 százalékos védelmi kiadási szintet.

Csak még egy dolgot hadd említsek: tavaly 3 milliárdos gépjárműfejlesztésben részesültek a katonai szervezetek. Ez mind-mind olyan dolog, amelyről ön nem beszélt, de nagyon is hozzájárulnak az ország biztonságához. Mindez csak pár példa, amelyek jól mutatják, hogy a kormány számára a biztonsági szempontok elsődlegesek. Ha ez önnek fontos, akkor számíthat ránk, és azt is el tudom mondani, hogy ha van dolog, ami erősen befolyásolja Magyarország biztonságát, ami jelentős biztonsági kockázatokat hordoz magával, akkor az az, hogyha visszajön kormányzásra az a párt, amelyet ön hátrahagyott. Köszönöm, hogy meghallgatott.

(16.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Az MSZP képviselőcsoportjából: „Utcára kerülnek Kőbányán a Máv-telepi családok?” címmel Burány Sándor képviselő úr jelentkezett napirend utáni felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Kőbányán az önkormányzat vezetése 2014-ben azzal a hangzatos szóval vágott bele a MÁV-tól, illetve a magyar államtól való átadás-átvételbe, hogy ha az önkormányzat lesz a MÁV-telep gazdája, akkor az ott lakók számára megszűnik a káosz, a jogi rendezetlenség, az ott lakók gazdái lesznek ezeknek az ingatlanoknak.

Seszták Miklós, a fejlesztési tárca vezetője kérdésemre válaszolva már a miniszteri meghallgatásán határozott ígéretet tett arra, hogy a MÁV-telepi lakásokat az évtizedek óta ott élő egykori MÁV-

alkalmazottaknak adják el. Idézem a miniszter urat: „Én a gazdasági életből jövök, és tőlem semmi nem áll messzebb, mint ha egy dolgot nagyon hosszú idő alatt akarnak elvégezni. Egy dolgot biztosan ígérhetek: ezt az ügyet záros határidőn belül le tudjuk zárni.”

De hát mégsem történt ez olyan gyorsan, kénytelen voltam írásbeli kérdést is feltenni. A tárca nevében Fónagy János államtitkár úr tájékoztatott, hogy arra szólították fel a MÁV-ot, hogy a lakásokat a jelenlegi bérlőknek kell eladni. Ezt követően, bár nem volt gyors ez a folyamat, a MÁV a lakásokat átadta a Nemzeti Vagyonkezelőnek, a vagyonkezelő pedig azt továbbadta a kőbányai önkormányzatnak azzal, hogy majd ők adják el a lakásokat.

Úgy nézett ki, hogy az egész folyamat, ha lassan is, de hepienddel zárul. Nem ez történt. Az ott lakókat ekkor egy hidegzuhany érte: kiderült, hogy egészen egyszerűen átverték őket. Az igazság kedvéért meg kell jegyezni, hogy a jogi helyzet nem egyszerű. Tény, hogy az úgynevezett Jancsi-telep évtizedeken át a MÁV tulajdonába tartozott, viszont túl sok figyelmet nem fordított rá a cég, így fokozatosan romlott az utcák, a házak állapota. Az ingatlanokat az ott lakók javíttatták. Ugyanakkor az eredeti lakók közül sokan elhunytak, és családtagjaik amolyan szokásjog alapján örökölték úgymond a lakásokat. Így aztán a telepen élők közül mára körülbelül 130-170-re tehető a jóhiszemű, jogcím nélküli lakáshasználókká válók száma.

Tény, hogy rendezetlenek a nyilvántartások is. A telekhatárok nem ott húzódnak, ahol a papír szerint lenniük kellene, a közművek nem a közterületek alatt húzódnak, hanem a házak alatt. Az ingatlanok hat helyrajzi számon fekszenek, nem pedig minden telek képvisel egy-egy önálló helyrajzi számot.

Tény, hogy a helyzet bonyolult volt, ezért kellett volna speciális szabályokat létrehozni, megalkotni, az önkormányzatnak viszont, úgy néz ki, esze ágában sincs mindez.

A MÁV-telepiek érdemi információt nem kapnak az önkormányzattól, az átadás-átvétel elhúzódsának okairól, maradt, ami volt: csaknem 250 lakót továbbra is a kilakoltatás fenyeget, az önkormányzat egészen egyszerűen bérleti jogviszonyra tesz kísérletet, és azzal fenyegeti az erre nem hajlandókat, hogy ellenkező esetben kilakoltatja az ingatlanokból őket.

Tehát 2014-ben, a választáskor is világos volt, hogy ezek csak fideszes kampányígérettek voltak, a lakókat hitegették és becsapták. Számos pletyka, legenda és rémhír kering azóta is a Jancsi-telepen; meg kell mondanom, tekintve az ügy rendezetlenségét: nem alaptalanul.

Felmerült, hogy Fidesz módra az egész nem más, mint egyfajta ingatlanbiznisz, olyan helyzetet teremteni, hogy az ott élőknek ne legyen maradása, így vagy úgy, de megszabadulni ezektől a bérlőktől, és aztán az egész telepet valamiféle ingatlanbiznisz keretében másra lehetne hasznosítani.

Személyes álláspontom az, képviselőként ezt képviseltem korábban is, hogy egy olyan speciális, több évtizedek alatt kialakult helyzet van Kőbányán a MÁV-telepen, ami speciális szabályozást igényelne, erre viszont az önkormányzat nem hajlandó, ugyanolyan szabályokat akar alkalmazni erre a bonyolult jogi és szociális helyzetű telepre, mint bármelyik más önkormányzati lakásra. Becsapták az ott élőket, nem ezt ígérték nekik.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az elhangzottakra Dömötör Csaba államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Tisztelt Képviselő Úr! Engedje meg, hogy nagyon röviden válaszoljak, nyilvánvaló okból: amit tudunk, az az, hogy a Budapest Hungária körúti ingatlanok a MÁV cégeitől előbb a magyar államhoz, majd utána a kőbányai önkormányzathoz kerültek, és az önkormányzat a MÁV-val kötött bérleti szerződéseket átvállalta; ön is erre utalt, ha jól értem.

Az ingatlanok további sorsáról a kőbányai önkormányzat rendelkezik, ezért arra szeretném kérni, hogy ezekkel a kérdésekkel elsősorban az önkormányzathoz forduljon. Ettől függetlenül közös érdek az, hogy ez az ügy minél hamarabb megoldódjon. Köszönöm, hogy meghallgatott.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. „Meddig még?” címmel napirend utáni felszólalásra jelentkezett a Jobbik képviselőcsoportjából Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ez a kormányzat elkövetett egy ősbűnt: miközben a környező országokban és Európa más államaiban az úgynevezett devizahitelezés kapcsán a legtöbben úgy jártak el kormányzati beavatkozás szempontjából, hogy a felvételkori árfolyam környékén váltották át ezeket az úgynevezett hiteleket, Magyarország egyfajta negatív uniós rekorderként piaci áron történő átváltást alkalmazott, ily módon több száz milliárd forintos tételt indokolatlanul vettek el az emberektől, legalizálták ezt az elvételt, és jóváírták mindezt a bankok oldalára.

Európában még egy ország ilyen önfeladó, úgynevezett rendezést nem csinált, nem kivitelezett, és azt is elmondhatjuk, hogy kőműves-mázolótól a szerencsés felső középosztálybeli emberen át tulajdonképpen minden társadalmi csoportban találunk érdekelteket. A jobbikos fogadóórák tulajdonképpen mindegyikén megjelennek károsultak, ma éppen Bíró Icát láttuk vendégül ez ügyben a Parlamentben, máskor egészen más közszereplők is vállalják azt,

hogy a károsultakat, sorstársaikat összefogva a hangjukat hallatják. És valóban nagy szégyen az, hogy ezeket a civileket, az ártatlan károsultakat kényszerítik önök arra, hogy artikulálják a hangjukat, bíróságokhoz forduljanak, drága perköltségeket álljanak, hiszen még a múlt heti hivatkozásuk - amikor azt próbálták a Ház elé hozni, hogy becsérték alatt ne lehessen az emberek ingatlan vagyont elkötyavetyélni -, még az is hiányos volt, tehát egy részterületet sem tudtak teljeskörűen rendezni. Hosszú jogértelmezési viták tárgyát fogja képezni, hogy a harmadik sikertelen árverési kísérlet után a negyediknél például 50 százalékra levihető-e a becsérték vagy sem; az önök hibás javaslata alapján egyelőre és elvileg sajnos igen. Az ezt illető módosító javaslatainkat már akkor egyébként letettük az asztalra, de később is le fogjuk.

Ugyanakkor még ha sikerül is elérni azt, hogy becsérték alatt nem lehet komoly mértékű ingatlan vagyont elkötyavetyélni, ez az önök ősbűnét nem írja felül, ez az ősbűn pedig az, hogy lepaktáltak az EBRD-vel, lepaktáltak a Bankszövetséggel, és megígérték nekik azt, hogy semmiféle bankokat illető terhelést nem vetnek ki, olyat biztosan nem, ami a károsultak érdekeit védi.

És pont önök hivatkoztak arra, ha jól emlékszem, a KDNP frakcióvezetője a múlt heti, becsértékről szóló vita során, hogy csak az utóbbi évben mintegy 3400 kilakoltatásra került sor; és el kell hogy mondjuk önöknek, hogy mintegy három évvel ezelőtt a Jobbik letette az asztalra szinte ugyanazt a javaslatot, amit önök megszavaztak múlt héten, csak nem hibás, hanem hibátlan módon tettük mindezt. Akkor önök lesöpörték ezt a jobbikos jobbító módosító indítványt, azt mondván rá, hogy szakmaiatlan, nem logikus, ilyen piaci viszonyok között nem alkalmazható.

A helyzet pedig az, hogy alapelveit tekintve teljesen ugyanezt benyújtották három évvel később, az említett kodifikációs és jogi hibákat benne hagyva természetesen, aztán keresztülvitték, megszavazták - velünk együtt - ezt a jogszabályt, hiszen még hibás mivolta ellenére is ha valakinek segít, akkor ne mi legyünk ennek az akadálya.

De el kell hogy mondjuk, a több ezer kilakoltatásból jó néhány száz vagy akár több ezer is az önök számlájára írható, hiszen ha évekkal ezelőtt megfogadták volna a normális indítvány alapján azt a piac tisztító tanácsorozatot, amit az indítványainkban letettünk, akkor bizony meg lehetett volna úszni ezeket a katasztrofális élethelyzeteket, ugyanakkor önöknek az egó akkor is fontosabb volt. Még azt is kértük, hogy vegyék le a Jobbik-logót, tegyenek rá egy Fidesz-KDNP-t, ahogy szokták, és nyújtsák be úgy, de nem tették meg ezt három éve, három éve szóba se került ilyesmi - nézzék vissza a saját szavazati adatlapjaikat! Az államtitkár úrnak ezt nem mondhatom, mert akkor emlékeim szerint nem volt itt a parlamentben, de a kollégáinak mindenképpen.

(16.30)

A Fidesz-KDNP mai képviselői három évvel ezelőtt nem szavazták meg azt az adómentő törekvést, aminek a mását behozták most a Házba, hozzáteszem, egy apróbb hibával. De mindemellett nem voltak képesek a magáncsőd intézményrendszerét normálisan kidolgozni, hiszen csak pár száz érdeklődő tudta vállalni a nagyon szigorú feltételeket. A Nemzeti Eszközkezelőnél még mindig a „bűnelkövítő” bank az, aki megmondja, hogy az eszközkezelő szerződhet-e a károsulttal vagy sem. Így több ezer magyar ember lakhatása emiatt nincs biztonságban, és önök megengedik azt is, hogy a létfenntartáshoz szükséges összegeket a végrehajtó 33 százalék vagy 50 százalék levonásával megterhelje még olyan alapszűkítések esetében is, amelyek elvételével önök tevételesen hozzájárulnak ahhoz, hogy az alapvető létbiztonságot is nélkülözzék ezek az emberek, szó szerint éhezzenek, ne tudják kiváltani a gyógyszereiket. Ha önök szerint Magyarország gyarapodása ez, akkor mi nem kérünk az ilyen típusú gyarapodásból.

Egy új elszámolási törvénnyel el kell számoltatni a bankokat, és ha ezt nem teszik meg, akkor el kell számoltatni önöket is.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem Dömötör Csaba államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni az elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen, kíván. Parancsoljon, államtitkár úr!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Tisztelt Képviselő Úr! Végig rám nézett, de végig az motoszkált a fejemben, hogy valójában a Szocialista Pártnak intézte ezt a felszólalást, mert ha van felelőse a kialakult helyzetnek, akkor mindenképp abban a pártban kell keresni. De mindezek ellenére, mivel mégiscsak egy fontos problémáról van szó, ezért nagyon is jogos elvárás az, hogy a kormány időről időre számoljon be, hogy hol is állunk, és mit is tett a devizahitelek megsegítése érdekében.

De ha ezt tesszük, akkor nem árt szót ejteni azért az előzményekről, azért is, mert az első polgári kormány idején volt egy jól működő otthonteremtési rendszer. Ezt a Szocialista Párt felszámolta, és ezzel engedtek teret a devizahitelezésnek. Az eredmény jól ismert: a devizahitelek aránya több mint százszorosára emelkedett, és ezzel több százezer magyar család került kilátástalan helyzetbe és adósságcspadába. *(Az MSZP képviselői elhagyják a termet.)* Nem csoda, hogy elmennek a Szocialista Párt képviselői, mert azt nem szeretnék hallani.

A 2010-ben újra hivatalba lépő polgári kormánynak éppen ezért az egyik első akcióterve volt a devizahitelekkel kapcsolatos akcióterv. Egyik első intézkedésként kilakoltatási moratóriumot hirdetett,

ezt követően bevezetésre került az árfolyamgát, és lehetővé vált a végtörlesztés is. Ezt követően a kormány 2014-ben újabb intézkedésekről döntött. Ezek közé tartozott a forintosítás, amely olyan törlesztőrészlet-emelkedéstől óvta meg a devizahiteles családokat, amelyet egyébként már biztosan nem bírtak volna el. A devizahitelek kivezetésével mintegy 3600 milliárd forintnyi hitelt forintosítottak.

Ezután került sor a banki elszámoltatásra. Erre azért volt szükség, mert a bankok az egyoldalú kamatemeléssel és az árfolyamgáttal tisztességtelen profithoz jutottak, és az elszámoltatásnak köszönhetően 1,3 millió magyar család terhei csökkentek mintegy 1000 milliárd forinttal.

A svájcifrank-alapú havi törlesztők nagyjából 26 ezer forinttal csökkentek. Ez is hozzátartozik ahhoz a képhez, amiről ön beszélt. Ezek az intézkedések több százezer családnak jelentettek egyébként segítséget, de jól tudjuk, hogy sok még a teendő. Egészen addig sok teendő akad még, amíg akár csak egyetlen család is van Magyarországon, amely a devizahitelek terhe alatt szenved.

Segíteni kell például azoknak, akiket a kilakoltatás réme fenyeget. Ön is erre utalt. Ezért módosult nemrég a bírósági végrehajtásról szóló törvény. Ennek alapján a jövőben csak az ingatlan becsértékének 100 százaléka lehet ingatlanokat árverezni. Ez megvédi a családokat attól a rémtől, hogy a bankok fillérékért árverezzék el a lakásaikat úgy, hogy közben még a tetemes törlesztőhátralékuk is megmarad.

Képviselő úr, én biztosíthatom arról, hogy a kormány a jövőben is mindent megtesz a devizahitelek megsegítésére. Ha a Jobbiknak ezzel kapcsolatban vannak jobbító javaslatai, akkor az ajtó nyitva áll. Közös érdekünk, hogy megszabaduljunk a szocialista időszak egyik legterheesebb örökségétől. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! „Egy magyar ember” címmel az LMP képviselőcsoportjából Ikotity István képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője jelentkezett napirend utáni felszólalásra. Parancsoljon, öné a szó.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! A minap levelet kaptunk egy felháborodott állampolgártól, aki megelégedte a kormány által folytatott politikát. A levelet egy Fidesz-szavazó írta, akit önök elárultak és magára hagytak. Jöjjön hát a szembesítés, jöjjön hát néhány idézet ebből a nagyon hosszúra kiterjedő, kézzel írt levélből!

„Én csupán egy közmunkás vagyok, nem vagyok fontos személy. Minden párt azt hirdeti, a választó a legfontosabb neki. Arra kérem önöket, ha engem is magyar polgárnak tartanak, szakítsanak időt erre a levélre. Választóként fogom elmondani a véleményem a hatalomról, az Orbán-kormányról és a klientúrájáról, élve a szabad szólás és véleménynyilvánítás szabadságával. Nem tetszik nekem, amit a kor-

mány művel 2010 óta, mióta hatalomra kerültek. Orbán mindig arra hivatkozott, hogy a nép a kétharmaddal neki mindenre felhatalmazást adott. Senki sem adott neki felhatalmazást arra, hogy lopjanak, raboljanak, a saját zsebüket, a klientúra zsebét tömjék pénzzel. Maffiaállamként működteti Magyarországot. Míg a szegényektől a kenyeret vették el, a kenyérrelalót, saját magukat elképesztő vagyonokkal jutalmazták meg.”

A levélíró ezek után felsorolja azokat a felháborító ügyeket, amelyek a kormány elmúlt, közel hét esztendejét jellemzi, és nemcsak minket, hanem a választókat is felháborítja. Arra jó példa az, hogy a levél írója a miniszterelnökről ekképpen nyilatkozik:

„Egy olyan országban - idézem -, ahol tisztelik a demokrácia szabályait, a miniszterelnök államtitkár sem lehetne. Én a rendszerváltáskor nem egy ilyen keresztapa-demokráciát akartam, ahol egy sérthetetlen klánnak büntetlenül lehet csinálni mindent, míg az egyszerű választót a legkisebb szabálysértésért megbüntetik. Én nem így képzeltem el ezt a rendet, ahogy a miniszterelnök most csinálja. Én úgy képzeltem el, ahogy ez például Svédországban van. Egy normális demokráciában vagyonosodási vizsgálatot indítanak, és ügyészégi eljárást azok ellen, akik ilyet követnek el. Svédországban például kiderítenék, kié az a roppant vagyon, amit őriz a felcsúti polgármester.”

A sajtószabadság korlátozása sem került el a levélíró állampolgár figyelmét, aki ekképpen fogalmaz:

„A másik dolog, ami felháborít, ahogy Orbán és klientúrája propagandagépezetként használják fel a Magyar Televízió csatornáit. Egyetlen árva mondatot sem hallani Orbánék piszkos ügyeiről. Nekem hiteles tájékoztatás kell, nem propaganda. A propaganda nem más, mint az erkölcstelen hatalom eszköze az emberek befolyásolására, hogy erkölcstelen hatalmát megtartva uralkodjon a nép felett. Egy szót sem hallok a Magyar Nemzeti Bank, Matolcsy törvénytelen és erkölcstelen alapítványairól, ahova a haverjait, feleségeiket, barátnőiket dugják be Orbánék havi ötmillió fizetésekért. A hárommilliót is sokallták, míg nem ők voltak hatalmon, kétmilliónál több lehetett egy havi fizetés. Ezt mondták nekem, a választónak. Ha haver kapja az ötmilliót, vagy a haver felesége, az nem zavarja a jelenlegi miniszterelnököt.”

A végén pedig hadd olvassam fel a levél azon részét, ahol a levélíró megfogalmazza azon vádját, hogy milyen Magyarországon szeretne élni:

„Valaki, ha megkérdezné tőlem, mondd, Mihály, te milyen Magyarországot szeretnél, a válaszom az lenne, hogy egy emberarcú Magyarországot szeretnék, ahol tiszta erkölcsű a politika, ahol az átlagpolgár, a kisember is otthon érzi magát, úgy érzi, a döntések őerte születnek, nem egy klientúráért. Orbán országában, akinek nagyon magas a jövedelme, az tud kihasználni minden kedvezményt, neki jár a legtöbb adó-visszatérítés, nem az alacsony jövedel-

műeknek. Miniszterelnöknek lenni azt jelenti, hogy felelősséget vállalni minden magyar család gyerekéért. A politikus mindig a jövőt képviseli, a jövőhöz kell felnőni annak, aki Magyarország miniszterelnöke akar lenni.”

Ezt tartalmazta többek között ez a hosszú levél, amit sok-sok napon keresztül és - mivel napközben dolgozott az illető - éjszakákon keresztül írt, kézzel írt, és jóformán füzetnyi hosszúságú, eljuttatta a képviselőknek, és azt kérte, hogy ezt a hangot, ezt a véleményt hangosítsuk ki.

Mi ezt megtettük, és arra kérjük a miniszterelnök urat, hogy hallgassa meg az emberek hangját is, és eszerint járjon el. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. „Átverés volt a csornai napelemgyár? Hol vannak az állami milliárdok?” címmel a Jobbik képviselőcsoportjából Magyar Zoltán képviselő úr jelentkezett napirend utáni felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

(16.40)

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! 2011. július 19-én az EcoSolifer bejelentette, hogy 50 milliós beruházással bizony egy olyan technológiájú napelemgyárat telepít Csorna határába, ami még Magyarországon példátlan, sőt Európa-szinten is kiemelkedő beruházás, és a technológia is egy kifinomult, új módszer. 2012 nyarára ígérték az indulást, 160 munkahelyet teremtve helyben, és évi 50 millió eurós árbevételről szóltak akkor még a hírek. Sőt, Becsey Zsolt, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkára már akkor belebegtette, hogy 935 millió forintos segítséggel járul hozzá az állam ehhez a napelemgyárhoz.

Áder János - ma újraválasztott köztársasági elnök - akkor szintén egy olyan XXI. századi üzembről beszélt, ami az ország és az ő álmait is megtestesíti, és bizony egy nagyon komoly technológiával rendelkező napelemgyár lesz. Végül is aztán Áder János 2014 szeptemberében rakta le az alapkövet. Ez már önmagában egy komoly csúszás 2012-höz képest, de aztán jött még inkább a hidegzuhany, hiszen egészen 2016 májusáig kellett várunk, hogy egyáltalán a hírek megjelenhessenek arról, hogy maga az épület elkészült. Akkor még azért bizakodó volt a többség az önök részéről is, illetve a megjelent sajtóhírekből is tudjuk, hogy átadás-átvétel megkezdődött, 30 munkatárs betanítása már megkezdődött, két-három hónap, és jönnek a gépek, jelentős piaci emelkedés várható, és hosszasan lehetne sorolni azokat a bizakodó kijelentéseket, amelyeket önök tettek.

De hogy állunk most? Elküldött emberek, tehát az a néhány alkalmazott is, akit az ígért 160-ból fel-

vettek már, tudomásom szerint el lett küldve. Technológia sehol, tehát teljesen üres az üzem, ellenben már beázott.

Eximbank - és itt várom államtitkár úr pontos választ - állítólag 7 milliárd forintot adott erre a beruházásra. Roppant kíváncsiak lennénk, hogy ebből mennyi lett végül is lehíva, milyen feltételekkel, és milyen garanciákat kapott az állam, és ha megtörtént a 7 milliárd forint odajuttatása, akkor mégis milyen módon fogják visszaszerezni azt, ha végül is nem fog ez az üzem működképesen megvalósulni.

Sőt, egyéb állami támogatásokról is beszélhetünk, hiszen a kormány 1 milliárd forintot juttatott, majd az Új Széchenyi-terv keretében további 2 milliárd forintról beszélhetünk, tehát összességében, amihez a magyar államnak köze van, az 10 milliárd forint.

Érdeklődnék, hogy ki a felelős, és még egyszer, milyen garanciákat kaptunk arra vonatkozóan, hogy az adófizetők pénzét elszórtuk egy olyan üzemre, amiből kizárólag az épület készült el, tehát a gépek, a technológia sehol, jó pár éve üzemelnie kellene, és innen nézve a történetet, egészen úgy hangzik, mint egy helyi kampányígéret, amit akkor bedobtak, és mára már nem kívánják megvalósítani. Hiszen lássuk be, hogy a Rábaközben - Csornáról és a térségről beszélek - a gyorsforgalmi út megépítésén kívül ez volt a másik fő kampányeleme az önök jelöltjének, hogy milyen csodálatos, környezetbarát és a nemzetgazdaság számára is értékes munkahelyteremtő beruházást vonzott a térségbe. Tehát ehhez képest eltelt már ennyi év, eredményt nem láthatunk, és ami még súlyosabb, az adófizetők nem tudják, nem tudhatnak legalábbis azt, hogy ezekkel a milliárdokkal hogyan számol el a cég.

Nagyon leegyszerűsítve tehát a kérdésemet, várom államtitkár úr választ az eximbankos hitellel kapcsolatban, az egyéb állami hitelekkel kapcsolatban, segítségnyújtással kapcsolatban, illetve azzal kapcsolatban, hogy milyen információjuk van, megvalósulhat-e ez az üzem, hiszen azért lássuk be, hogy a csornaiak, a környéken élők abban érdekeltek, hogy ezen problémák ellenére is azért megvalósuljon ez az üzem, hiszen nagyon sok csornai kényszerül Győrbe, Ausztriába, Sopronba, Szombathelyre jár munkát vállalni, és nagyon jó lenne, ha ez a 160 munkahely valóban helyben valósulna meg.

Az már persze egy másik történet, hogy ha az önök gazdaságpolitikájából indulunk ki, akkor minden bizonnyal a bérek így sem fognak közelíteni a nyugat-európaihoz, de az már egy másik harc lesz, amit majd velünk kell megvívniuk, most a csornaiak érdekében az előző kérdésekre várom érdemi választ. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az elhangzottakra a választ Dömötör Csaba államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Felhasználásából úgy érzem, hogy szívén viseli a térség foglalkoztatási helyzetét, és ebből a szempontból szeretném megnyugtatni, 2017 januárjában 1 százalékos alatti, egészen pontosan 0,65 százalékos a munkanélküliség Csorna városában. 2010-ben, tehát amikor a jelenlegi kormány hivatalba lépett, ez még jócskán 5 százalékos felett volt. Ez azt jelenti, hogy a 2010. januári 386 fő helyett '17 januárjában már csak 47 fő volt munka nélkül ebben a városban. Ettől függetlenül továbbra is fontos feladat, hogy minél több és minél több minőségi munkahely jöjjön létre ebben a térségben.

Ezt a célt szolgálta egyébként az M85-ös autópálya megépítése Győr és Szombathely között, valamint ezt szolgálja a csornai elkerülő út is, amely várhatóan a jövő évben fejeződik be. Ez a befektetéseket elősegítheti. És egyébként valóban ezt a célt szolgálhatja az ön által említett magánberuházás is. Ami biztos, hogy közel 2 milliárd forintból a gyár felépült, uniós forrásból, és remélhetőleg hamarosan működni is fog.

Ami az állami támogatást illeti: ezzel a modulgyártó vállalattal a csornai beruházás kapcsán 2014 júniusában került sor a támogatási szerződés megkötésére. A kormány a szerződésben szigorú feltételeket szabott, és ezt éppen az adófizetői pénzekkel való felelős gazdálkodás jegyében tette. A támogatási összeg kifizetésére akkor kerül sor, ha a szerződésben rögzített minden feltétel teljesülni fog.

Szeretném önt arról tájékoztatni, hogy mindentől függetlenül számos más vállalkozás kapott vagy állami, vagy uniós támogatást a városban, illetve a környékén. Ezek között találunk például bútorgyártással foglalkozó helyi céget, gépgyártó céget vagy éppen szerelvénygyártó társaságot. Ebből is látszik, hogy az országhoz hasonlóan Csorna és térsége is szépen erősödik. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! „Miből költ külhonban a Miniszterelnök hobbjára Pénztáros Lőrinc??” címmel a Jobbik képviselőcsoportjából Szávay István képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője jelentkezett napirend utáni felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Egy héttel ezelőtt a Jobbik képviselői egész felszólalássorozatotban érdeklődtek arról, hogy Mészáros Lőrinc valóban Orbán Viktor pénztárosa-e, hihetetlen mértékű vagyonszerzése annak köszönhető-e, hogy valójában Mészáros csak egy pénztáros, aki a miniszterelnök vagyonát kezeli.

Közismert, hogy a nemzet gázszerelője nemcsak kastélyokra, földbirtokokra meg tévékre és újságokra költi saját vagy leginkább nem saját pénzét, de előszeretettel áldoz Orbán Viktor kedvenc sportjára, a

focira és azon belül a miniszterelnök falujának csapatára, a Felesútra is. Ez a bőkezű költségek az ország jelenlegi határainál sem. Ennek leglátványosabb példája a horvátországi Eszék futballcsapata, amelynek immár egy éve maga „Pénztáros” Lőrinc a tulajdonosa.

Tudvalevő, hogy Magyarországon a kormánnyal jó viszonyra törekvő cégek bőkezűen támogatják a közvetlen fideszes irányítás alatt álló futballklubokat, és hogy, hogy nem, tavaly óta az eszéki csapatba is ömlik a magyar vállalatok pénze. A honlapjukon feltüntetett szponzorok szinte mind magyarországi cégek. A teljesség igénye nélkül ott van a sokak szerint szintén miniszterelnöki házipénztárként működő Duna Aszfalt vagy például a Magyar Építő, és bizony ott van a legnagyobb aktuális korrupciós botrány, a négyesmetró-ügy egyik fő haszonélvezője, a Strabag is.

Apró érdekesség, hogy az említett futballklub elnöke az az Ivan Meštrović, akinek luxusjachtján „Pénztáros” Lőrinc tavaly nyáron pihentetett. Minden bizonnyal volt miről beszélgetniük, mivel úgy hírlik, hogy a stadionépítési láz is gyorsan átkerült a határon túlra, többek között konkrétan Eszékre is. „Pénztárosék” a sajtóhírek szerint Horvátország legmodernebb stadionját szeretnék ott felépíteni. Nem is kicsiben játszanak, ugyanis először felhúznak egy kisebb arénát, hogy legyen hol játszani, amíg a jelenlegi helyén megépül a nagyobb. Mit mondjunk, úgy tűnik, tényleg van pénz. A stadion mellé pedig jó magyar szokás szerint fociakadémia is kerül majd.

Nemrégiben ünnepelte az eszéki csapat fennállásának hetvenedik évfordulóját, ezen a rendezvényen kötötték meg az akadémia létrehozásáról szóló megállapodást. Az ünnepségen felszólalt Davor Šuker, egykori kiváló labdarúgó, a horvát futballszövetség elnöke, aki személyesen Orbán Viktornak köszönte meg, hogy felkarolta a sportot. Ennek fényében ismét felmerül a kérdés, milyen pénzből, kinek a pénzből épít „Pénztáros” Lőrinc stadiont és akadémiát Eszéken.

A már említett Ivan Meštrović egy interjúban elmondta, a magyar kormány 3,3 milliárd euróval támogatja az eszéki akadémia felépítését.

(16.50)

A Jobbik minden alkalommal hangsúlyozza, hogy támogat minden határon túlra juttatott forintot, de valóban egy 1 százalékos magyarsággal rendelkező város futballakadémiáján van a legjobb helyen ez az 1 milliárd forint, államtitkár úr?

És miközben az Eszéki Magyar Oktatási Központ kollégiumára évekig nem akadt pénz, bár kérték a helyiek, a helyi magyarok, most hirtelen ez is megoldódott, a rossz nyelvek szerint azonban nem vagy nemcsak a drávaszögi magyar diákoknak, ha-

nem sokkal inkább az akadémia leendő ifjú focistái számára készülnek ezek a szobák.

A Jobbik egyébként úgy értesült, és talán itt van a lényeg, hogy „Pénztáros” Lőrinc célja valójában az, hogy a horvát közbeszerzéseken is elindulhasson, ezért építgeti kapcsolatait, jól jön ugyanis egy B-terv, ha jövőre Magyarországon kormányváltás lesz. Márpedig lesz, és ígérhetem, hogy oda fogunk majd ezekre a kérdésekre is figyelni.

De nézzünk kicsit körbe még a Kárpát-medencében! A „Pénztáros” Lőrinc által tulajdonolt Puskás Akadémia szerbiai partnerszervezete, a topolyai Délvidéki Futball Akadémia 3 milliárd forint magyar közpénzt kap; nyilván ebből is stadion épül majd. Az pedig már évek óta tudható, hogy a csíkszeredai partnerszervezetet, a Székelyföldi Labdarúgó Akadémiát is bőkezűen támogatja a magyar állam. De sokak szerint nem Csíkszereda az utolsó erdélyi állomás, újabb településen építhet a jövőben még stadiont a miniszterelnök vagyongazdálkodója.

A legújabb hír pedig az, hogy a hétvégén „Pénztáros” Lőrinc személyesen tekintett meg egy futballmérkőzést, ezúttal azonban Felvidéken. A Dunaszerdahely-Zsolna-meccsen ugyanis Világi Oszkár DAC-tulajdonos oligarcha, Bugár Béla, a Most-Híd elnöke és Érsek Árpád hidas miniszter társaságában volt látható. Arra már ki sem térek, hogy ez a fura összetételű brigád vajon abba az irányba mutat-e, hogy az erdélyi szövetségváltás után a Fidesz most Felvidéken is arra készül, hogy eddigi vazallusát, az MKP-t lecserélje korábbi ellenségére, a Hidra.

Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Örömteli, ha minél több pénz jut az elszakított területeinken élő magyar közösségek számára, ugyanakkor fel kell tennünk a kérdést: ennek a rengeteg pénznek vajon valójában mind a futballban, mind a stadionépítésben van a helye, ráadásul egy olyan városban, mint Eszék, ahol 100 ezer lakosból csak 900 fő magyar? *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* És biztos, hogy azért kell felépíteni egy magyar iskola kollégiumát, hogy oda focistákat költöztethessünk? Vagy hogy konkrétan kérdezzek: mennyi magyar közpénzt kíván még a magyar állam a környező országokban közvetlenül vagy Mészáros Lőrincen keresztül Orbán Viktor kedvenc sportjára, a focira fordítani?

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében a választ Dömötör Csaba államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Én a szokásos politikai paranoiának tudom be, hogy a Jobbik most már gyakorlatilag minden magyar ember mögé pénztárost vizionál, pénztárost képzel, amit abból a szempontból meg is értek, hogy a

Jobbikot valóban a hatalmába kerítette egy tekintélyes pénztáros. Az ember azon tűnődik egyébként, hogy fog-e bármely, találmára kiválasztott jobbikos felszólalás egy kicsit is különbözni bármely, találmára kiválasztott szocialista felszólalástól. *(Farkas Gergely közbeszólása.)*

Tisztelt Képviselő Úr! Azért egy szempontot nagyon figyelmen kívül hagyott a felszólalásában. Azért beszélhetünk egyáltalán arról, hogy mire költött a kormány, milyen sportfejlesztésekre, mert a magyar gazdaság jól teljesített tavaly, és az év végén a kormány pluszforrások felhasználásáról dönthetett. A legtöbb pluszforrást az egészségügy kapta, mintegy 60 milliárd forint összegben, de komoly összeget fordított a kormány a nyugdíjasok utalványára és egyébként az oktatás fejlesztésére is, rengeteg oktatási intézmény fog megújulni.

És mivel tekintélyes tartalékok maradtak a költségvetésben, ezért sportlétesítmény-fejlesztésekre is jutott. Ez egyébként főleg a hazai sportfejlesztéseket jelenti, de jutott forrás egyes határon túli beruházásokra is. Az a beruházás, amelyet ön is említett, ön is jól tudja, hogy csak egy a sok közül. *(Szávay István: Ez a baj!)* Hiszen a döntés értelmében a csíkszeredai, a délvidéki, a dunaszerdahelyi, az eszéki, a munkácsi és még számos más akadémia is támogatásban részesül. Ezek a programok nem egyetlen település érdekeit szolgálják, hanem a teljes térség sportéletét élénkítik, különös tekintettel egyébként az ott élő magyar közösségekre. Én önt úgy ismertem meg, mint akinek fontos ez a szempont.

Egyébként nemcsak sportfejlesztések zajlanak a Kárpát-medencében a kormány támogatásával, óvodafejlesztési program is indul, amelynek keretében legalább 68 óvoda épülhet, és további 215-öt fejleszteni lehet.

Beszélhetnék hosszasan a gazdaságfejlesztési programokról a Vajdaságban, illetve a Kárpátalján, de idő hiányában ezt nem teszem *(Farkas Gergely: Három perc...)*, de azt azért elmondom, hogy a kormány nem csinál abból titkot, hogy az egészséges életmódot, a rendszeres testmozgást kiemelt célnak tekinti, és ez az egész Kárpát-medencei magyarságra vonatkozik. Ezért van folyamatban az elmúlt évtizedek legnagyobb sportberuházási programja. Azt értem, hogyha a Jobbik politikai célból az MSZP-hez hasonlóan reggeltől estig gyakorlatilag stadionozik, de attól még önök is jól tudják, hogy egy csomó más típusú létesítmény is épül. A mindennapos testnevelés céljához kapcsolódóan például több mint 100 tanterem-, 25 tornaterem-, 24 tanuszoda-beruházás valósul meg a mostani időszakban. Azt gondolom, hogy ezek olyan célok, amelyek a szokásos belpolitikai vagdalkozáson túl azért érdemesek az ellenzéki pártok támogatására is. Köszönöm, hogy meghallgattott.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a tava-

szi ülészak **következő ülésére** várhatóan 2017. március 20-án kerül sor.

Tisztelt Képviselőtársaim! Megköszönöm együttműködésüket. Köszönöm az Országgyűlés Hivatala munkatársainak és a jegyzőkönyvvezetőknek a munkáját.

Az **ülést bezárom**. Mindenkinek szép jó éjszát kívánok!

(Az ülés 16 óra 56 perckor ért véget.)

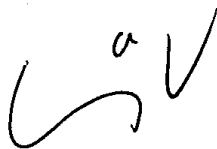
Hiszékeny Dezső s.k.
jegyző

Hegedűs Lorántné s.k.
jegyző

Móring József Attila s.k.
jegyző

Szávay István s.k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)